

MAR GREGORIOS COLLEGE OF ARTS & SCIENCE

Block No.8, College Road, Mogappair West, Chennai – 37

Affiliated to the University of Madras
Approved by the Government of Tamil Nadu
An ISO 9001:2015 Certified Institution

DEPARTMENT OF TAMIL

SUBJECT NAME: NANOOL-EZUTTHU ATHIKARAM

SUBJECT CODE: ALA1B

SEMESTER: III

PREPARED BY: PROF.M.C.ELUMALAI

1.பாயிரம்

தமிழ் மொழியில் எழுத்து, சொல், யாப்பு, அணி என ஐவகை இலக்கண அமைப்புகள் உள்ளன. இவற்றில் முதல் இரண்டையும் நன்னூல் ஆசிரியர் இந்நூலில் விளக்குகிறார். இதற்கு முன் பாயிரம் என்னும் பகுதியை அமைத்துள்ளார். இதில் அவர் வழங்கும் செய்திகள் பொதுவானவை. 'பாயிரம்' என்பதற்கு விளக்கம் தரும் வகையில் முகவுரை, பதிகம், அணிந்துரை, நூன்முகம்,

புறவுரை, தந்துரை, புனைந்துரை பாயிரம் (நன் : 1)

எனும் முதல் நூற்பா அமைந்துள்ளது.

முகவுரை என்னும் சொல்லின் வழி, நூலுக்கு முன், தொடக்கத்தில் சொல்லப்படுவது பாயிரம் என்றும் நூன்முகம் என்னும் சொல்லின் வழி, நூலின் முகப்பில் முகம் போல் முதன்மை பெற்று விளங்குவது பாயிரம் என்றும் அறியலாம். எல்லா நூல்களுக்கும் பொதுவாக அமைவது பொதுப்பாயிரம். நன்னூல் என்னும் ஒரு நூலுக்கு மட்டும் உரியதாய் அமைவது சிறப்புப்பாயிரம் ஆகும். எனவே பாயிரம் இருவகைப்படும். இதனை பாயிரம் பொதுப்பாயிரம் சிறப்புப்பாயிரம் என்னும் அட்டவணை வாயிலாக அறியலாம்.

பாயிரம் பொதுச் சிறப்பு என இருபாற்றே (நன் : 2)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா பாயிரத்தின் வகைகளுக்கு இலக்கணம் தருகிறது.

பொதுப் பாயிரம்

பொதுப்பாயிரம் ஐந்து கூறுகளை உடையது. அவை நூலின் வரலாறு, கற்பிக்கும் ஆசிரியரின் வரலாறு, மாணவர்க்குக் கற்பித்தலின் வரலாறு, மாணாக்கர் வரலாறு, மாணவர் படிக்கும் முறை.

கற்றலின் வரலாறு ஆகியனவாகும்.

நூலே நுவல்வோன் நுவலும் திறனே

கொள்வோன் கோடல் கூற்றாம் ஐந்தும்

எல்லா நூற்கும் இவைப் பொதுப்பாயிரம் (நன் : 1)

என்னும் நூற்பா பொதுப்பாயிரத்திற்கு இலக்கணம் வகுக்கிறது.

1. நூல் - படிக்கப்போகும் நூல்
2. நுவல்வோன் - பாடம் நடத்தும் ஆசிரியர்
3. நுவலும் திறன் - பாடம் நடத்தும் முறை
4. கொள்வோன் - மாணவன்
5. கோடற்கூற்று - படிக்கும் முறை

என இவ்ஐந்தினையும் விளங்கிக் கொள்ளலாம். இவை நூல் - ஆசிரியர்- மாணவர் என்னும் மூன்று பிரிவுகளில் உள்ளடங்கி அமைவதைக் காணலாம்.

1. நூலின் வரலாறு

நூலின் இயல்பு, நூலின் வகை , நூலின் பயன், நூலின் கொள்கை (மதம்), நூலின் குற்றம், நூலின் அழகு, நூலின் உத்தி, நூலின் பகுப்பு, புகுப்பின் அலகு, நூலின் உரை, நூலின் பெயர்க்காரணம் ஆகியவற்றை விளங்கிக் கொள்வதன் வாயிலாக நூலின் வரலாற்றினை அறிந்து கொள்ளலாம். இதனை,

நூலின் இயல்வே நுவலின் ஓரிரு

பாயிரம் தோற்றி மும்மையின் ஒன்றாய்

நூற்பொருட் பயத்தோடு எழுமதம் தழுவி

ஐயிரு குற்றமும் அகற்றி அம்மாட்சியோடு

எண்ணான்கு உத்தியின் ஒத்து படலம்

என்னும் உறுப்பினில் சூத்திரம் காண்டிகை

விருத்தி ஆகும் விகற்பநடை பெறுமே (நன் : 4)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக அறிந்து கொள்ளலாம்.

நூலின் இயல்புகள்

1. இருவகைப் பாயிரங்களை உடையது.
2. மூவகைகளில் ஒன்றாய் அமைவது.
3. நால்வகைப் பயன்களை அளிக்கவல்லது.
4. எழுவகை மதங்களைத் தழுவிவது.
5. பத்துவகைக் குற்றங்கள் இல்லாதது.

6. பத்துவகை அழகுக்களைப் பெற்ற விளங்குவது.

7. முப்பத்திரண்டு வகை உத்திகளை உடையது.

8. ஒத்து - படலம் எனும் பிரிவுகளை உடையது.

9. சுருக்கமான நூற்பா அமைப்புடையது.

10. காண்டிகை - விருத்தி எனும் இருவகை உரைகளை உடையது.

இவையே நூலின் வரலாறு ஆகும். நூல் என்பது இலக்கண நூலாகும். நூற்பா என்பது நூலுக்குரிய பா ஆகும்.

2. நூலின் வகை

ஒரு நூல் முதல் நூல், வழி நூல், சார்பு நூல் என மூன்று வகைப்படும். இதனை

முதல், வழி, சார்பென நூல் மூன்று ஆகும் (நன் : 5)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம். இவற்றை எடுத்துக்காட்டுகள் வாயிலாக விளங்கிக் கொள்ள முடியும்.

முதல் நூல்

அவற்றுள்

வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்

முனைவன் கண்டது முதல் நூல் ஆகும். (நன் : 6)

என்னும் நூற்பா முதல் நூலின் இயல்பை விளக்குகிறது. இயல்பாகவே நல்வினை - தீவினைகளில் இருந்து நீங்கி, விளங்கிய அறிவினை உடைய கடவுளும், அவரை வழிபட்டுத் தலைமை பெற்றவரும் செய்வது முதல் நூல் ஆகும். எ.கா - அகத்தியம்

வழி நூல்

முன்னோர் நூலின் முடிவு ஒருங்கு ஒத்துப்

பின்னோன் வேண்டும் விகற்பம் கூறி

அழியா மரபினது வழி நூல் ஆகும் (நன் : 7)

என்னும் நூற்பா வழிநூலின் இலக்கணத்தை இயம்புகிறது. முதல் நூலின் முடிவுகளை முழுவதும் உடன்பட்டு, இன்றியமையாத மாற்றங்களையும் சேர்த்து அழியாது நிலைபெறுமாறு செய்யப்படுவது வழி நூல் ஆகும். எ.கா - தொல்காப்பியம்.

சார்பு நூல்

இருவர் நோக்கும் ஒருசிறைத் தொடங்கித்

திரிபுவேறு உடையது புடைநூல் ஆகும் .(நன் : 8)

என்னும் நூற்பா சார்பு நூலின் இயல்பினை விவரிக்கிறது. முதல் நூல் - வழி நூல் ஆகியவற்றின் முடிவுகளை ஓரளவே உடன்பட்டு, பெரும்பான்மை மாறுபட்டு விளங்குமாறு செய்யப்படுவது சார்பு நூல் ஆகும்.

வழிநூல் - சார்பு நூல் பொதுவிதி

முதல் நூல் ஆசிரியர்களின் கருத்துகளை மட்டுமின்றி அவர்களின் சொற்களையும் பொன்னைப்போல் ஏற்றுக் கொள்வோம் என உலகிற்குக் காட்டவும் முதல் நூலினின்று வேறுபட்ட வழிநல் அல்லது சார்புநூலையே செய்தோம். எனினும் முன்னோர் மொழியாகிய மேற்கோள் நூலில் இல்லை எனும் குறையை நீக்கும் பொருட்டு அவர்கள் இயற்றிய நூற்பாக்களை ஆங்காங்கு எடுத்துரைப்பது சிறப்புக்குரியதாகும். நன்னூல் இலக்கண விளக்கம் முதலிய நூல்களில் தொல்காப்பிய நூற்பா மேற்கோளாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன.

எ.கா - வினையின் நீங்கி விளங்கிய அறிவின்

முனைவன் கண்டது முதல் நூல் ஆகும். (தொல் பொருள் : 640)

முன்னோர் மொழிபொருளே அன்ற அவர் மொழியும்

பொன்னே போல் போற்றுவம் என்பதற்கும் முன்னோரின்

வேறுநூல் செய்துமெனும் மேற்கோள் இல் என்பதற்கும்

கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள் (நன் : 9)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம். இப்பண்பு வழிநூலுக்கும் சார்பு நூலுக்கும் பொதுவாக விளங்குவதைக் காணலாம்.

3. நூலின் பயன்

நூல் என்பது அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் நால்வகை உறுதிப்பொருட்களைப் பயனாகத் தருகிறது. இதனை

அறம் பொருள் இன்பம் வீடு அடைதல் நூற்பயனே (நன் :10)

என்னும் நூற்பா எடுத்துக்காட்டுகிறது.

4. எழு வகை மதம்

மதம் என்னும் சொல்லின் பொருள் கொள்கை ஆகும். ஆசிரியர், தனது நூலில் பின்பற்றும் கொள்கைகள் மதம் எனப்படுகிறது. இது ஏழு வகையாகும். இதனை

எழுவகை மதமே உடன்படல் மறுத்தல்

பிறர்தம் மதம்மேற் கொண்டு களைவே

தாஅன் நாட்டித் தனாது நிறுப்பே

இருவர் மாறுகோள் ஒருதலை துணிவே

பிறிதொரு படாஅன் தன்மதம் கொளவே (நன் : 11)

என்னும் நூற்பா விரித்துரைக்கிறது. இதன்படி

1. உடன்படல் : பிறர் கருத்தை ஏற்றல்
2. மறுத்தல் : பிறர் கருத்தை மறுத்தல்
3. பிறர் தம் மதம் மேற்கொண்டு களைவே: பிறர் கருத்தை முதலில் ஏற்றுப் பின்பு மறுத்தல்.
4. தாஅன் நாட்டித் தனாது நிறுப்பு: தானே ஒரு கருத்தை முன்மொழிந்து அதனை நிறுவுதல்.
5. இருவர் மாறுகோள் ஒரு தலை துணிவு இரு கருத்துகளுள் ஒன்றை மறுத்து மற்றதை ஏற்றல்.
6. பிறர் நூல் குற்றம் காட்டல் : பிறர் எழுதிய நூல்களில் உள்ள குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டுதல்
7. பிறிதொரு படாஅன் தன்மதம் கொளல்: பிறர் கருத்து கலவாமல் தன் கொள்கை வலியுறுத்தல் ஆகிய எழுவகை கொள்கைகளையும் தெளிவாகிக் கொள்ளலாம்.

5. பத்துவகைக் குற்றம்

ஒரு நூலில் பத்துவகை குற்றங்கள் அமைவதுண்டு. இவற்றைக் களைந்து குற்றமற்ற நூலினை உருவாக்குவது நூலாசிரியரின் கடமையாகும். ஐயிறு குற்றமும் அகற்றி நூல் செய்திட வேண்டும் என்பது நன்னூலார் கருத்து. இதனை,

குன்றக்கூறல் மிகைப்படக்கூறல்

கூறியதுகூறல் மாறுகொளக்கூறல்

வழுஉச்சொல் புணர்த்தல் மயங்க வைத்தல்

வெற்றெனத் தொடுத்தல் மற்றொன்று விரித்தல்

சென்று தேய்ந்து இறுதல் நின்று பயன் இன்மை

என்று இவை ஈரைங்குற்றம் நூற்கே (நன் : 12)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம். இதன்படி அகற்ற வேண்டிய பத்து குற்றங்களாக,

1. குன்றக் கூறல் : உரிய அளவை விட, குறைவாகச் சொல்லுதல் (முத்தமிழ் பற்றி எழுதத் தொடங்கி இயல், இசை எனும் இரண்டை மட்டும் விளக்கி முடித்தல்)
 2. மிகைப்படக் கூறல்: உரிய அளவை விட, அதிகமாகச் சொல்லுதல் (இரட்டைக் காப்பியங்கள் பற்றி எழுதத் தொடங்கி ஐம்பெரும் காப்பியங்கள் பற்றியும் எழுதுதல்)
 3. கூறியது கூறல் : சொன்னதையே திரும்பவும் சொல்லுதல்.
 4. மாறுகொளக் கூறல் : முன்னுக்குப் பின் முரண்படக் கூறுதல்.
 5. வழுவுச் சொல் புணர்த்தல் : இலக்கண நூல்களால் குற்றம் உடையவை எனப்பட்ட சொற்களைச் சேர்த்துக் கூறுதல் (ஆட்டுப்பாகன் வந்தான் என்பது போன்று)
 6. மயங்க வைத்தல் : பொருள் குழப்பம் ஏற்படுமாறு பேசுதல் மற்றும் எழுதுதல்.
 7. வெற்றெனத் தொடுத்தல் : பொருளற்ற வெற்றுச் சொல் அடுக்குகளாகப் பேசுதல் மற்றும் எழுதுதல்.
 8. மற்றொன்று விரித்தல் : கூற வந்ததை விடுத்து வோறொன்றினை விளக்குதல் (சுகம் பற்றிக் கூறத் தொடங்கி - பின்பு - புறம் பற்றிக் கூறுதல்.
 9. சென்று தேய்ந்து இறுதல் : தொடக்கத்தில் இருந்த சிறப்பு (செறிவு) குறைந்து கொண்டே வருதல்.
 10. நின்று பயன் இன்மை : சொற்கள் இருந்தும் பயன் இல்லாமல் அமைதல். முதலியவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார் நன்னூல் ஆசிரியர்.
6. பத்துவகை அழகு.

ஒரு நூலிற்குச் சிறப்பை வழங்கும் இயல்புகள் அழகு எனப்படுகிறது. அவை பத்து வகைப்படும். இதனை,

சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல்

நவின்றோர்க்கு இனிமை நன்மொழி புணர்த்தல்

ஓசை உடைமை ஆழம் உடைத் தாதல்

முறையின் வைப்பே உலகம்மலை யாமை

விழுமியது பயத்தல் விளங்கு உதா ரணத்தது

ஆகுதல் நூலிற்கு அழகெனும் பத்தே (நன் : 13)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா விவரிக்கின்றது. இதன்படி பின்வரும் பத்து இயல்புகளையும் நூலின் சிறப்பிற்கு அழகாகக் கொள்ளலாம்.

1. சுருங்கச் சொல்லல் : சொற்களைத் தேவையின்றிப் பெருக்காமல், சுருக்கமாகச் சொல்லுதல்
2. விளங்க வைத்தல் : சுருங்கச் சொல்வதால் ஐயம் ஏற்படாதபடி விளக்கமாகச் சொல்லுதல்.
3. நவின்றோர்க்கு இனிமை : படிப்பவர்க்கு இன்பம் வருமாறு சொல்லுதல்/ எழுதுதல்
4. நன்மொழி புணர்த்தல் : நல்ல சொற்களைச் சேர்த்துச் சொல்லுதல் (வாழ்க வளமுடன்; நாடங்கும் வாழக் கேடொன்றும் இல்லை; குறை ஒன்றும் இல்லை மறைமூர்த்தீ என்பன போலச் சொல்லுதல்.
5. ஓசை உடைமை : சந்த இன்பம் உடையதாகச் சொல்லுதல் (அகவல், செப்பல், துள்ளல், தூங்கல் எனச் செய்யுள் ஓசைகள் இருப்பதை அறிக).
6. ஆழமுடைத்தாதல் : பொருளாழம் உடையதாகச் சொல்லுதல்
7. முறையின் வைப்பு: வரிசை முறை மாறாமல் சொல்லுதல் (அறம், பொருள், இன்பம், இயல், இசை, நாடகம்; எழுத்து சொல் பொருள் என்பன).
8. உலக மலையாமை : உயர்ந்தோர் வழக்கிற்கு மாறாக உலகம் மலைக்கும்படிக்கூறாமை (நெருப்பு ஆற்றில் மயிர்ப் பாலத்தில் நடந்தேன் என்பது உலக மரபு). 9.

விழுமியது பயத்தல் : சிறந்த கருத்தை வெளிப்படுத்துதல் (யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர் என்பது போல)

10. விளங்கு உதாரணத்தது ஆதல் : உரிய உதாரணம் தந்து ஒரு கருத்தை விளக்குதல் (அகர முதல எழுத்தெல்லாம்.....)

7. உத்திகள் முப்பத்திரண்டு

நூல் இயற்றும் ஆசிரியர் தன் கருத்தை விளக்குவதற்கு மேற்கொள்ளும் முறைகள் உத்தி எனப்படும். 'புத்தி நுட்பம் - உத்தி' என்று உரையாசிரியர் குறிப்பிடுவர். அழகு - மதம் என்பன போலவே உத்தி முறைகளும் நூலின் அமைப்பிற்கும், பொருள் புலப்பாட்டிற்கும் துணைபுரியும். உத்திகள் முப்பத்திரண்டு வகைப்படும். இதனை

1. நுதலிப்புதல் என்பது சொல்லப்போவது யாது என்பதை முன்னரே கூறித் தொடங்குதல் ஆகும். இவ்உத்திகளை பின்வருமாறு விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

2. ஓத்து முறை வைப்பு - இயல்களை முறைப்படி அமைத்தல்.

3. தொகுத்துச் சுட்டல் - தொகுத்துக் கூறுதல்.

4. வகுத்துக் காட்டல் - விரிவாக வகைப்படுத்தி விளக்குதல்.

5. முடித்துக் காட்டல் - கருத்து முடிவு கூறுதல்

6. முடிவிடம் கூறல் - கருத்து முடிவுக்குரிய இடம் காட்டுதல்.

7. தானெடுத்து மொழிதல் - தன் கருத்தை எடுத்துக் காட்டுதல்.

8. பிறன்கோட் கூறல் - பிறர் கருத்தைச் சொல்லுதல்.

9. சொற்பொருள் விரித்தல் - சொல்லின் பொருளை விரித்துரைத்தல்.

10. தொடர்ச்சொல் புணர்தல் - தொடர்களில் சொற்களைச் சேர்த்துக் கூறுதல்.

11. இரட்டுற மொழிதல் - இரு பொருள்படச் சொல்லுதல்.

12. ஏதுவின் முடித்தல் - காரணம் காட்டி முடிவு கூறுதல்.

13. ஒப்பின் முடித்தல் - ஒப்புமை காட்டி, ஒப்பானவற்றை ஒன்று சேர்த்துக் கூறுதல்.

14. மாட்டெறிந்து ஒழுகல் - ஒரே இலக்கணத்தைப் பிரிதொன்றிற்கும் சேர்த்துக் கூறுதல்.

15. இறந்தது விலக்கல் - வழக்கத்தில் இல்லாததை விட்டுவிடுதல்

16. எதிரது போற்றல் - புதிய மரபை ஏற்றுக் கொள்ளுதல்.
17. முன் மொழிந்து கோடல் - முன்னர் சொன்னதைப் பின்னரும் ஏற்றல்.
18. பின்னது நிறுத்தல் - ஒரு கருத்தைப் பின்னே வைத்தல்
19. விகற்பத்தின் முடித்தல் - பல வேறுபாடுகள் காட்டிச் சிறப்பாக விளக்குதல்.
20. முடித்து வைத்தல் - விளக்கி முடித்ததைத் தொகுத்தல்.
21. உரைத்தும் என்றால் - இதனைப் பின்னர் கூறுவோம் எனல்.
22. உரைத்தாம் என்றல் - 'இதனை முன்னர் கூறினோம் எனல்.
23. ஒருதலை துணிதல் - இருவேறு கருத்துகளில் ஒன்றை ஏற்றல்.
24. எடுத்துக்காட்டு - இலக்கிய எடுத்துக்காட்டைத் தருதல்.
25. எடுத்த மொழியான் எய்த வைத்தல் - எடுத்துக்காட்டை முக்காலத்துடன் பொருத்துதல்
26. இன்னது அல்லது இது என மொழிதல் - இது தான் என முடிவு கூறுதல்.
27. எஞ்சிய சொல்லின் எய்தக் கூறல் - சொல்லாது விட்டதற்கும் இலக்கணம் கூறுதல்.
28. பிறநூல் முடிந்தது தானுடன் படுதல் - பிறர் கருத்தை ஏற்பது
29. தன்குறி வழக்கம் மிக எடுத்துரைத்தல் - தன் கருத்தை மிகவும் விளக்குதல்.
30. சொல்லின்முடிவில் அப்பொருள் முடித்தல் - சொல்முடிவில் அப்பொருளையும் முடித்தல்
31. ஒன்றென முடித்தல் - ஒரே இனமானதைச் சொல்லுதல்.
32. நன்னின முடித்தல் - கற்பவர் ஆராய்ந்து உணருமாறு கருத்துக்களைக் கூறுதல்.

8. நூல் பகுப்புமுறை

நூலின் உட்பிரிவு இருவகைப்படும். அவை ஓத்து, படலம் என்பவையாகும்.

ஓத்து (இயல்)

ஓர் இன மணிகளை வரிசையாகப் பதித்து வைத்தது போல், ஒரே வகையான கருத்துக்களைச் சேர்த்துச் சொல்வது 'ஓத்து' அல்லது 'இயல்' எனப்படும்.

படலம்

ஒரு வழிப்படாமல், பல்வகைப் பொருட்களும் கலந்து நிற்கப் பொதுவகையால் கூறுவது படலம் ஆகும். இது அதிகாரம் என்னும் பொருளை உணர்த்துகிறது. எ.கா - எழுத்ததிகாரம், சொல்லதிகாரம், பொருளதிகாரம் (எழுத்து, சொல், பொருள்).

9. சூத்திரம்

சில எழுத்துக்களால் ஆன சொற்களால் பல வகைப் பொருள்களைத் திப்ப நுட்பமாகக் கூறுவது சூத்திரம் ஆகும். அது பெரிய உருவங்களைத் தன்னுள் அடக்கிக் காட்டுகின்ற கண்ணாடி போன்றது. பகுப்பின் அடிப்படை அலகு சூத்திரம் ஆகும். இது நான்கு நிலைகளை உடையது. சூத்திரம் என்பது நூற்பா எனவும் வழங்கப்படும்.

சூத்திர நிலை

சூத்திரம் நான்கு நிலைகளை உடையது. அவற்றை

1. ஆற்றொழுக்கு - நீரோட்டம் போல், இயல்பானது.
2. அரிமா நோக்கு - சிங்கம் போல் முன்னும் பின்னும் நோக்குவது.
3. தவளைப் பாய்த்து - இடையிடை விட்டுத் தொடர்பு படுவது.
4. பருந்தின் வீழ்வு - பருந்து வீழ்வது போல. பொருள் அமைப்புடையது.

(இடைவெளி

என விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

சூத்திர வகை

சூத்திரம் ஆறு வகைப்படும். அவை

பிண்டம் தொகைவகை குறியே செய்கை

கொண்டுஇயல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம் (நன் : 19)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக எடுத்துரைக்கப்படுகிறது. இதனை பின்வருமாறு விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

1. பிண்டச் சூத்திரம் - பல்திரப்பொருட்களை ஒருங்கு திரட்டிக் கூறுவது
2. தொகைச் சூத்திரம் - பல்திரப் பொருட்களைப் பல தொகுதியாக்கிக் கூறுவது
3. வகைச் சூத்திரம் - தொகுத்துக் கூறியவற்றைப் பல வகையாக்கிக் கூறுவது

4. குறிச் சூத்திரம் - இவை உயிர் , இவை மெய் எனப் பெயரைச் சூட்டுவது

5. செய்கைச் சூத்திரம் - புணர்ச்சி முடிவுகளைக் கூறுவது

6. புறநடைச் சூத்திரம் - இவ் ஐந்து வகையின் புறத்தே அமைந்து புறம்பான செய்திகளைக் கூறுவது

உரை

உரை - ஒரு நூலுக்கு கூறப்படும் பல்வேறு வகை விளக்கம் உரை ஆகும். இது 14 உறுப்புகளை உடையது.

1. மூல பாடத்தைக் கூறுதல்

2. திரண்ட கருத்தை உரைத்தல்

3. சொற்களைப் பிரித்துக் கூறுதல்

4. சொற்களுக்குப் பொருள் கூறுதல் (பதவுரை)

5. பொருளைத் தொகுத்துக் கூறுதல் (பொழிப்புரை)

6. எடுத்துக்காட்டுத் தருதல்

7. வினாவுதல்

8. வினாவிற்கு விடை தருதல்

9. சூத்திரத்தின் உட்பொருள் தொடர்புடைய விளக்கமளித்தல் (விசேட உரை)

10. சொற்களின் பொருளை விரித்துரைத்தல் (விரிவுரை)

11. அதிகாரத்துடன் பொருத்திப் பொருள் கூறுதல் (அதிகார உரை)

12. இதுவே பொருள் எனத் துணிந்துரைத்தல்

13. பயன் இது எனக் கூறுதல்

14. முன்னோர் நூல்களினின்று மேற்கோள் சூத்திரம் காட்டுதல்

என்னும் 14 உறுப்புக்களையும் அறிந்து கொள்ளலாம். இவ்வுரை இருவகைப்படும்.

அவை காண்டிகை உரை, விருத்தியுரை என்பவையாகும். அவை,

காண்டிகை உரை

காண்டிகை - சுருக்கமும் எளிமையும் உடைய உரை. அதாவது சூத்திரத்தின் மையக் கருத்து அதனுடன் தொடர்புடைய அனைத்துப் பொருட்களும் விளங்குமாறு உரைப்பது காண்டிகை உரை ஆகும். இக்காண்டிகை உரையானது கருத்துரை, பதவுரை, உதாரணம், வினா - விடை என்னும் அமைப்பு நிலைகளில் பொருள் விளக்கம் தருவது

விருத்தி உரை

விருத்தி - விரிவும் செறிவும் உடைய உரை. மேற்கோள் காட்டுதல் மற்றும் காண்டிகை உரை கூறுகள் ஐந்தையும் அவற்றுடன் தொடர்புடைய அனைத்து விளக்கங்களையும் வழங்கி, தன் உரையாலும், பிற நூல் மேற்கோள்களாலும் ஐயம் அகற்றுவதாகும்.

நூல் பெயர்க்காரணம்

நூல் (புத்தகம்) என்பது பஞ்ச நூலுடன் ஒப்பிடப்பட்டு விளக்கப்படுகிறது. நூலாசிரியரின் சொற்கள் பஞ்சாகவும் பாக்கள் (செய்யுள்) இழையாகவும் (நூல்) சொல்வளமிக்க ஆசிரியன்

நூற்கும் பெண்ணாகவும் குறைவில்லா வாயே நூற்கும் கையாகவும் அறிவே நூற்கும் கதிராகவும் அமைந்து குற்றமற்ற கல்விநூல் (புத்தகம்) உருவாகிறது. குல்வி நூலுக்கு பஞ்சநூல் உவமையாகு பெயராக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது. உடலில் உள்ள அறிவு வளத்தை அதிகமாக்கித் தீமையாகிய அறியாமையைப் பெரிதும் ஒழித்து மரத்தினது கனத்தால் அமையும் கோணலைப் போக்கப் பயன்படும் என்று நூல் போன்று மனத்தின் கோணலைப் போக்கி செம்மைப்படுத்தும் வல்லமை உடையது நூல் ஆகும். கதிர் என்பது நூல் நூற்பதற்குரிய இரும்புக் கருவியையும் உரம் என்பது அறிவையும் புரம் என்பது உடம்பையும் குறிக்கும்.

ஆசிரியர் வரலாறு

பொதுப் பாயிரத்தின் இரண்டாம் நிலையாக அமைவது ஆசிரியனது வரலாறு ஆகும். இப்பகுதி நல்லாசிரியரின் இலக்கணம் கூறுகிறது. அதோடு ஆசிரியர் ஆகாதோரின் இலக்கணத்தையும் எடுத்துரைக்கிறது. ஆசிரியரின் பொதுப் பண்புகளாக உயர் குடிப்பிறப்பு, கருணை, இறை வழிபாடு, கொள்கை மேம்பாடு, கலைகளில் தெளிவான புலமை, எடுத்துரைக்கும் திறம், நிலம், மலை, தராசுகோல், மலர், ஆகியவற்றைப்

போன்ற பண்பு, உலகியல் அறிவு, உயர் குணங்கள் ஆகியவற்றை நன்னூலார் குறிப்பிடுகிறார்.

நிலம்

நல்லாசிரியர் ஒருவர் நிலம்போல் விளங்க வேண்டும். கண்டு கணக்கிட முடியாத உருவப் பரப்பின் பெருமை, தாங்கும் வலிமை, பொறுமை, பருவத்தில் உழைப்புக்குத் தக்க பலன் தரும் பண்பு முதலியன போன்று நல்லாசிரியர் திகழ்வதால் அவர் நிலம் போன்றவர். இதனை

மலை

நல்லாசிரியர் மலை போன்று இருக்க வேண்டும். அதன் இயல்பான அளக்க முடியாத அளவு, பல் பொருள் வளம், அசைக்க முடியாத தோற்றம், வறட்சியிலும் வளம் தரும் பண்பு முதலானவற்றை நல்லாசிரியர் பெற்றிருப்பதால் மலை போன்றவர்.

நிறைகோல்

நல்லாசிரியர் நிறைகோல் போன்று திகழ வேண்டும். பொருளின் உண்மை அளவைத் துல்லியமாகக் காட்டுவதும் இரு தட்டுகளுக்கிடையே நடுவில் நின்று உண்மையாக அமைவதும் தராசுகோலின் இயல்பு ஆகும். அவ்வாறே நல்லாசிரியரும் ஐயம் இன்றிப் பொருளைப் புலப்படுத்துதல், நடுவு நிலைமையுடன் செயல்படுதல் என்னும் பண்புகளுடன் விளங்குவதால் தராசு (நிறைகோல்) போன்றவர்.

மலர்

நல்லாசிரியர் மலர்போல் திகழ வேண்டும். இது மங்கல நிகழ்வுகளில் முதன்மை பெறுதல், அனைவராலும் விரும்பப் படுதல், உரிய நேரத்தில் மலர்ச்சி, இன்றியமையாமை முதலான பண்புகளுடையது. இப்பண்புகளை நல்லாசிரியர் பெறுவதால் அவர் மலர் போன்றவர்.

ஆசிரியர் ஆகாதவர் இலக்கணம்

பாடம் சொல்லும் குணம் இன்மை, இழிந்த குண இயல்பு, பொறாமை, பொருட்பற்று, உண்மைப் பொருளை உணர்த்தாத வஞ்சக நெஞ்சம், அச்சப்படுதல், பிறரை அச்சமுறச் செய்தல், கழற்குடம், மடற்பனை, பருத்திக் குண்டிகை (குடுவை), முடத்தெங்கு ஆகிய நான்கிற்கும் ஒப்பான மாறுபாடுடைய மனத்தை உடையோர் ஆசிரியராக விளங்கும் தகுதி இல்லாதவர் ஆவர்.

கழற்குடம்

கழற்குடம் போன்று திகழ்பவர் நல்லாசிரியர் ஆக மாட்டார். உள்ளே இட்ட முறைக்கு மாறாகத் தலைகீழாகக் கவிழ்க்கும் நிலையில் கழற்சிக் காய்களை வெளியே விடுவது கழற்குடம் ஆகும். அவ்வாறே கற்ற முறையினை மாற்றிச் சொல்லும் இயல்புடையவர் ஆசிரியர் ஆகும்

தகுதியற்றவர்.

மடற்பனை

மடற்பனை போன்று திகழ்பவர் நல்லாசிரியர் ஆவதில்லை. தானே தந்தால் அன்றிப் பிறர் ஏறி வந்து பழம் பெற இடம் கொடாதது பனைமரம், அவ்வாறே அவராக நினைத்தால் மட்டுமே போதிப்பவர் ஆசிரியர் ஆகார்.

பருத்திக் குண்டிகை

பருத்திக் குண்டிகை போன்ற இயல்புடையவர் ஆசிரியர் தகுதி அற்றவர் ஆவார். ஒரு குடுக்கையில் பஞ்சினை அடைப்பதும் கடினம், வெளியே எடுப்பதும் கடினம். ஆவ்வாறே படிக்கும் போதும் துன்புற்றுப் பாடம் நடத்தும் போதும் துன்பமாக நினைப்பவர் ஆசிரியர் ஆகமாட்டார்.

முடத்தெங்கு

இது போன்ற இயல்புடையவர் ஆசிரியர் தகுதி அற்றவர் ஆவார். நீர்ப் பாய்ச்சி உரமிட்டு வளர்த்த மனிதனை விடுத்து பிறருக்கு காய் முதலான பொருட்களை தரும் வேலியின் புறத்தே நிற்கும் வளைந்த முடத்தெங்கினைப் போன்றவர்கள் நல்லாசிரியர் ஆகமாட்டார். இவர்கள் உற்றுழி உதவி வழிபட்டு நிற்கும் மாணவனை விட்டுவிட்டு பிறருக்குப் பயிற்றுவிப்பவர் ஆவார்.

கற்பித்தல் வரலாறு

கற்பித்தல் வரலாறு என்பது ஆசிரியர் மாணவர்க்கு பாடம் கற்பித்தலின் இயல்பையும் முறையையும் விவரிக்கின்றது. இது பாடம் சொல்லுதலின் வரலாறு, நுவலும் திறன், ஈதல் இயல்பு என பல சொற்றொடர்களால் குறிப்பிடப் பெற்றுள்ளது. கற்பிக்கும் ஆசிரியர் மேற்கொள்ள வேண்டியன :

அ) காலத்தையும் இடத்தையும் நன்கு ஆராய்தல்

ஆ) நல்ல இடத்தில் இருந்து, வழிபடு தெய்வத்தைத் துதித்தல்.

இ) சொல்லப் போகும் பாடத்தை மனதில் பதிய வைத்து நினைவு கூர்தல்

ஈ) விரைவு, சினம் இல்லாமல் முகமலர்ச்சியுடன் இருத்தல்.

உ) மாணவனது தன்மை அறிந்து நடத்துதல்.

ஊ) மாணவன் தெளிவடையுமாறு மாறுபாடற்ற மனத்துடன் கற்பித்தல்

IV. மாணாக்கர் (கொள்வோன்) வரலாறு

பொதுப்பாயிரத்தின் நான்காம் பிரிவு மாணாக்கர் வரலாறு கூறுவதாகும். ஓர் ஆசிரியன் தன் மகன், தன் ஆசான், மன்னன் மகன், பொருள் கொடுப்பவன், வணங்கி நிற்பவன், உரைப்பதை உணரும் திறன் மிக்கவன் என அறுவகைப்பட்டவர்க்குப் பாடம் கற்பிக்கலாம். இவ் அறுவகை மாணவர் (கொள்வோர்) ஆவார். இதனை நன்னூலார் மாணாக்கர் வகை

மாணாக்கர்களை தலை மாணாக்கர், இடை மாணாக்கர், கடை மாணாக்கர் என மூன்று வகையினராகக் கண்டார் நன்னூலார்.

அன்னம் ஆவே மண்ணொடு கிளியே

இல்லிக் குடம் ஆடு எருமை நெய்யரி

அன்னர் தலை இடை கடைமாணாக்கர் (நன் : 38)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

தலை மாணாக்கர்

அன்னமும் பசுவும் போன்றவர் தலை மாணாக்கர். அன்னப் பறவை பாலையும் நீரையும் பிரித்தறியும் ஆற்றலுடையது. அவ்வாறே நன்மை. தீமையைப் பிரித்து அறிபவர் தலை மாணாக்கர். பசு இரை கிடைத்தவழி உண்டு பின்பு அசை போடும் இயல்புடையது. ஆசிரியரிடம் பாடம் கேட்டுப் பின்பு நினைத்துப் பார்த்துத் தெளிவு பெறுபவர் தலை மாணாக்கர்.

இடை மாணாக்கர்

மண்ணும் கிளியும் போன்றவர் இடை மாணாக்கர். மண் தோண்டிய முயற்சி அளவே பலன் தருவது. அவ்வாறே ஆசிரியர் தூண்டிய அளவே அறிவு பெறுபவர் இடை மாணாக்கர். கிளி சொன்னதை மட்டுமே சொல்லும் இயல்புடையது. அவ்வாறே திகழ்பவர் இடை மாணாக்கர்.

கடை மாணாக்கர்

இல்லி (ஓட்டை)க் குடம், ஆடு எருமை, நெய்யரி (பன்னாடை) எனும் நான்கினையும் ஒத்தவர் கடை மாணாக்கர். எதையும் மனதில் தங்க வைக்காத தன்மையில் ஓட்டைக் குடம் போலவும், அங்கும் இங்கும் மேம்போக்காகப் படிப்பதில் ஆடு போலவும், எதையும் குழப்புவதில் எருமை போலவும் நல்லதை விடுத்து அல்லதைத் தேக்கிக் கொள்வதில் நெய்யரி (பன்னாடை) போலவும் இருப்பவர் கடை மாணாக்கர் ஆவார்.

மாணாக்கர் ஆகாதோர்

குடிகாரன், சோம்பேறி, அகங்காரி, காழகன், திருடன், நோயாளி, அறிவில் ஏழை, மாறுபாடுடையவன், சினத்தன், அதிகமாகத் தூங்குபவன், மந்த புத்தி உள்ளவன், நூல்களின் பரப்பைக் கண்டு பயந்து தடுமாறுபவன், தீவினை செய்வோன், பாவி, பொய் சொல்பவன் முதலானவர் மாணவர் ஆகார். இத்தகையோருக்கு ஆசிரியர் பாடம் கற்பிப்பதில்லை . எனவே

இத்தகையோர் மாணவர்க்குரிய தகுதியற்றவர் ஆவர்.

கற்றல் (பாடம் கேட்டல்) வரலாறு

மாணாக்கர் பாடம் கற்றலின் இயல்பையும் முறையையும் கற்றல் வரலாறு என்பார் நன்னூலார். இது பாடம் கேட்டலின் வரலாறு, கோடல் மரபு என்னும் பெயர்களில் வழங்கப்படுகிறது. இதனை நன்னூலார். இதன்படி பாடம் கேட்கத் தொடங்கும் மாணவன்

பின்பற்ற வேண்டியவை :

அ) உரிய நேரத்திற்குச் செல்லுதல்

ஆ) வழிபாடு நிகழ்த்துதல்

இ) ஆசிரியரின் குணமறிந்துப் பழகி, அவரது குறிப்பறிந்து நின்றல்.

ஈ) ஆசிரியர் இரு என்றால் இருத்தல், சொல் என்றால் சொல்லுதல் என்னும் பண்பு

உ) நீர் வேட்கை உடையவன் போல் ஆர்வமாகவும், சித்திரப் பாவை போல்

அடக்கமாகவும் விளங்குதல்.

ஊ) செவி - வாயாகவும், நெஞ்சம் - வயிறாகவும் விளங்குமாறு பாடங்களைக் கேட்டு

உள்ளே செலுத்துதல். எ) பாடத்தை மறந்து விடாமல் மனதில் பதிய வைத்தல்

ஏ) ஆசிரியர் போ என்ற பின்பு திரும்புதல்.

பாடம் கற்கும் (பயிலும்) முறை

மாணாக்கர் பாடம் கற்கும் முறையினை இப்பகுதி விவரிக்கிறது. பாடம் கேட்டு முடிந்த பின்பு பயிற்சி செய்தல் முக்கியமானது. சிந்தித்தல், மீண்டும் கேட்டல், நல்ல மாணவர்களுடன் பழகுதல், ஐயம் வரும்பொழுது வினாவுதல், தன்னை வினவிய பொழுது விடை கூறுதல் என்பன பயிற்சியின் படிநிலைகள் ஆகும். நூல்களைக் கற்கும் முறையினைப் பின்வருமாறு அறியலாம்.

அ) உலக வழக்கு, செய்யுள் வழக்கு எனும் இருவகை வழக்கினை அறிதல்.

ஆ) மூலபாடத்தை மனதில் பதித்தல்

இ) ஆசிரியரிடம் கற்ற பாடத்தை பலமுறை நினைவூட்டல்

ஈ) ஆசிரியர் அருகில் அமர்ந்து மனதில் பதியுமாறு பாடம் கேட்டல்.

உ) தலை மாணாக்கருடன் பழகிப் பாடத்தைப் பயிற்சி செய்தல்

ஊ) ஐயம் தீர்க்குமாறு வினாதல்

எ) வினவியதற்கு உரிய விடை அளித்தல்.

இருமுறை பாடம் கேட்டால் - பிழை இன்றி அறியலாம். மூன்று முறை பாடம் கேட்டால் - தானே பிறருக்குச் சொல்லும் திறன் பெறலாம். ஆசிரியரிடம் கற்கும் பொழுது கால் பங்கும், திறனுடைய மாணவருடன் பழகும்பொழுது கால் பங்கும், தன் சார்புடையவர்க்குப் பயிற்றுவிக்கும் பொழுது அரை பங்கும் என முழுமை அறிவு பெறலாம். இவற்றைக் கடமையாகக் கொண்டால் மாணவனின் அறியாமை மிகுதியாகவும் உறுதியாகவும் அகலும்.

ஆசிரியரை வழிபடும் முறை

ஆசிரியரை எவ்வாறு வழிபடுவது என்பதை நன்னூலார் மாணாக்கர்களுக்குத் தெளிவுபடுத்துகிறார். அந்தவகையில் நெருப்பில் குளிர் காய்பவன் நெருங்காமலும் விட்டு நீங்காமலும் இருப்பான். அவ்வாறே ஆசிரியரிடமும் பழகி - வழிபட வேண்டும் - நிழலைப் போன்று பின்தொடர வேண்டும். ஆசிரியருக்கு எது மகிழ்வைத் தருமோ அதற்கு மாறுபாடாமல் திகழ வேண்டும். இதனை

அழலனின் நீங்கான் அணுகான் அஞ்சி

நிழலின் நீங்கான் நிறைந்த நெஞ்சமொடு

எத்திரத்து ஆசான் உவக்கும் அத்திரம்

அறத்தின் திரியாப் படர்ச்சி வழிபாடே (நன் : 46)

என நன்னூலார் விவரிக்கின்றார். இவ்வாறு ஆசிரியர் மனம் மகிழும்படி மாணாக்கர் நடந்துகொள்வதே அறத்தின் வழிச் செய்யும் ஆசிரிய வழிபாடாகும்.

சிறப்புப் பாயிரம்

குறிப்பிட்ட ஒரு நூலுக்கென்று தனியாக அமையும் விளக்கப் பகுதி சிறப்புப் பாயிரம் ஆகும். ஆக்கியோன் பெயர், வழி, எல்லை, நூற் பெயர், யாப்பு, நுதலிய பொருள், கேட்போர், பயன் என்னும் எண்வகைப் பொருளை தெளிவாக விளக்குவது சிறப்புப் பாயிரம் ஆகும். மேலும் நூல், இயற்றப்பட்ட காலம், அரங்கேற்றப்பட்ட அவை (களன்) இயற்றப்பட்டதற்கான காரணம் எனும் மூன்றையும் சேர்த்து சிறப்புப் பாயிரத்தின் பண்புகளாகக் கூறுவாரும் உண்டு. இதனை

காலம் களனே காரணம் என்று இம்

மூவகை ஏற்றி மொழிநரும் உளரே (நன் : 48)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம். குறிப்பிட்ட ஒரு நூலைப் பற்றிய செய்திகளை மட்டுமே தருவதால் இது சிறப்புப் பாயிரம் எனப்படுகிறது. இதனை நன்னூலுக்குப் பொருத்திப் பார்க்கலாம்.

1. ஆக்கியோன் பெயர் - பவணந்தி முனிவர் 2. வழி - தொல்காப்பிய வழி 3. எல்லை - கீழ்க் கடல், கன்னியாகுமரி, குடகு நாடு, திருவேங்கட மலை
4. நூல் பெயர் - நன்னூல்
5. யாப்பு - நூற்பா (நூல்) - தொகை, வகை, விரி 6. நுதலிய பொருள் - எழுத்து சொல், பொருள் யாப்பு, அணி (ஐந்திலக்கணம்) 7. கேட்போர் - யாவரும் (நிகண்டு கற்று இலக்கியப் பயிற்சி பெற்றர்)
8. பயன் - மொழித் திறன் பெறுதல் (முட்டு அறுத்தல்)
9. காலம் - சீய கங்க மன்னன் காலம்
10. களன் - சீய கங்கன் அவை
11. காரணம் - சீய கங்கன் வேண்டிக் கொண்டது.

2. நூலுக்குப் பெயரிடும் வகை

முதல் நூல், இயற்றியவன், நூலினளவு, அதில் சொல்லப்பட்ட பொருள், அதனை இயற்றத் தூண்டியவன், அதன் பண்பு முதலிய காரணங்களாலும் இடுகுறியாலும் ஒரு நூலுக்குப் பெயரிடப்படும்.

3. நூல் யாப்பு

தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழிபெயர்ப்பு

எனத்தகு நூல் யாப்பு ஈறிரண்டு என்ப(நன் : 50)

பிறநூல்களில் விரிவாக கூறப்பட்டவற்றை விரிவாகச் செய்தல், சிலவற்றைத் தொகுத்து வேறு சிலவற்றை விரிவாகச் செய்தல், வேறு மொழியில் பெயர்த்துச் செய்தல் என்று நூலின் யாப்பு

நான்கு வகைப்படும். நூல் யாப்பு என்பது நூலில் செய்திகளை விளக்கும் முறை ஆகும்.

4. சிறப்புப் பாயிரம் செய்ய தகுதியுடையோர்

தன்ஆ சிரியன் தன்னொடு கற்றோன்

தன்மா ணாக்கன் தகும் உரை காரன் என்று

இன்னோர் பாயிரம் இயம்புதல் கடனே (நன் : 51)

என்னும் நூற்பா சிறப்புப் பாயிரம் செய்தற்கு தகுதியுடையோரை வரையறை செய்கிறது. தன்னுடைய ஆசிரியன் , தன்னொடு கற்றவன், தன்னுடைய மாணாக்கன், அந்நூலுக்கு உரை எழுதியவன் எனும் இந்நூல்வரில் ஒருவர் சிறப்புப் பாயிரம் எழுதலாம்.

2. சிறப்புப் பாயிரம் பிறர் எழுதுதல்

பிறர்க்குத் தோன்றா நுட்பமான பொருட்களை எல்லாம் தோன்றச் செய்யும் பல துறைச் செய்திகளைக் கொண்ட அரிய நூலை இயற்றிய போதிலும் தன்னைத் தானே புகழ்ந்துரைத்தல் தக்கதன்று. எனவே சிறப்புப் பாயிரத்தைப் பிறரே எழுதுதல் வேண்டும்.

3. தற்புகழ்ச்சி குற்றமாகா இடங்கள்

அரசன் அவைக்கு எழுதும் சீட்டுக் கவியிலும் தனது புலமையை அறியாதவரிடத்திலும் அவையில் பிறருடன் புலமைப் போட்டியில் ஈடுபடும் பொழுதும் எதிரியாகிய புலவன்

தன்னை இகழ்ந்துரைக்கும் பொழுதும் தன்னைத் தானே புகழ்ந்து பேசுதல் புலவனுக்குத் தகும்.

4. பாயிரத்தின் இன்றியமையாமை

ஆயிரம் உறுப்புகளால் ஆன விரிந்த நூலாயினும் பாயிரம் இல்லாதது நூலாகாது. மாளிகைக்கு அழகிய ஓவியங்களும் மாநகரத்திற்கு நுழைவாயிற் கோபுரமும் நாட்டிய மங்கைக்கு அணிகலன்களும் அழகு சேர்த்தல் போன்று பாயிரம் நூலுக்கு அழகு சேர்ப்பதனால் அதனை எல்லாவகை நூல்களுக்கும் முதலில் பெரியோர் சேர்த்து வைத்தனர்.

1.எழுத்தியல்

எழுத்திலக்கணப் பாகுபாடு

தமிழ் மொழியின் இலக்கணம் ஐந்து பெரும் பிரிவுகளை உடையது. அவற்றுள் முதலாவது எழுத்து இலக்கணம் ஆகும். எழுத்து இலக்கணங்கள் யாவும் எழுத்ததிகாரம் என்னும் பிரிவில் நன்னூல் ஆசிரியர் பவணந்தி முனிவரால் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இது ஐந்து இயல்களை உடையது. அவை

- எழுத்தியல்
- பதவியல்
- எழுத்ததிகாரம்
- உயிரீற்றுப் புணரியல்
- மெய்யீற்றுப் புணரியல்
- உருப்புப் புணரியல்

என்பவையாகும். எழுத்திலக்கணத்தை அகத்திலக்கணம், புறத்திலக்கணம் எனும் இரு வகைகளில் அடக்கலாம். அகத்திலக்கணத்தில் எழுத்தியலும் புறத்திலக்கணத்தில் ஏனைய இயல்களும் அடக்கப் பெற்றுள்ளன. எழுத்ததிகாரத்தின் முதல் இயல் எழுத்தியல் ஆகும். அது எழுத்து தொடர்பான எல்லா இலக்கணப் பகுப்புகளையும் தொகுத்து விளக்குவதாக அமைகிறது. இவ்வியலை நன்னூல் ஆசிரியர் அருகதேவனை வணங்கி தொடங்குகிறார்.

பூமலி அசோகினள் புனைநிழல் அமர்ந்த

நான்முகன் தொழுது நன்கு இயம்புவன் எழுத்தே (நன் : 56)

என்னும் நூற்பாவினால் கடவுளை வணங்கி எழுத்தியலைத் தொடங்குகிறார் ஆசிரியர். இவ்வியல் 12 பிரிவுகளை உடையது. அவற்றை விளக்குவதே இப்பகுதியின் நோக்கமாகும்.

எழுத்திலக்கணத்தின் பாகுபாடு

நன்னூலின் முதல் பிரிவு எழுத்ததிகாரம் ஆகும். அதில் முதல் இயல் எழுத்தியல் ஆகும். அப்பகுதியில் இடம் பெறும் இலக்கணச் செய்திகள் பன்னிரண்டு ஆகும். அவையே எழுத்திலக்கணத்தின் பாகுபாடுகள் ஆகும். அவை எழுத்தின் எண்ணிக்கை, பெயர், நெடுங்கணக்கு வரிசை, பிறப்பு, வரிவடிவம், ஒலி அளவு, சொல்லின் முதலில் நின்றல், சொல்லின் இறுதியில் நின்றல், சொல்லின் மத்தியில் நின்றல், எழுத்துப்போலி, பதம் (சொல்), எழுத்துப் புணர்ச்சி ஆகிய 12 கூறுகளாகும்.

1. எண்

எண் என்பது தமிழ் எழுத்துக்களின் எண்ணிக்கையைக் குறிக்கும். அடிப்படையாக முதல் எழுத்து, சார்பு எழுத்து என்னும் இரண்டு பிரிவாக அமையும். ஒலிவடிவம், வரிவடிவம் ஆகிய இருவகை வடிவங்களில் எழுத்தின் ஒலிவடிவத்தை

மொழிமுதல் காரணம் ஆம் அணுத் திரள் ஒலி

எழுத்து அது முதல் சார்பு என இருவகைத்தே (நன் : 58)

என்னும் இந்நூற்பா விளக்குகின்றது.

முதல் எழுத்து

தாமே தனித்து இயங்கும் தன்மை உடையது முதல் எழுத்து எனப்படும்.

உயிர் எழுத்துக்கள் 12

மெய் எழுத்துக்கள் 18

என, இரு நிலைகளில் அமையும் 30 எழுத்துக்கள் முதல் எழுத்து ஆகும்.

தமிழ் எழுத்துக்கள் இரு வகைப்படும். அவை, முதலெழுத்துக்கள், சார்பெழுத்துக்கள் ஆகும்.

முதலெழுத்துக்கள்

மொழிக்கு அடிப்படையாக அதாவது முதலாக விளங்கும் எழுத்துக்கள் 'முதலெழுத்துக்கள்' ஆகும். தமிழில் உயிரெழுத்துக்களும் மெய்யெழுத்துக்களும் முதல் எழுத்துக்களாக அமைகின்றன. தொல்காப்பியர் அகரம் முதல் னகரம் இறுதியாக உள்ள உயிரும் மெய்யுமாகிய 30 எழுத்துக்களும் முதல் எழுத்துக்கள் என்கிறார்.

தொல்காப்பியத்தின் வழிநூலான நன்னூல் ஆசிரியர் பவணந்தி முனிவர்

உயிரும் உடம்புமாம் முப்பதும் முதலே (நன் : 59)

என்கிறார். உயிரிருந்தால்தான் உடல் இயங்கும். உயிரெழுத்துக்கள் இணைந்தால் தான் மெய்யெழுத்துக்கள் இயங்கும். உயிர் (ஆவி), மெய் (உடம்பு) என எழுத்துக்களுக்கு அறிவியல்

அடிப்படையில் பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

முதலெழுத்து (30) உயிரெழுத்து (12) மெய்யெழுத்து (18)

உயிரெழுத்து (12)

அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, ஏ, ஏ, ஐ, ஒ, ஓ, ஔ, என்னும் 12 எழுத்துக்களும் உயிரெழுத்துக்களாகும். இவற்றை இரு வகைகளாகக் கொள்ளலாம். அவை, குற்றெழுத்துக்கள், நெட்டெழுத்துக்கள் ஆகும்.

1. குற்றெழுத்துக்கள் (5)

- அ, இ, உ, ஏ, ஒ (ஒரு மாத்திரை அளவு ஒலிப்பன)

2. நெட்டெழுத்துக்கள் (7)

- ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ (இரு மாத்திரை அளவு ஒலிப்பன) என்பனவாகும். இவை மொழிக்கு உயிராக (ஆவி) திகழ்வதால் உயிர் எழுத்துக்கள் ஆகும்.

சார்பெழுத்து

தனித்து இயங்கும் ஆற்றலின்றி முதல் எழுத்துக்களான உயிர், மெய்யெழுத்துக்களைச் சார்ந்து வரும் எழுத்துக்கள் சார்பெழுத்து எனப்படும். முப்பது முதலெழுத்துக்களும் மொழியில் வரும்போது பல்வேறு வகையாகத் திரிந்து ஒலிக்கின்றன. எழுத்துக்கள் ஒன்றொடன்று சேரும்போதும் எழுத்துக்களின் ஒலி நீளும் போதும் எழுத்துக்களின் ஒலி

குறையும் போதும் ஏற்படும் ஒலித் திரிபிற்கேற்ப உருவாகும் எழுத்துக்கள் சார்பெழுத்துக்கள் ஆகும். எனவே, உயிரும் மெய்யும் 'தனிநிலை எழுத்து' என்றும் அவற்றைச் சார்ந்து வரும் எழுத்து 'சார்பெழுத்து' என்றும் கொள்ளப்படும்.

சார்பெழுத்தின் வகைகள்

தொல்காப்பியர் குற்றியலிகரம், குற்றியலுகரம், ஆய்தம் என்னும் மூவகை எழுத்துக்களை மட்டுமே சார்பெழுத்துக்கள் என்பார் நன்னூலார் 10 வகைகளைக் குறிப்பிடுகிறார். அவை,

1. உயிர்மெய்
2. ஆய்தம்
3. குற்றியலிகரம்
4. குற்றியலுகரம்
5. ஐகாரக் குறுக்கம்
6. ஒளகாரக் குறுக்கம்
7. உயிரளபெடை
8. ஒற்றளபெடை
9. மகரக் குறுக்கம்
10. ஆய்தக் குறுக்கம்

என்பனவாகும்.

சார்பெழுத்தின் விரிவு (369)

2. பெயர்

எழுத்துக்களுக்கு நம் முன்னோர் இட்டு வழங்கும் பெயர்கள் பல. அவை அடிப்படையாக இரண்டு நிலைகளை உடையன. அவை இடுகுறி , காரணம் என்பனவாகும்.

1. இடுகுறிப் பெயர் : காரணம் இன்றி ஒரு பொருளுக்கு இட்டு வழங்கப்படுவது.
2. காரணப் பெயர்: ஏதேனும் ஒரு காரணத்தின் அடிப்படையில் வழங்கப்படும் பெயர்.

இவ்விருவகைப் பெயர்களும் பல பொருள்களுக்குப் பொதுவான பெயராகியும் ஒரு பொருளுக்கே உரிய சிறப்புப் பெயராகியும் வரும். எனவே பொருள்களுக்குப் பெயரிடுதல் முறை நான்கு வகையாக அமையும். அவை ,

1. இடுகுறிப் பொதுப்பெயர் : எகா - மரம்
2. இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர் : எ.கா - பலா
3. காரணப் பொதுப் பெயர் : எ.கா - வளையம்
4. காரணச் சிறப்புப் பெயர் : எ.கா - வளையல்

என்பனவாகும். பெயர்கள் இடுகுறி, காரணம் என்னும் இரண்டிற்கும் பொதுவாகியும் இடுகுறிக்கே உரிய சிறப்பாகியும் காரணத்திற்கே உரிய சிறப்பாகியும் வருவதுண்டு. அதாவது காரண இடுகுறிப்பெயர், இடுகுறிப்பெயர், காரணப் பெயர் என பெயர்கள் மூவகைப்படும் என்பதே இரண்டாம் கருத்தாக அமைகிறது. மேலும் ஒரு பெயரினை இருபொருள்படக் கூறுவதை இரட்டுற மொழிதல் என்னும் உத்தியாகக் கொள்வர். அவ்வகையில் பெயர்களைச் சான்றுகளுடன் அறிவது அவசியமாகும்.

1. காரண இடுகுறிப்பெயர்: அந்தணர், முள்ளி (காரணமும் இடுகுறியும் பொருந்தி அமைந்த பெயர்)
2. இடுகுறிப் பெயர் : பொன், தமிழ் (ஒரு காரணமும் இன்றி தொடக்கத்தில் இடும் பெயர்)
3. காரணப் பெயர் : பொன்னன், தமிழன் (ஒரு காரணத்தால் இடப்படும் பெயர்)

அந்தணர் எனும் பெயர் அறவாளர் அனைவருக்கும் பொருந்துவதால் காரணப் பெயராகவும் பிராமணர் எனும் பெயர் ஓர் இனத்தாரை மட்டும் குறிப்பதால் இடுகுறிப் பெயராகவும் அமைகின்றன. எனவே இது காரண இடுகுறிப் பெயர் எனப்படுகிறது. முள்ளி என்பது முட்களுடைய செடிகள் அனைத்திற்கும் பொதுவான காரணப் பெயராகவும் முள்ளி என்னும் ஒருவகைச் செடிக்கு இடுகுறிப் பெயராகவும் அமைந்து காரண இடுகுறிப் பெயர் ஆயிற்று. எழுத்துக்களின் பெயர்கள் அகர முதல் ஔகாரம் ஈறாக உள்ள பன்னிரண்டு எழுத்துக்களையும் உயிர் என்னும் ககர முதல் னகரம் ஈறாக உள்ள பதினெட்டு எழுத்துக்களையும் மெய் என்றும் அறிவுடையோர் கூறினர். உயிர் - உயிர் போன்ற உயிரைச் சார்ந்து இயங்கவல்லது. மெய் - மெய் (உடம்பு) போன்று

உயிரைச் சார்ந்து இயங்கவல்லது. உயிரும் - மெய்யும் மொழிக்கு அடிப்படையாக அதாவது முதலாக விளங்கும் எழுத்துக்கள் 'முதலெழுத்துக்கள்' ஆகும். தமிழில் உயிரெழுத்துக்களும் மெய்யெழுத்துக்களும் முதல் எழுத்துக்களாக அமைகின்றன.

அம்முதல் ஈறாறு ஆவி கம் முதல்

மெய்யம் மூவாறு என விளம்பினார் புலவர்' (நன் : 63)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா 'அ' முதல் 12 உயிரெழுத்துக்கள், 'க' முதல் 18 மெய்யெழுத்துக்கள் என 30 எழுத்துக்கள் முதலெழுத்துக்கள் ஆகும். முதலெழுத்துக்களான உயிரும் மெய்யும் சேர்ந்து பிற எழுத்துக்கள் பிறக்கக் காரணமாவதால் அவை முதலெழுத்துக்கள் ஆகும். உயிரெழுத்து (12) உயிரெழுத்துக்களை குற்றெழுத்துக்கள், நெட்டெழுத்துக்கள் ஆகும்.

1. குற்றெழுத்துக்கள் - அ, இ, உ, எ, ஓ (ஒரு மாத்திரை அளவு ஒலிப்பன)

2. நெட்டெழுத்துக்கள் - ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ, ஔ (இரு மாத்திரை அளவு ஒலிப்பன)

என்பனவாகும். இவை மொழிக்கு உயிராகத் (ஆவி) திகழ்வதால் உயிர் எழுத்துக்கள் ஆகும்.

அ, இ, உ, எ, ஓ க்குறில் ஐந்தே (நன் : 64)

ஆ ஈ ஊ ஏ ஐ ஒ ஔ நெடில் (நன் : 65)

என்னும் நன்னூல் நூற்பாக்கள் வாயிலாக நன்னூலார் குறில் நெடில் பற்றி விவரிக்கின்றார்.

மெய்யெழுத்துக்களில் வல்லொலியாக ஒலிப்பவை வல்லினம் ஆகும். மெல்லொலியாக ஒலிப்பவை மெல்லினம் ஆகும். இரண்டிற்கும் இடைப்பட்ட ஒலியுடன் ஒலிப்பவை இடையினம் ஆகும். இவ்வாறு ஒலிக்கும் தன்மையால் மெய்யெழுத்துக்கள் மூவகைப்படும். மெய்யெழுத்து அரை மாத்திரையாக ஒலிக்கும்.

வல்லினம்

க, ச, ட, த, ப, ற எனும் ஆறும் வல்லினம் எனப்படும். வன்மையான ஓசை உடையன.

மெல்லினம்

ங, ஞ, ண, ந, ம, ன எனும் ஆறும் மெல்லினம் எனப்படும். மெல்லினம் மென்மையான ஓசை உடையன.

இடையினம்

ய, ர, ல, வ, ழ, ள எனும் ஆறும் இடையினம் ஆகும். வல்லினத்திற்கும் மெல்லினத்திற்கும் இடைப்பட்ட ஓசை உடையன.

இனவெழுத்துக்கள்

பிறப்பாலும் முயற்சியாலும் வடிவாலும் ஒத்த எழுத்துக்களை இன எழுத்துக்கள் என்பர். உயிரெழுத்துக்களுள்

1. அ, ஆ 2. இ, ஈ 3. உ, ஊ 4. ஏ, ஏ 5. ஐ, இ 6. ஒ, ஓ 7. ஔ, உ என ஏழு இனங்கள் உள்ளன.

மெய்யெழுத்துக்களில் 1. கங் 2. ச் ஞ் 3. ட் ண் 4. த்ந் 5. ப்ம் 6. ற்ன் - என ஆறு இனங்கள் உள்ளன. முதலெழுத்துக்கள் இரண்டிரண்டு ஓரின எழுத்துக்களாகி வழங்குதல் தொன்று தொட்டு வரும் முறையாகும். ஐகார, ஔகாரங்களுக்கு முறையே இகரமும் உகரமும் இனவெழுத்துக்களாகும். ஐகார, ஔகாரங்களுக்கு ஏனைய நெடில்களுக்கு குறில் இனவெழுத்தாகுதல் போன்று இனவெழுத்து இல்லை. எனினும் ஈகார, ஊகாரங்களின் இனமாகிய இகர, உகரங்கள் முறையே அவைகளுக்கு இனவெழுத்தாக வரும். இடையின எழுத்துக்களுக்குத் தனியாக இனவெழுத்து இல்லை. இதனை ,

இனம் - பெயர்க்காரணம்

பிறப்பிடம். பிறப்பிற்கான முயற்சி, மாத்திரை, பொருள், ஒலியும் வரியுமாகிய உருவம் ஆகியவற்றின் சில இயல்புகளால் ஒத்திருத்தல் இனம் எனப்படும். பிறப்பிடம் முதலியவற்றின் அடிப்படையில் இனம் பிரித்து அறியப்படும் என்பது இதன் கருத்து.

எ.கா - தானத்தாலும் முயற்சியாலும் ஒத்தவை - உயிரெழுத்துக்கள்

முயற்சியாலும் அளவாலும் ஒத்தவை - வல்லினம், மெல்லினம்

பொருளால் ஒத்தவை - உயிர், வல்லினம், மெல்லினம்

(அங்கு, ஆங்கு, குளக்கரை, குளங்கரை ஓரெழுத்திற்குப் பதிலாக அதன் இனவெழுத்து வரினும் பொருள் மாறாது). வடிவால் ஒத்தவை - அ, ஆ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஒ, ஓ

தானம் முயற்சி அளவு பொருள் வடிவு

ஆன ஒன்று ஆதிஓர் படை ஒப்பு இனனே. (நன் : 72)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறிந்து கொள்ளலாம்.

சுட்டெழுத்து

அ, இ, உ எனும் மூன்றும் சொல்லுக்கு முதலிலும் தனித்தும் சுட்டுப் பொருளை உணர்த்தினால் சுட்டெழுத்துக்களாகும். சுட்டெழுத்துக்கள் சொல்லின் உறுப்பான (அகத்து) அமைதல் அகச்சுட்டாகும். அவை சொல்லினின்று வேறாகி (புறத்து) அமைதல் புறச்சுட்டாகும்.

எ.கா

- அவன், இவன், உவன் - சொல்லுக்கு முதலில் வந்த சுட்டெழுத்துக்கள் (அகச்சுட்டு)
- அச் சிறுவன், இச் சிறுவன், உச் சிறுவன் - தனியே வந்த சுட்டெழுத்துக்கள் (புறச்சுட்டு)

அகரம் தொலைவிலுள்ள பொருளைச் சுட்டுவதால் சேய்மைச் சுட்டு எனப்படும். இகரம் அண்மைப் பொருளைச் சுட்டுவதால் அண்மைச்சுட்டு எனப்படும். உகரம், நடு, பின் மேலிடங்களிலுள்ளவற்றைச் சுட்டும் இடைச்சுட்டாகும்.

வினா எழுத்து

எ, யா ஆகிய இரண்டும் சொல்லுக்கு முதலிலும் ஆ, ஓ ஆகிய இரண்டு சொல்லுக்கும் இறுதியிலும் ஏகாரம் சொல்லுக்கு முதல் இறுதி எனும் ஈரிடத்தும் வினாப்பொருளை உணர்த்தினால் வினாவெழுத்துக்களாகும். அகவினா, புறவினா என வினா இருவகைப்படும். வினா எழுத்துக்கள் சொல்லின் உறுப்பாக அகத்து அமைதல் அகவினா, அவை சொல்லினின்று வேறாகி புறத்து அமைதல் புறவினா.

எ.கா -

எவன்

- யார் - எ, யா, ஏ முதலில் வந்தன. (அகவினா)

- பாண்டியனா, பாண்டியனோ, பாண்டியனே - ஆ, ஓ , ஏ ஈற்றில் வந்தன
(புறவினா)

1. உயிர் - அ முதல் ஓ வரை (12)
2. மெய்- க் முதல் ன் வரை (18)
3. குறில்- அ, இ, உ, எ, ஓ (5)
4. நெடில்-ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ (7)
5. சுட்டு - - அ, இ, உ (3)
6. வினா - எ, யா (முதலில் வரும்), ஆ, ஓ (இறுதியில் வரும்), ஏ இரண்டிடத்தும் வரும்.
7. வல்லினம் - க், ச், ட், த், ப், ற் (6)
8. மெல்லினம் - ங், ஞ், ண், ந், ம், ன் (6)
9. இடையினம் - ய், ர், ல், வ், ழ், ள் (6)

முறை

தமிழ் எழுத்துக்களை வழங்கி வரும் முறை ஒன்று நடைமுறையில் உள்ளது. சிறப்பு கருதியும், ஒன்றுக்கு ஒன்று இனம் என்னும் காரணம் கருதியும் எழுத்துக்களை 'அ'கரம் முதலாக வழங்குவதே 'முறை' ஆகும். தனித்து இயங்கும் சிறப்பினால் உயிர்கள் மெய்களுக்கு முன்பு வைக்கப்பட்டுள்ளன. இயல்பான ஓசை உடைய குறில்கள் அவற்றின் நீட்சியாக (விகாரமாகிய) நெடில்களுக்கு முன்பும் வலிய ஓசை உடைய வல்லினம் மெல்லினத்திற்கு முன்பும் வைக்கப்பட்டுள்ளன. குறில்களுக்குப் பின்பு நெடில்களும் வல்லினத்திற்குப் பின்பு மெல்லினமும் இனம் எனும் காரணத்தால் வைக்கப்பட்டுள்ளன. (குறிலுக்கு நெடில் இனம் : வல்லினத்திற்கு மெல்லினம் இனம்.

எ.கா (அ-ஆ, இ-ஈ, க் -ங், ச்-ஞ் ...)

வலிய ஓசையும் மெலிய ஓசையும் உணர்ந்த பின்னரே அவற்றிற்கு இடைப்பட்ட இடையின ஓசையை உணர முடியும். எனவே இடையினம் மெய் வரிசையில் பின்பு வைக்கப்பட்டுள்ளது. தமிழ் மொழிக்கே உரிய சிறப்பு எழுத்துக்களான ழ, ற, ன ஆகியன ஈற்றில் வைக்கப்பட்டுள்ளன.

தமிழ் எழுத்துக்களின் முறை : அ, ஆ, இ, ஈ, உ, ஊ, எ, ஏ, ஐ, ஓ, ஔ, ஔ ,

க், ங், ச், ஞ், ட், ண், த், ந், ப், ம், ய், ர், ல், வ், ழ், ற், ன் - என்பதாகும்.

பிறப்பு

பிறப்பு மொழிக்கு முதற்காரணமாகிற அணுக் கூட்டத்தின் காரியமே ஒலியாகும். இவ்வொலியே எழுத்து ஆகிறது. நிறைந்த உயிரினது முயற்சியால், உள் நின்று காற்றானது எழுப்ப எழுகின்ற அணுக் கூட்டம் வெவ்வேறு எழுத்து ஒலியாகத் தோன்றும். இவ்வொலி அணுத்திரள் மார்பு, கழுத்து, தலை, மூக்கு எனும் நான்கும் இடங்களாகவும் அமைய; உதடு, நாக்கு, பல், கண்ணம் எனும் நான்கு உறுப்புகளும், முயற்சிப்பதால் வெவ்வேறு எழுத்தொலிகள் தோன்றுகின்றன. இவையே எழுத்துக்களின் பிறப்பாக கருதப்படுகிறது. இக்கருத்துக்களை

நிறை உயிர் முயற்சியின் உள்வளி துரப்ப

எழும் அணுத் திரள் உரம், கண்டம், உச்சி

மூக்கு உற்று இதழ்நாப் பல்அண்த் தொழிலின்

வெவ்வேறு எழுத்தொலியாய் வரல் பிறப்பே (நன் : 74)

என்னும் நூற்பா மூலம் அறியலாம்.

முதலெழுத்துக்களின் பிறப்பு

1. இடப்பிறப்பு

மேற்குறிய நெறியால் பிறக்குங்கால் உயிரெழுத்துக்களும் இடையெழுத்துக்களும் பிறக்குமிடம் கழுத்தாகும். மெல்லினம் மூக்கை இடமாகக் கொண்டு பிறக்கும். வல்லினம் நெஞ்சினைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு பிறக்கும்.

2. முயற்சியின் சிறப்பு

1. உயிரெழுத்துக்கள்

அ, ஆ எனும் இரு எழுத்துக்களும் வாயைத் திறப்பதனால் பிறக்கும். அங்காத்தல் என்பது வாயைத் திறத்தல் ஆகும்.

இ, ஈ, எ, ஏ, ஐ எனும் ஐந்தும் வாயைத் திறந்து, மேற்கடைவாய்ப் பற்களை நாக்கின் விளிம்பில் பொருந்துவதால் பிறக்கும்.

உ, ஊ, ஓ, ஔ, ஐ எனும் ஐந்தும் உதடுகள் இரண்டையும் குவிப்பதால் பிறக்கும். பிற உயிரொலிகள் இதழ் குவியா ஒலிகளாகும்.

2. மெய்யெழுத்துக்கள்

- க, ங இரண்டும் முதல் நாக்கு முதல் அண்ணத்தைப் பொருந்துவதால் பிறக்கும்.
- ச, ஞ இரண்டும் இடைநாக்கு இடை அண்ணத்தைப் பொருந்துவதால் பிறக்கும்.
- ட, ண இரண்டும் நுனிநாக்கு நுனி அண்ணத்தைப் பொருந்துவதால் பிறக்கும்.
- ப, ம இரண்டும் மேலுதடும் கீழுதடும் பொருந்துவதால் பிறக்கும்.
- முதல் நாக்கு முதலண்ணத்தைப் பொருந்துவதால் யகரம் பிறக்கும்.
- ரகரமும் மகரமும் நுனி நாக்கு நுனியண்ணத்தைத் தடவுவதால் பிறக்கும்
- மேற்பல்லின் அடிப்பாகத்தை நாக்கின் விளிம்பு தடித்து ஒற்றுவதால் லகரம் பிறக்கும்.
- அண்ணத்தை நாக்கின் விளிம்பு தடித்து தடவுவதால் ளகரம் பிறக்கும்.
- மேற்பல்லைக் கீழுதடு பொருந்துவதால் வகரம் பிறக்கும்
- நுனிநாக்கு நுனியண்ணத்தை நன்க பொருந்துவதால் (அழுத்துவதால்) றகரமும் னகரமும் பிறக்கும்.

3. சார்பெழுத்துக்களின் இடம், முயற்சிப் பிறப்பு

ஆய்தம் தலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு வாயைத் திறப்பதால் பிறக்கும். மற்றச் சார்பெழுத்துக்கள் ஒன்பதும் தத்தம் முதலெழுத்துக்களை ஒத்த பிறப்பினை உடையன.

எழுத்துகள் பிறப்புக்குப் புறனடை

ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்களின் பிறப்பு ஒருங்கே சேர்த்து மேலே கூறப்பட்டன. எனினும் உயர்த்தி ஒலித்தல். தாழ்த்தி ஒலித்தல், நடுத்தரமாக ஒலித்தல் எனும் ஒலிப்பு முயற்சி வேறுபாடு காரணமாக, ஒருங்கே சேர்க்கப்பட்ட எழுத்துக்களுள் ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்று சிறிது பிறப்பு அடையதாகும். (ஒவ்வொரு எழுத்தும் தனித்தனிப் பிறப்பினை உடையது என்பது இதன் கருத்து) நடுத்தரமாக ஒலித்தல் எனும் ஒலிப்பு முயற்சி வேறுபாடு காரணமாக ஒருங்கே சேர்க்கப்பட்ட எழுத்துக்களுள் ஒன்றிலிருந்து இன்னொன்று சிறிது பிறப்புடையதாகும். (ஒவ்வொரு எழுத்தும் தனித்தனிப் பிறப்பினை உடையது என்பது இதன் கருத்து) இதனை,

எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் உழப்பின்

திரிபும் தத்தமில் சிறிது உள ஆகும். (நன் : 88)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக அறியலாம். இடப்பிறப்பினை ஒலிப்பிடம் என்றும் முயற்சிப் பிறப்பினை என்றும் மொழியியலார் குறிப்பிடுவர். நன்னூல் குறிப்பிடும் எழுத்துக்களின் பிறப்புச் செய்திகளை மொழியியலார் ஒலியியல் என குறிப்பிடுவர். முன் குறிப்பிடப்பட்டவை ஒலிப்பு ஒலியியல் கருத்துக்கள் ஆகும்.

சார்பெழுத்துக்கள்

மெய்யும் உயிரும் கூடிப் பிறக்கும் எழுத்து உயிர்மெய் எழுத்தாகும். உயிர் எழுத்துக்கள் மெய்யெழுத்துக்களுடன் கூடும்போது, மெய்யெழுத்துக்கள் தமக்குரிய புள்ளியை விட்டுவிடும். அவ்வாறு விட்ட வடிவமே தமக்குரிய வடிவமாக நிற்கும்.

எ.கா - க் +ஆ = கா

ச் +இ = சி

ப் +அ = ப

உயிர்மெய்யெழுத்துக்கள் மெய்யெழுத்துக்களின் மாத்திரையினை இழந்து உயிரெழுத்துக்குரிய மாத்திரை கொண்டு ஒலிக்கும். மெய்யெழுத்துக்களுடன் உயிரெழுத்துக்கள் வரும்பொழுது உயிர் மெய்யின்மீது ஏறி உயிர்மெய்யாக மாறிவிடும். இதனை

'உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுவது இயல்பே (நன் : 204)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா தெளிவுபடுத்துகிறது. 12 உயிரும் 18 மெய்யின் மேல் தனித் தனியே ஏறி வருவதால், (18x12) 216 உயிர் மெய் எழுத்துக்கள் தோன்றுகின்றன. உயிர்மெய் உயிரின் மாத்திரை அளவே ஒலிக்கும். உயிரின் வடிவத்தை நீக்கும் மெய்யோசை முன்னும் உயிரோசை பின்னுமாக ஒலிக்கும்.

புள்ளி நீங்கிய வடிவம்

- க் +அ = க ,

ய் +அ = ய உருபு திரிந்த வடிவம்

- க் +ஆ = கா ,

க்+உ=கு

மெய்யின் அரை மாத்திரை ஒழிந்து உயிர்மெய்க் குறில் ஒரு மாத்திரையாகவும் உயிர்மெய் நெடில் இரு மாத்திரையாகவும் ஒலிக்கும். இதனையே நன்னூலார் உயிரளவு ஆய் எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

அளபெடை

தமிழ் எழுத்துக்களை அதற்குரிய மாத்திரை கால அளவிலிருந்து சூழலுக்கேற்ப நீட்டி ஒலிப்பது மொழி வழக்கில் இயல்பான நிகழ்வாகும். இவ்வாறு நீட்டி ஒலிக்கப்படும் எழுத்துக்களுக்கு அளபெடை என பெயர். உயிர், மெய் எனும் இருவகை எழுத்துக்களும் அளபெடையாக வரும். இதன் அடிப்படையில் அளபெடையை இரு வகைப்படுத்தலாம். அவை, உயிரளபெடை, ஒற்றளபெடை என்பனவாகும்.

உயிரளபெடை

செய்யுளில் சொல்லின் முதலிலும் இடையிலும் நிற்கும் உயிர் நெடில் எழுத்துக்கள் எழும், தன் மாத்திரை அளவிலிருந்து நீண்டு ஒலிப்பது உயிரளபெடை ஆகும். ஒலிப்புக் கால அளவு நீண்டு வருவதால் அதாவது அளபெடுப்பதால் அளபெடை எனப்படுகிறது. அளபெடைக்கு அடையாளமாக, அளபெடுத்த நெடில் உயிருக்கு இனமான குறில் உயிர்கள் தொடர்ந்து வரும். இவ் உயிரளபெடை 21 ஆகும் என்கிறார் நன்னூலார்.

உயிர் + அளவு + எடை = உயிர் + மாத்திரை + நீட்சி

எ.கா - ஒஓதல், யாஅதும் (சொல் முதல் அளபெடை)

எ.கா - தொழாஅர் , வருஉம் (சொல் இடை அளபெடை)

மருஉ, நசைஇ (சொல் இறுதி அளபெடை)

உயிரளபெடை மூன்று வகைப்படும். அவை

- இன்னிசை அளபெடை
- இசைநிறை (செய்யுளிசை) அளபெடை
- சொல்லிசை அளபெடை

இன்னிசை யளபெடை

செய்யுளில் சீர், தளை உள்ளிட்ட யாப்பிலக்கணம் செம்மையாக அமைந்த போதிலும், இனிய ஓசை (இசை) தருவதற்காக குறில் நெடிலாக மாறி அளவெடுப்பது இன்னிசையளபெடை ஆகும். எ.கா - கொடுப்பதூஉம், எடுப்பதூஉம், படுப்பதூஉம்

இதில் கொடுப்பதும், எடுப்பதும், படுப்பதும் என்னும் சொற்களே அளபெடுத்துள்ளன. இந்நிலைகளிலும் வெண்பாவிற்சூரிய செப்பலோசை குன்றவில்லை. ஆயினும் இன்னிசையை நிறைக்கவே குறில் நெடிலாகி அளபெடுத்துள்ளது. எனவே இது இன்னிசை அளபெடை எனப்படும்.

இசைநிறை (செய்யுளிசை) அளபெடை

செய்யுளில் சீரும் தளையும் சிதையும் பொழுது, குன்றிய ஓசையை நிறைத்துச் செம்மையாக்க உயிர் நெட்டெழுத்து அளபெடுக்கும். செய்யுள் இலக்கணத்தை நிறைக்க அளபெடுப்பதால் செய்யுளிசை அல்லது இசைநிறை அளபெடை எனப்படுகிறது. எ.கா - ஓஓதல் , தொழார்.

சொல்லிசை அளபெடை

செய்யுளில் ஒருவகைச் சொல்லை மற்றொரு வகைச் சொல்லாக மாற்றுவதற்கு உயிரெழுத்து அளபெடுக்கும். இவ்வாறு உயிர் நீண்டு ஒலிப்பது சொல்லிசையளபெடை எனப்படுகிறது.

எ.கா - நசைஇ , அசைஇ , ஓரீஇ

ஒற்றளபெடை

ஒற்றெழுத்துக்கள் அளபெடுத்து வருவது ஒற்றளபெடை ஆகும். செய்யுளில் இசை குன்றிய இடங்களில் இசையை ஏற்படுத்துவதற்காக ஒற்றெழுத்துக்கள் (மெய்) அளபெடுத்து வருவதுண்டு. பேச்சு வழக்கிலும் இத்தகைய ஒற்றளபெடை பெருவழக்காக உள்ளது. இது ஒரு குறிலை அடுத்தும் இருகுறில்களை அடுத்தும் அமைந்து வரும்.

எ.கா - சங்ங்கு, முத்தம், செல்லம், கண்ணு , எல்லாம் - தனிக்குறிலை அடுத்து ஒற்றளபெடை வந்துள்ளது.

எ.கா - இலங்ங்கு, எழுந்ந்து, படித்தது, பழக்கம், வணக்கம் - இணை குறில்களை அடுத்து ஒற்றளபெடை வந்துள்ளது. ங், ஞ், ண், ந், ம், ன், வ், ய், ல்,ள் என்னும் 10 ஒற்றெழுத்துக்களும் அளபெடுக்கும். இவற்றுடன் ஆய்த எழுத்தும் அளபெடுக்கும். எனவே 11 எழுத்துக்கள் ஒற்றளபெடையாக வரும். ஆய்தம் சொல்லின் இடையில் மட்டுமே அளபெடுக்கும்.

எ.கா - எஃகு , இஃது,

நன்னூலார் ஒற்றளபெடை 42 என வரையறை செய்துள்ளார்.

குறில் இணைக் கீழ் இடை, குறிற்கீழ் இடை

குறில் இணைக் கீழ் இடை, குறில் இணைகீழ் கடை, குறில் கீழ் இடை , குறில் கீழ் கடை

- 40

குற்றியலிகரம்

நிலைமொழியில் குற்றியலுகரம் அமைந்து வருமொழியில் யகரம் முதலாக அமைந்த சொல் வரும் நிலையில் நிலைமொழியில் உள்ள உகரம் இகரமாகி அதன் மாத்திரையிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். இவ்வாறு குறைந்து ஒலிக்கும் இகரம் குற்றியலிகரம் ஆகும்.

குறுமை + இயல் + இகரம் = குற்றியலிகரம் குறுகிய ஓசையை உடைய இகரம் என்பது இதன் பொருள். குற்றியலிகரம் 36 என பொதுப்படக் கூறினாலும், மியாவுடன் சேர்ந்து

37 என்பது நன்னூலின் கருத்தாகும்.

எ.கா - 'நாடு + யாது = நாகியாது

பாடு + யார் = பாடியார்

கொக்கு + யான் = கொக்கியான்

'நந்து + யானை = நந்தியானை

'மியா' என்னும் அசைச் சொல்லில் மகரத்தின் மேலுள்ள இகரமும் (ம் + இ)

குற்றியலிகரம்

ஆகும் என்கிறார் நன்னூலார். எ.கா - கேண் + மியா = கேண்மியா பழங்காலத்தில் செய்யுள் வழக்கில் இருந்த குற்றியலிகரம் இன்று வழக்கில் இல்லை. யா என்னும் எழுத்தின் முன் இக்குற்றியலிகரம் தோன்றும். நாடு + யாது = நாடியாது என ஒரே சொல்லாக ஒலிக்கும் போது இகரம் மாத்திரை அளவில் குறைந்து ஒலிப்பதைத் தொல்காப்பியர் இனம் கண்டார். இது குற்றியலிகரமாக ஒலித்தால்தான் 'நாடு' என்றும் இல்லையெனில் 'நாடி' என்றும் பொருள் தரும். எனவே, ஒலியாலும் பொருளாலும் வேறுபடும் இகரத்தைக் குற்றியலிகரமாக்கிச் சார்பெழுத்துக்களுள் ஒன்றாகக் கொண்டார் தொல்காப்பியர்.

நெடிலோடு ஆய்தம் உயிர்வலி மெலி இடைத்

தொடர்மொழி இறுதி வன்மை ஊர் உகரம்

அலிகும் பிறமேல் தொடரவும் பெறுமே (நன் : 94)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா குற்றியலுகரத்தை விவரிக்கிறது. ஒரு சொல்லின் இறுதியில், க், ச், ட், த், ப், ற் என்னும் 6 வல்லின மெய்களில் ஏதேனும் ஒன்றின் மீது ஏறி வரும் உகரம் குற்றியலுகரம் ஆகும். எனவே கு, சு, டு, து, பு, று என்னும் 6 வல்லின உகர எழுத்துக்களும் குறுகி ஒலிக்கும் இயல்புடையன. குறுமை + இயல் + உகரம் = குற்றியலுகரம். குறுகி ஒலிக்கும் உகரம் என்பது பொருளாகும். குறில் உகரத்திற்கு ஒரு மாத்திரை அளவாகும். குற்றியலுகரம் ஆகும் போது உகரம் ஒரு மாத்திரைக்கும் குறைந்து ஒலிக்கும். குற்றியலுகரம் ஆறு வகைப்படும். அவை,

1. உயிர்த் தொடர் குற்றியலுகரம் - உயிரெழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலுகரம் அமையும் - எ.கா. வரகு (வர்அகு) -
2. நெடிறொடர் குற்றியலுகரம் - நெடில் எழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலுகரம் அமையும். - எ.கா - நாடு. காது, சோறு, யாது, பேசு
3. வன்றொடர் குற்றியலுகரம் - வல்லின எழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலுகரம் அமையும். - எ.கா - எட்டு. பத்து, பாக்கு, பேச்சு, கோப்பு, போற்று
4. மென்றொடர் குற்றியலுகரம் - மெல்லின எழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலுகரம் அமையும். - எ.கா - சங்கு, பஞ்சு, வண்டு, பந்து, செம்பு, என்று
5. இடைத்தொடர் குற்றியலுகரம் - இடையின எழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலுகரம் அமையும். - எ.கா - சால்பு, மார்பு
6. ஆய்தத் தொடர் குற்றியலுகரம் - ஆய்த எழுத்தைத் தொடர்ந்து குற்றியலுகரம் அமையும். - எ.கா - எஃகு, அஃது, கஃசு

தொல்காப்பியர் ஓரிடத்தில் மொழிமுதல் குற்றியலுகரம் வரும் என்பார். எ.கா - நுந்தை

'முருக்கு' என்னும் சொல் முற்றியலுகரமாக ஒலிக்கும். இந்நிலையில் அது எவுதற்பொருளிலும், குற்றியலுகரமாக ஒலிக்கும் போது தின்பண்டப் பெயராகவும் வரும். ஒலி வேறுபாடும் பொருள் வேறுபாடும் புணர்ச்சி வேறுபாடும் வருவதால் குற்றியலுகரம் தனி எழுத்தாம் தன்மை பெறுபவை. இதனை உணர்ந்தே சார்பெழுத்தாக்கியுள்ளார் தொல்காப்பியர். எழுத்து தன் மாத்திரை அளவிலிருந்து குறுகி ஒலிப்பது குறுக்கம் ஆகும். இக்குறுக்கம் உயிரெழுத்துக்களிலும் மெய்யெழுத்துக்களிலும் ஆய்த எழுத்திலும் அமைவதுண்டு. உயிரெழுத்துக்களில் இ, உ, ஐ, ஔ, ஆகிய நான்கும் குறுகி ஒலிக்கும். இவற்றில் இகரக்குறுக்கம் குற்றியலிகரம் என்றும் உகரக்குறுக்கம் குற்றியலுகரம் என்றும் வழங்கப்படுகிறது. எஞ்சியுள்ள ஐ, ஔ இரண்டும் குறுக்கம் என விவரிக்கப்படுகிறது. அந்த வகையில் ஐகாரம் குறுகி ஒலிப்பது ஐகாரக்குறுக்கம் என்றும் ஔகாரம் குறுகி ஒலிப்பது ஔகாரக் குறுக்கம் என்றும் வழங்கப்படுகின்றது. மெய்யெழுத்துக்களில் 'ம்' மட்டுமே குறுகி ஒலிக்கும். எனவே அது மகரக்குறுக்கம் எனப்படுகிறது. ஆய்த எழுத்து குறுகி ஒலிப்பது ஆய்தக் குறுக்கம் ஆகும்.

ஐகாரக் குறுக்கம்

தன்னைக் குறித்தல். அளபெடுத்தல் என்னும் இரு இடங்களைத் தவிர ஐ என்னும் உயிர் நெட்டெழுத்து சொல்லின் முதல், இடை, கடை ஆகிய மூவிடங்களில் வரும்பொழுது தனக்குரிய இரு மாத்திரையிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். அவ்வாறு குறைந்து ஒலிப்பது ஐகாரக் குறுக்கம் ஆகும்.

எ.கா - ஐயம், இடையர் , யானை தற்கூட்டு - ஆஈ ஊஏ ஔநெடில் அளபெடை - உரனசைஇ , வெளஉ - 3 (சொல்லின் முதல், இடை, கடை)

ஔகாரக் குறுக்கம்

தன்னைக் குறித்தல், அளபெடுத்தல் என்னும் இரு இடங்களைத் தவிர ஔ என்னும் உயிர் நெட்டெழுத்து, சொல்லின் முதலில் வரும்பொழுது தனக்குரிய இரு மாத்திரையிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். அவ்வாறு குறைந்து ஒலிப்பது ஔகாரக் குறுக்கம் ஆகும். ஔகாரம் என்பது மொழி முதலில் தான் வரும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

எ.கா - வெளவால் (வவ்வால்), ஔவை (அவ்வை), ஔடதம் (அவ்டதம்)

ஓளகாரக் குறுக்கம் - 1 (சொல்லின் முதலில் மட்டும்)

மகரக் குறுக்கம்:

செய்யுளில் லகர ளகரங்கள் முறையே னகர ணகரமாகத் திரியும். அவற்றிற்குப் பக்கத்தில் வரும் தனக்குரிய அரை மாத்திரை அளவிலிருந்து கால் மாத்திரையாகக் குறைந்து ஒலிக்கும். எனவே இது மகரக் குறுக்கம் எனப்படும்.

எ.கா - போன்ம், மருண்ம், வரும் வளவன்

மனம், பணம், தினம், அன்னம், கன்னம், வண்ணம் (தற்கால வழக்கு)

இவற்றிலுள்ள ம் குறுகி ஒலித்து மகரக் குறுக்கமாக அமைந்துள்ளது. மகரம் 3 இடங்களில் குறுகும்.

ணன முன்னும் வஃகான் மிசையும்மக் குறுகும் (நன் : 96)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக இக்குறுக்கத்தை அறியலாம்.

ஆய்தக் குறுக்கம்

ல்,ள் என்னும் எழுத்துக்கள் புணர்ச்சி இலக்கணத்தின்படி ஆய்த எழுத்தாகும். அவ்வாறு வரும் ஆய்தம் தனக்குரிய அரை மாத்திரை அளவிலிருந்து குறைந்து ஒலிக்கும். எனவே இது ஆய்தக் குறுக்கம் எனப்படும். இது 2 வகைப்படும்.

எ.கா - அல் + திணை = அஃறிணை

முள் + தீது = முஃடது பல் + துளி = பஃறுளி

உருவம்

தமிழ் எழுத்துக்களின் வரி வடிவம் பற்றிய இலக்கணம் 'உருவம்' எனப்படுகிறது. எல்லா எழுத்துக்களும் தொன்று தொட்டு வழங்கப்படும் பல்வேறு வடிவங்களை உடையன. சிலவற்றுக்கு மட்டும் நன்னூலில் விளக்கம் தரப்பெற்றுள்ளன. எ கர, ஓ கர உயிர்களும் மெய்யெழுத்துக்களும் புள்ளி பெறும் வடிவம் உடையன.

1. எகர உயிர் புள்ளி பெறும் (எ - குறில்)

2. ஓகர உயிர் புள்ளி பெறும் (ஓ - குறில்)

3. 18 மெய்யும் புள்ளி பெறும் (க், ங், ச்,ஞ்.....)

4. 18 மெய்களுடன் அகரம் சேரும் போது புள்ளி நீங்கி - உயிர் மெய் எழுத்தாகும்
(க்+அ=க)

5. 18 மெய்களுடன் பிற உயிர்கள் சேரும் போது உருவ மாற்றங்கள் ஏற்படும் (க் +ஆ =
கா)

உருவம் என்பது வரிவடிவம் ஆகும்.

தொல்லை வடிவின் எல்லா எழுத்தும் ஆண்டு

எய்தும் எகர ஒகரமெய் புள்ளி (நன் : 98)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக எழுத்தின் உருவம் தொடர்பான விளக்கத்தைப் பெறலாம். முற்காலத்தில் புள்ளி பெற்ற வடிவம் குறிலாகவும் புள்ளி பெறாதன நெடிலாகவும் வழங்கப்பட்டன. இக்காலத்தில் புள்ளி பெறாத ஏ, ஓ குறிலாகவும் கீழ் கால்நீட்டியும் (ஏ) சுழித்தும் (ஓ) வருபவை நெடிலாகவும் வழங்குகின்றன. உயிர் மெய்யில் ஒற்றைக் கொம்பு குறிலுக்கும் (கெ, பொ) இரட்டைக் கொம்பு நெடிலுக்கும் (கே, போ) வழங்கப்பட்டு வருகின்றன.

மாத்திரை

தமிழ் எழுத்துக்களை ஒலிக்கும் கால அளவை 'மாத்திரை' என்பர். இயல்பாகக் கண் இமைக்கும் நேரமும் கை நொடிக்கும் நேரமும் ஒரு மாத்திரை அளவாகும். உயிர்மெய்யின் இலக்கணம் கூறுமிடத்து (நன் : 89) மாத்திரை குறிப்பிடப்பட்டதால் இங்கு உயிர்மெய்க்கு மாத்திரை குறிப்பிடப்படவில்லை. மாத்திரை என்பது எழுத்து ஒலிக்கும் கால அளவு (ஒலி அளவு) ஆகும். எழுத்துக்களுக்குரிய மாத்திரை அளவுகளை

- குறில் 1 மாத்திரை
- நெடில் 2 மாத்திரை
- உயிரளபெடை 3 மாத்திரை
- ஐகாரக் குறுக்கம் 1 மாத்திரை
- ஔகாரக் குறுக்கம் 1 மாத்திரை
- ஒற்றளபெடை 1 மாத்திரை
- மெய்யெழுத்து ½ மாத்திரை

- ஆய்த எழுத்து 1/2 மாத்திரை
- குற்றியலிகரம் 1/2 மாத்திரை
- குற்றியலுகரம் 1/2 மாத்திரை
- மகரக் குறுக்கம் 1/4 மாத்திரை
- ஆய்தக் குறுக்கம் 1/4 மாத்திரை

நன்னூலார் வரையறுத்துள்ளார்.

மாத்திரைக்குப் புறனடை

பே, இசை, விளி, பண்டமாற்று முதலியவற்றின் போது உயிரெழுத்துக்களும் மெய்யெழுத்துக்களும் தமக்குரிய மாத்திரையைக் கடந்து நீண்டு ஒலித்ததும் உண்டு.

முதனிலை

ஒரு மொழிக்கு முதலில் வரும் எழுத்துக்களை விவரிக்கும் இலக்கணப் பகுதி முதல் நிலை எனப்படுகிறது. நன்னூல் விதிப்படி 12 உயிர் எழுத்துக்களும் க், ச், த், ந், ப், ம், வ், ய், ஞ், ங் என்னும் 10 மெய்யெழுத்துகளும் சேர்ந்து 22 எழுத்துக்கள் மொழிக்கு முதலில் வரும். மெய்யெழுத்துக்கள் உயிரெழுத்தோடு சேர்ந்து உயிர்மெய்யாக வருமேயன்றி தனியாக மொழி முதலில் வருவதில்லை .

எ.கா - அன்பு, ஆற்றல், இன்பம், ஈகை, உரல், ஊக்கம், எறும்பு, எணி, ஐந்து, ஒன்று, ஔவை, கனி, சனி , தாய், நிலை, புலி, மீன், வான், யாழ், ஞாயிறு, (அங்) ஙனம்.

பன்னீர் உயிரும் கசதந பமவய

ஞங்ஈர் ஐந்து உயிர் மெய்யும் மொழிமுதல் (நன் : 102)

எனும் நூற்பா மொழி முதல் நிலையை விவரிக்கின்றது.

வகர உயிர்மெய் வ கரம் உ, ஊ, ஒ, ஓ அல்லாத 8 உயிரெழுத்துக்களோடும் சேர்ந்து (வ, வா, வி, வீ, வெ, வே, வை, வெள) மொழிக்கு முதலில் வரும்)

எ.கா - வளம், வாய்மை, வினை, வீடு, வெற்றி, வேலை, வையம், வெளவால்

யகர உயிர்மெய்

யகரம் அ, ஆ, உ, ஊ ஒ , ஔ எனும் 6 உயிர்களோடும் சேர்ந்து மொழிக்கு முதலில் வரும்.

எ.கா - யவனர், யாழ், யுகம், யூகம், யோகம், யௌவனம்

நகர உயிர்மெய்

எ.கா - நரி, நாய், நிலம், நுரை, நூல், நெல், நேயம், நைதல், நொடி, நோய், நௌவி

பகர உயிர்மெய்

எ.கா - பட்டு, பாட்டு, பிடி, பீடு, புகழ், பூண், பெண், பேண், பையன், பொன், போர்,

பௌவம்

மகர உயிர்மெய்

எ.கா - மண், மான், மின், மீன், முயல், மென்மை, மேன்மை, மைந்தன், மொழி, மோனை,

மௌலி

(யவனர் = சோனகர், துருக்கர், யௌவனம் = இளமை, ஞமலி = நாய், ஞுண்டு = நண்டு,

நொள்கல் = மெலிதல், செளக்கியம் = செளபாக்கியம், மிகுந்தவளம், தெளவை =

தமக்கை)

ஈற்று நிலை

ஒரு மொழிக்கு இறுதியில் வரும் எழுத்துக்களை விவரிக்கும் இலக்கணப் பகுதி ஈற்று நிலை எனப்படுகிறது. தனித்தும் மெய்யோடு சேர்ந்தும் வரும் 12 உயிர்களும் ஞ, ண, ந,

ம, ன, ய, ர, ல, வ, ழ, ள எனும் 11 மெய்களும், குற்றியலுகரமும் சேர்ந்து 24 எழுத்துக்கள் மொழிக்கு இறுதியில் வரும்.

1. உயிர் தனித்து மொழி இறுதியில் வருதல்.

எ.கா - அம்மாஅ, அம்மாஆ, தோழீஇ, தோழீஈ, தூஉ, தூஊ

அன்போ, அன்பே ஏ, அன்பைஐ, போஓ, போஔ

இவற்றில் உயிர்க்குறில் அளபெடையில் ஈறாக வருவதைக் காணலாம்.

2. உயிரெழுத்துக்கள் மெய்யுடன் சேர்ந்து மொழி இறுதியில் வருதல்.

எ.கா - பல, பலா, புலி, தீ, புது, பூ, சே, பனை, நொ, போ, வெள

3. மெய்யெழுத்துக்கள் தனியாக மொழி இறுதியில் வருதல்.

எ.கா - உரிஞ், பெண், வெரிந், வளம், தேன், மெய், வேர், வேல், எவ், யாழ், வாள்,

4. குற்றியலுகரம் மொழி இறுதியில் வருதல்

எ.கா - அளபு , நாடு, நாற்று, பஞ்சு, சால்பு, எஃகு

ஆவி ஞுணநமன யரலவ முளமெய்

சாயும் உகரம் நாவாறும் ஈறே(நன் : 107)

என்னும் நூற்பா மொழி ஈற்றுநிலையை விவரிக்கின்றது.

சிறப்பு விதிகள்

குறில் உயிர் ஐந்தும் அளபெடையில் மொழிக்கு ஈறாக வரும். எகரம் மெய்யோடு சேர்ந்து ஈறாக வராது. ஓகரம் நகர மெய்யோடு மட்டுமே சேர்ந்து ஈறாகும். ஓளகாரம் க, வ எனும் இரு மெய்களோடு சேர்ந்து மட்டுமே ஈறாகும். (ஓளகாரம் தனி உயிராக ஈறாகாது)

எ.கா - கௌ, வெள

ஆ = பசுமாடு ,

ஊ = இறைச்சி, ஏ = அம்பு ,

ஐ = அழகு, தலைவன்,

ஓ = மதகு , சே = எருது, சேமரம், நொ = வருந்து, வெள= கொள்ளையிடு, உரிஞ் = உரிஞ்சுதல், வெரிந் = முதுகு, அவ் = அவை, கௌ = கவ்வு (வாயால் பற்று)

உயிர்மெய்யின் முதலும் ஈறும் மெய் முன்னும் உயிர் பின்னுமாக ஒலிக்கும் முறையே உயிர்மெய் எழுத்துக்களுக்கு முதலும் ஈறுமாகும். உயிர்மெய் எழுத்துக்களுக்கு மெய் முதல், உயிர் ஈறு அதாவது க, கா என்பனவற்றில் ககர மெய் ஒலித்த பின்னரே (க் + அ , க் + ஆ) அகர, ஆகார உயிர்கள் ஒலிக்கின்றன என அறியலாம். கண்ணகி - இச்சொல் மெய்ம் முதல் சொல் ஆகும். இதில் உயிர் ஈற்றில் அமைந்துள்ளது. எனவே இது . மெய்ம் முதல், உயிரீற்றுச் சொல் ஆகும். நின்ற நெறி என்பது மெய் முன்னும் உயிர் பின்னுமாக ஒலித்து நிற்கும் முறையைக் குறிக்கும்.

இடை நிலை

ஒரு சொல்லின் இடையில் இடம்பெறும் எழுத்துக்கள் தொடர்பான இலக்கணத்தை இடை நிலை என்றும் மெய்ம்மயக்கம் என்றும் கூறுவர். மொழியின் இடையில் மெய்யெழுத்துக்கள் ஒன்றுடன் ஒன்று மயங்கி வருவதால் இடைநிலை மெய்ம்மயக்கம் எனப்படும்.

க, ச, த, ப அல்லாத 14 மெய்களும் பிற மெய்களோடு சேர்ந்து வருவது வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கமாகும். ர, ழ, அல்லாத 16 மெய்களும் இரட்டித்து வருவது உடனிலை மெய்ம்மயக்கமாகும். இவ்வகை மொழிகளின் இடையில் வரும் உயிருடன் மெய்யும் மெய்யுடன் உயிரும் மயங்கும் மயக்கத்திற்கு வரையறை இல்லை. இம்மயக்கம் இரு வகைப்படும். இதனை,

வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம் = வெவ்வேறு மெய்கள் சேர்ந்து வருதல்

உடனிலை மெய்ம்மயக்கம் = தனக்கு முன் தான் நின்றல் அதாவது இரட்டித்தல்

தனிமொழி = ஒரு சொல்,

புணர்மொழி = இரு சொற்கள் சேர்ந்த தொடர்

உயிரும் மெய்யும் மயங்குவதற்கு வரையறை இல்லாததால் மெய்ம்மயக்கம் மட்டுமே இடைநிலை எனும் பகுதியில் விவரிக்கப்படுகின்றது. இதனை,

வேற்று நிலை மெய்ம்மயக்கம்

மொழியின் இடையில் ஒரு மெய் எழுத்தின் பின் வேறு மெய் எழுத்து சேர்ந்து வருவதை வேற்றுநிலை மெய்ம்மயக்கம் என்பர். க்-ச்-த்-ப் என்னும் 4 மெய் எழுத்துகளுக்குப் பக்கத்தில் பிறமெய்கள் வருவதில்லை . அவை தவிர எஞ்சிய 14 எழுத்துக்களின் பின்னும் பிற மெய் எழுத்துக்கள் சேர்ந்து வரும்.

உடனிலை மெய்ம்மயக்கம்

சொல்லின் இடையில் ஒரு மெய் எழுத்தின்பின், அதே எழுத்து சேர்ந்து வருவதை அதாவது இரட்டித்து வருவதை உடனிலை மெய்ம்மயக்கம் என்பர். ரகரம், ழகரம் என்னும் இரு மெய்யெழுத்துக்கள் தவிர எஞ்சிய 16 மெய்யெழுத்துக்களும் தம்முள் தாம் சேர்ந்து வரும்.

எ.கா

- க்க - காக்கை, ங்ங் - அங்ஙனம் , ச்ச - பச்சை, ஞ்ஞ - மஞ்ஞை
- ட்ட - பட்டு , ண்ண - வண்ணம், த்த - பத்து , ந்ந் - வெந்நீர், ப்ப் - அப்பா
- மம் - அம்மா , ய்ய - மெய்யன், ல்ல - பல்லி
- வ்வ - நவ்வி, ள்ள - பள்ளம், ற்ற - பற்று , ன்ன் - கன்னி,

ரழ அல்லன தம்முன் தாம் உடன் நிலையும்(நன் : 118)

எனும் நூற்பா இதனை விளக்குகிறது.

ஈரொற்று மயக்கம்

உடனிலை மெய்ம்மயக்கத்தின் ஒரு பகுதியாக ஈரொற்று மயக்கம் அமைகிறது. இரு ஒற்று எழுத்துக்களைக் கொண்ட மயக்கம் ஆதலால் இது ஈரொற்று மயக்கம் ஆகும். ஒரே வகை ஒற்றெழுத்துக்கள் இரண்டு உடன்பட்டு மயங்கி நிற்பதால் இதுவும் உடனிலை மெய்ம்மயக்கம் ஆகும். ய, ர, ழ எனும் 3 மெய்யெழுத்துக்களின் முன் ச, த, ப, ங, ஞ, ந, ம எனும் 8 மெய்களும் இரண்டாம் புள்ளியுடைய எழுத்துக்களாகி மயங்கும். மொழியின் இடையில் ரகரமும் ழகரமும் தனிக் குற்றெழுத்தை அடுத்து சேர்ந்து வராது. இம்மயக்கத்திலுள்ள மூன்றும் மெய்யெழுத்துக்களுள் முந்தைய இரண்டு (ஒற்று) பெற்ற தனி மெய்களாகவும் மூன்றாவது உயிர்மெய்யாகவும் அமையும். மெய்கள் எட்டும் இரட்டித்தோ தம் தம் இனவெழுத்துக்களோடு சேர்ந்தோ மயங்கும். இது வேற்று நிலையும் உடனிலையும் கலந்த மயக்கமாகும்.

செய்யுளில் ஈரொற்று மயக்கம்

செய்யுளில் லகர, ளகர, மெய்களின் திரிந்த மெய்களாகிய னகர, ணகர எழுத்துக்களின் முன் ஈற்றில் வரும் மகர மெய் தனது மாத்திரையில் குறுகி இரண்டாவது ஒற்றெழுத்தாகும். லகரம், ணகரமாகவும் லிகரம் ணகரமாகவும் திரியும். இம்மயக்கத்தில் முதலொற்றாக னகரம் அல்லது ணகரமும் இரண்டாவது ஒற்றாக மகரமும் அமையும்.

முதல்நிலை, இடைநிலைகளுக்குப் புறனடை

எழுத்துக்களின் பெயர்களைக் கூறுமிடத்து எழுத்துக்கள் சொல் முதலில் வருதல், இடையில் வருதல் என்று மேற்கூறப்பட்ட விதிகளிலிருந்து பிறழ்ந்தும் வரும் என அறிஞர் கூறுவர்.

போலி (எழுத்துப் போலி)

ஒரு சொல்லில் - ஒரெழுத்துக்குப் பதிலாக வேறொர் எழுத்து வந்தாலும் பொருள் மாறாத நிலைக்குப் போலி எனப் பெயர். இப்போலி சொல்லின் முதல், இடை, இறுதி எனும் மூன்று இடங்களிலும் அமைந்து வரும். அந்த வகையில் போலி முதல் போலி, இடைப்

போலி, கடைப் போலி என மூன்று வகைப்படும். இது எழுத்துக்களில் அமையும் போலி என்பதால் எழுத்துப்போலி எனவும் வழங்கப்படுகிறது.

எ.கா

- முதல் போலி - மயில் > மையில்
- இடைப்போலி - அரசு > அரைசு
- கடைப்போலி - அகம் > அகன்

போலி = ஒத்து வருவது = உறழ்வு போல வருவது

முதல் போலி

மொழியின் முதலில் அமைந்து வரும் எழுத்துப்போலி முதல் போலி ஆகும். ஒரு மொழியின் முதலில் உள்ள அகரம் ச், ஞ், ய் என்னும் மூன்று மெய்களின் முன்னே வரும் பொழுது ஐகாரமாக மாறி போலியாக வரும்.

எ.கா -

- பசல் - பைசல்
- மஞ்சு - மைஞ்சு

மயில் - மையில்

இடைப் போலி

மொழியின் இடையில் அமைந்து வரும் எழுத்துப்போலி இடைப்போலி ஆகும். ஒரு மொழியின் இடையில் உள்ள அகரம் ச், ஞ், ய் என்னும் மூன்று மெய்களின் முன்னே வரும் பொழுது ஐகாரமாக மாறி போலியாக வரும்.

எ.கா

- அரசு - அரைசு
- இலஞ்சி - இலைஞ்சி

அரயர் - அரையர்

இதன் வாயிலாக அகரத்திற்கு ஐகாரம் போலி என்பது புலனாகிறது.

இறுதிப் போலி (கடைப்போலி)

மொழியின் இறுதியில் அமையும் எழுத்துப்போலி கடைப்போலி எனப்படுகிறது. பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்ச்சொற்கள் சிலவற்றின் இறுதியிலுள்ள மகர மெய் என மெய்யாகிப் போலியாக வழங்கும். பால்பகா அஃறிணைப் பெயர்ச்சொல் = ஒன்றன் பாலுக்கும் பலவின் பாலுக்கும் பொதுவான பெயர்ச்சொற்கள். இறுதிப்போலி (கடைப்போலி) பெருவழக்காக அமைந்து வருவதால் அதனை முதலில் குறிப்பிட்டுள்ளார் ஆசிரியர்.

- அகம் = அகன்,
- கலம் = கலன், குணம் = குணன் , முகம் - முகன்

மகரத்திற்கு எனகரம் போலியாக வந்துள்ளது. குறிலிணைக் கீழ் மட்டுமே இப்போலி வரும்.

நகரத்திற்கு ஞகரம் போலி

சில சொற்களில் ஐகாரத்திற்கும் யகர மெய்க்கும் அடுத்து வரும் நகரத்திற்கு ஞகரம் போலியாக வரும் வழக்கும் உண்டு. மொழியியலார் எழுத்துப் போலியை ஒலியன்களின் உறழ்ச்சி என குறிப்பிடுவர்.

சந்தியக்கரம்

ஓர் உயிர் நெடில், மேலும் நீண்டு ஒலிப்பது அளபெடை ஆகும். இருவேறு உயிர்கள் சேர்ந்து ஒலிப்பது கூட்டு உயிர் ஒலி ஆகும். இதுவே வடமொழியில் சந்தியக்கரம் என அழைக்கப்படுகிறது. அகரத்தின் முன்னே இகரமோ யகர மெய்யோ வரின் ஐகாரம் போன்று ஒலிக்கும் அகரத்தின் முன்னே உகரமோ வகர மெய்யோ வரின் ஓளகாரம் போன்று ஒலிக்கும்.

எ.கா

- ஐயர் = அஇயர், அய்யர் (ஐ = அஇ = அய்), வைத்தியன் > வயித்தியன்
- ஓளவை = அஉவை, அவ்வை (ஓள = அஉ = அவ்), கௌரி > கவுரி

என சந்தியக்கரம் கூட்டெழுத்து என்பதற்குச் சந்தி = கூட்டு, அக்கரம் = எழுத்து என விளக்கம் தரலாம். ஓர் உயிரினை ஒலித்த பிறகு மற்றோர் உயிரினை ஒலிக்கும் பொருட்டு நா முதலிய உறுப்புகள் மாறும் இடைக்காலத்த மிடற்று முயற்சி சந்தியக்கரம் எனப்படும். என்பது மு.வ. வின் கருத்தாகும். (மொழி நூல்: ப - 26)

எழுத்துச் சாரியை

எழுத்துக்களை ஒலிக்கவும் எழுதிக்காட்டவும் சேர்ந்து நிற்கும் சாரியைகளை எழுத்துச் சாரியை என்பர். மெய்யெழுத்துகள் கரம் சாரியையும் நெடிலுயிர்கள் காரச் சாரியையும் ஐ, ஔ ஆகியவை கான், காரம் சாரியையும் பெறும். குறிலுடன் கான் சாரியை சேரும்பொழுது இடையில் ஆய்தம் வரும். எழுத்துச் சாரியை எழுத்துக்களை ஒலிப்பதற்குத் துணையான வடிவம் ஆகும். எழுத்துக்களைச் சார்ந்து, விட்டிசைத்தலைத் தடுத்து, ஒலியியைபைத் தருவது சாரியை ஆகும்.

எழுத்தியலுக்குப் புறனடை

எழுத்துக்கள் சொற்கள் ஆனாலும் சொற்கள் இணைந்து தொடர் ஆனாலும் முன்பு குறிப்பிடப்பட்ட தமக்குரிய அகத்திலக்கணம் பத்தும் உடையன ஆகும். எழுத்துக்களின் இயல்புகள் சொல்லிலும் தொடரிலும் மாறாதவை என்பது இதன் கருத்தாகும்.

2.பதவியல்

எழுத்தியலில் தனி எழுத்துக்களின் இயல்பு, தொடர் எழுத்துக்கள் சொற்களாக அமைதல் முதலிய செய்திகள் பதவியலில் இடம் பெற்றுள்ளன. பதத்தின் இலக்கணம் அதன் வகைகள் ஆகியன விரிவாக இப்பகுதியில் விளக்கம் பெறுகின்றன. பகுதிகளுள் பண்புச் சொற்களுக்குரியவை ஏனைய சொற்களின் பகுதிகளினின்று வேறுபட்ட வடிவ மாற்றங்களை (விகாரங்களை) ஏற்றுச் சொற்களை அமைக்கின்றன என்பது இவ்வியலில் சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வியல் வடமொழிச் சொற்கள் தமிழில் கலந்து வழங்குதலைக் கருதி, வடமொழியாக்கத்தை விரிவாகப் பேசுகின்றது. தமிழ்ச் சொல்லமைப்பு, வடசொற்கள் வழங்கும் முறை ஆகியவற்றை விளக்குவதே பதவியலாகும். சொற்களின் அமைப்பிலக்கணத்தைக் கூறும் இயல் பதவியல் ஆகும். ஆசிரியர் தாமே இவ்வியலைப் படைத்துக் கொண்டமையால் பதம் என்ற வடசொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். உருபவியல் (Morphology) கருத்துக்கள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன.

பதமும் வகையும்

ஓர் எழுத்து தனித்தோ ஒன்றிற்கு மேற்பட்ட எழுத்துக்கள் தொடர்ந்தோ பொருளைத் தருமாயின் அது பதம் ஆகும். இது இரு வகைப்படும். அவை, பகாப்பதம், பகுபதம் என்பனவாகும். இதனை

பதம் = சொல்,

- பகாப்பதம் = பிரிக்க முடியாதது, பிரித்தால் பொருள் தராது.
- பகுபதம் = பிரிக்கக் கூடியது, பிரித்தால் அதன் ஒவ்வொரு உருப்பும் பொருள் தரும்.

(பதத்தினை மொழியியலார் உருபன் (Morpheme) என குறிப்பிடுவர்).

ஒரெழுத்து மட்டும் நின்று பொருள் தருவது ஒரெழுத்து ஒரு மொழி எனப்படும்.

நன்னூலார் குறிப்பிடும் ஒரெழுத்து ஒரு மொழிகள் 42 ஆகும். அவை,

1. நெட்டுயிர்களாலாகியவை - 6 எ.கா - ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஓ

2. மகர வருக்க நெடில்களாகியவை

எ.கா - மா, மீ, மு, மே, மை, மோ

3. தகர வருக்க நெடில்களாகியவை - எ.கா - தா, தீ, தூ, தே, தை

4. பகர வருக்க நெடில்களாகியவை - எ.கா - பா, பூ, பே, பை, போ

5. நகர வருக்க நெடில்களாகியவை - எ.கா - நா, நீ, நே, நை, நோ

6. ககர வருக்க நெடில்களாகியவை - எ.கா - கூ, கை, கோ, கௌ

7. வகர வருக்க நெடில்களால் ஆகியவை - எ.கா - வா, வே, வை, வெள

8. சகர வருக்க நெடில்களாகியவை - எ.கா - சா, சீ, சே, சோ

9. யாகார நெடில்களாகியவை - எ.கா - யா

நெட்டெழுத்துக்களால் ஆகியவை மொத்தம் - குற்றெழுத்துக்களால் ஆகியவை

- எ.கா - நொ, து. $40 + 2 = 42$

இவ்வெழுத்துக்களை இந்நாற்பத்திரண்டையும் சிறப்பின என்று நன்னூல் கூறுகின்றது.

எனவே பீ, கா, வீ போல்வனவற்றைச் சிறப்பில்லாதன என்று பவண்ந்தி கூறுகிறார்.

ஒரெழுத்து ஒரு மொழியினை ஒரெழுத்து மொழி என அழைப்பதும் உண்டு. மொழி

என்பது சொல் எனப்படும். இம்மொழி ஒரெழுத்து ஒருமொழி, தொடரெழுத்து மொழி

என இருவகைப்படும். அவற்றை விளங்கிக் கொள்வது அவசியம்.

ஓரெழுத்து மொழி

ஒரு எழுத்து தனித்து நின்று பொருள் தந்தால் அது ஓரெழுத்து. மொழி ஆகும். இவை அனைத்தும் பகாப்பதமாகும்.

தொடரெழுத்து மொழிகள்

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல எழுத்துக்கள் தொடர்ந்து நின்று பொருள் தருவது தொடரெழுத்து மொழி எனப்படும். இம்மொழி பகாப்பதமாகவும் பகுபதமாகவும் அமையும். பகாப்பதத் தொடரெழுத்து மொழிகள் இரண்டு முதல் ஏழு எழுத்துக்கள் வரையும் பகுபதத் தொடரெழுத்து மொழிகள் இரண்டு முதல் ஒன்பது எழுத்துக்கள் வரையும் தொடர்ந்து அமையும்.

எ.கா - அன்பு, பண்பு, உழைப்பு, திங்கள், - இவை பகாப்பதமாக வந்த தொடர்மொழி.

காடன் , அறிஞன், நன்மை, - இவை பகுபதமாக வந்த தொடர்மொழி.

பகாப்பதம்

பிரித்தால் பொருள் தராதனவும் முற்காலந்தொட்டு காரணமின்றி இடுகுறியாக ஒரே உறுப்பாக வழங்குவனவுமாகிய சொற்களே பகாப்பதங்களாகும் பகாப்பதம் நான்கு வகைப்படும். அவை , பெயர்ப்பகாப்பதம், வினைப்பகாப்பதம், இடைப் பகாப்பதம், உரிப்பகாப்பதம்.

- பெயர்ப்பகாப்பதம் - நிலம், மலை
- வினைப்பகாப்பதம் - வா, போ
- இடைப்பகாப்பதம் - மன், கொல்
- உரிப்பகாப்பதம் - உறு, நனி

மொழியியலார் கூறும் உருபன் (Morpheme) பகாப்பதத்துடன் தொடர்புடையது.

பிரிக்கவியலாத மிகச் சிறிய, பொருள் தரும் ஒலிவடிவமே உருபன் எனப்படும்.

பகுபதம்

பொருள், இடம், காலம், சினை, குணம், தொழில் எனும் அறுவகைப் பெயர்ச் சொற்களும் காலத்தை உணர்த்தும் வினைச் சொற்களும் பகுபதங்களாகும். பிரித்தால் பொருள் தரும் இயல்புடையது. பகுபதங்கள் பெயர்ப்பகுபதம், வினைப்பகுபதம் என

இருவகைப்படும். வினைப்பகுப்பதம் தெரிநிலை வினைப்பகுப்பதம், குறிப்பு வினைப்பகுப்பதம் என இரு வகையாகும். வினையாலணையும் பெயர்களும் பகுப்பதங்களே. தெரிநிலை வினை என்பது காலமும் செயல் தன்மையும் வெளிப்படையாகத் தெரியும். குறிப்பு வினை என்பது காலமும் செயல் தன்மையும் குறிப்பாகத் தெரியும். வினையாலணையும் பெயர் என்பது வினையடியாகத் தோன்றும் பெயர். வினையின் பண்பான காலம் காட்டுதலும் பெயரின் பண்பான பொருள் உணர்த்துதலும் இணைந்து வருவதாகும்.

எ.கா -

- பொருட்பெயர்ப் பகுப்பதம் - தலைவர்
- இடப்பெயர்ப் பகுப்பதம் - ஊரன்
- காலப்பெயர்ப் பகுப்பதம் - ஆதிரையான்
- சினைப் பெயர்ப் பகுப்பதம் - பல்லன்
- குணப் பெயர்ப் பகுப்பதம் - கரியன்
- தொழிற்பெயர்ப் பகுப்பதம் - நடிகன்

வினை

- தெரிநிலை வினைப் பகுப்பதம் - பார்த்தான்
- குறிப்பு வினைப் பகுப்பதம் - கரியன்

பகுப்பத உறுப்புகள்

பகுப்பதத்தின் பல்வேறு சொல் பிரிவுகள் அதன் உறுப்புக்கள் ஆகும். பகுதி, விகுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம் எனும் ஆறும் பகுப்பத உறுப்புகள் ஆகும். இவற்றுள் பொருத்தமானவற்றைச் சேர்த்து பகுப்பதங்கள் அமையும். பகுப்பதங்களில் இந்த ஆறு உறுப்புக்களும் வரவேண்டும் என்பதில்லை. பகுதி விகுதி ஆகிய இரண்டும் கண்டிப்பாக வருதல் வேண்டும். இவ்விரண்டுமின்றிப் பகுப்பதங்கள் அமையாது.

- பகுதி - முதல்நிலை, அதாவது சொல்லின் முதலில் அமைவது
- விகுதி - ஈற்றுநிலை, அதாவது சொல்லின் இறுதியில் அமைவது
- இடைநிலை - பகுதிக்கும் விகுதிக்கும் இடையில் அமைவது

- சாரியை - இடைநிலையைச் சார்ந்து விசுவதியைப் பிளவின்றி இயைபுபடுத்துவது. பகுபதங்களில் பெரும்பாலும் அன் எனும் இடைச்சொல் சாரியையாக வரும்.
- சந்தி - பகுபத உறுப்புகள் ஒன்றுடன் மற்றொன்றைச் சேர்ப்பது. பெரும்பாலும் பகுதியை அடுத்து மெய்யெழுத்து மிகுந்து வருவது.
- விகாரம் - சந்தியால் எழுத்துக்கள் மாறுவது விகாரம். பிற உறுப்புகளிலும் விகாரம் அமையும். இது திரிபு எனப்படும்.

பகுதி என்பது அகராதிப் பொருளையும் விசுவதியையும் இடைநிலையையும் இலக்கணப் பொருளையும் உணர்த்தும். அகராதிப் பொருள் என்பது அகராதியில் இடம் பெறும் பொருள் ஆகும். எ.கா - நிலம் = பூமி , மண். இலக்கணப்பொருள் என்பது திணை பால், எண், காலம் முதலிய இலக்கணக் கூறுகளை உணர்த்தும் பொருள் ஆகும். சாரியை சந்தி, விகாரம் ஆகிய மூன்றும் பகுபத உறுப்புகள் சேரும்பொழுது ஏற்படும் ஒலி இயைபு வடிவங்கள் ஆகும்.

ஒலி இயைபு வடிவங்கள்

எ.கா. செல்க = செல் + க - (பகுதி + விசுவதி)

நெய்தான் = நெய் + த் + ஆன் , - (பகுதி + இடைநிலை + விசுவதி)

உண்டனன் = உண் + ட் + அன் + அன் - பகுதி + இடைநிலை + சாரியை + விசுவதி

நடித்தனர் = நடி + த் + த் + அன் + அர் - பகுதி + சந்தி + இடைநிலை + சாரியை + விசுவதி

நடந்தனன் = நட + த்(ந்) + த் + அன் + அன் - பகுதி + சந்தி (விகாரம்) + இடைநிலை + சாரியை + விசுவதி

வருகின்றான் - வா (வரு) + கின்று + ஆன் - பகுதி (விகாரம்) + இடைநிலை + விசுவதி

பகுதியின் இலக்கணம்

பகுபதத்தின் முதல் நிலையாக வரும். பகாப்பதமாக இருக்கும். கட்டளைப் பொருளில் அமைந்திருக்கும். அடிச்சொல் அல்லது வேர்ச்சொல் எனப்படும். சொல்லின் முழுப்பொருளையும் தாங்கி நிற்கும். பகாப்பதம் போன்று பகுதியும் பெயர், வினை, இடை, உரி என நான்கு வகைப்படும்.

- பெயர்ப்பகுதி - கண் (கண்ணன்)

- வினைப்பகுதி - நட (நடந்தான்)
- இடைப்பகுதி - போல் (போன்றது)
- உரிப்பகுதி - கடி (கடியன்)

மொழியியலார் குறிப்பிடும் அடிச்சொல் (stem) பகுதியுடன் தொடர்புடையது.

பண்புப்பகுதி

பண்புச் சொற்களும் அவற்றிற்கு எதிர்ச் சொற்களும் பகுக்க முடியாத பகுதிகளாக அமையும். இப்பகாநிலைப் பகுதிகள் பண்புப் பெயர்கள் எனவும் வழங்கப்படும்.

எ.கா - செம்மை, சிறுமை, சேய்மை, தீமை, வெம்மை, புதுமை, மென்மை, மேன்மை, திண்மை.

பண்புச் சொற்களின் பகாநிலைப் பகுதிகளாகும்.

பண்புச் சொற்களின் எதிர்ச்சொற்கள்

செம்மை X வெண்மை, கருமை, பசுமை

சிறுமை X பெருமை,

சேய்மை X அண்மை

தீமை X நன்மை

வெம்மை : தண்மை

புதுமை X பழமை

மென்மை X வன்மை

மேன்மை X கீழ்மை

திண்மை X நொய்மை

பண்புப் பகுதி அடையும் விகாரங்கள்

பண்புச் சொற்களின் பகுதிகள் வடிவ மாற்றம் அடையும். இது விகாரம் எனப்படும். சொல்லின் இறுதியிலுள்ள மை நீங்குதல். இடையிலுள்ள உகரம் இகரமாக மாறுதல், முதலில் நின்ற குறில் நெடிலாக மாறுதல், முதலில் நின்ற அகரம் ஐகரமாக மாறுதல், இடையிலுள்ள மெய் இரட்டித்தல் மையீற்றுக்கு முன்னின்று மெய் வேறொரு

மெய்யாக மாறுதல். வருகின்ற வல்லெழுத்துக்கு இனமாக மெல்லெழுத்து மிகுதல் இவை போன்ற பிறவும் பண்புச் சொற்களுக்குரிய விகார இயல்புகளாகும்.

எ.கா - சிறுபயறு = சிறுமை + பயிறு - மையீறு போதல்

கரியன் = கருமை + அன் - மையீறு போதல், இடை உகரம் இகரமாதல்

பாசிலை = பசுமை + இலை - மையீறு போதல், ஆதி நீடல் (அகரம் ஆகாரமாதல்)

பைந்தமிழ் = பசுமை + தமிழ் - மையீறு போதல், அடி அகரம் ஐகாரமாதல், இனம் மிகல்

குற்றி = குறுமை + இ - மையீறு போதல், ஒற்று இரட்டல் செய்யன் = செம்மை + அன் - மையீறு போய், மையீற்றுக்கு முன்னின்ற மெய் திரிதல்.

தெரிநிலை வினைப்பகுதி செய் வாய்ப்பாட்டுப் பகுதி

தெரிநிலை வினைச் சொற்கள் அனைத்திலும் ஏவல் வினை முற்றுக்கள் பகுதிகளாக அமையும். ஏவல் வினைமுற்றுக்கள் செய் எனும் வாய்ப்பாட்டில் அமைந்து வரும். நட, வா, மடி, சீ, விடு, கூ, வே, வை, போ, வெள, உரிஞ், உண், பொருந், திரும், தின், தேய், பார், செல், வவ், வாழ், கேள், அஃகு எனும் இருபத்து மூன்று ஈறுகளைக் கொண்ட இவை போன்ற சொற்கள் யாவும் செய் எனும் வாய்ப்பாட்டில் அமைந்து வரும். இருபத்து நான்கு மொழி இறுதி எழுத்துக்களுள், அளபெடையில் மட்டுமே இறுதியில் வரும். எகரம் நீங்கிய இருபத்து மூன்று ஈறுகளும் இங்குக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இவ்விருபத்து மூன்று ஈறுகளிலும் தெரிநிலை வினைப்பகுதிகள் வரும்.

தெரிநிலை வினைச் சொற்களின் பகுதிகள் யாவும் 'செய் எனும் வாய்ப்பாட்டில் அமையும். ஏவல் ஒருமை வினைக்கும் இதுவே வாய்ப்பாடு ஆகும். எனவே

வினைப் பகுதிக்குப் புறனடை

'செய் எனும் ஏவல் வினை செய்வி 'செய்விப்பி எனும் ஏவல் வினைகளாக வேறுபடுதல் போன்று தன்மை, முன்னிலை, படர்க்கை ஆகிய பிற தெரிநிலை வினைகளில் இடம்பெறும் நட, வா, மடி, அஃகு என முன்னர்க் கூறப்பட்ட பகுதிகள் வேறுபடுதல் என்பது இலக்கண வரம்பிற்குட்பட்ட விதியே ஆகும்.

எ.கா

மடிந்தான் (மடி - பகுதி),

மடிவித்தான் (மடிவி - பகுதி)

செய்வித்தான் (செய் - பகுதி)

நடப்பித்தான் (நடப்பி - பகுதி)

நடப்பிப்பித்தான் (நடப்பிப்பி - பகுதி)

- செய்வி

- செய்விப்பி

5. இடைநிலை

இடைநிலைகள் பெரும்பாலும் காலம் காட்டும் இயல்புடையவையாக அமைந்திருக்கும். பெயர் சொற்களில் அமைந்துவரும் இடைநிலை காலமடிகாட்டுவதில்லை. பகுபத உறுப்புக்களில் சந்திக்கும் சாரியைக்கும் இடையில் அமைந்து வரும். சந்தி, சாரியைகள் இல்லாத போது பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் அமைந்து வரும். இப்பண்புகளின் அடிப்படையில் இடைநிலைகளை மூன்று வகைப்படுத்தலாம். அவை, பெயர் இடைநிலை, வினை இடைநிலை, கால இடைநிலை என்பனவாகும். இக்கால இடைநிலை இறந்தகால இடைநிலை, நிகழ்கால இடைநிலை, எதிர்கால இடைநிலை என மூவகைப்படும். இதனை

பெயர் இடைநிலை

பெயர்ச்சொல் அதாவது வினையாலணையும் பெயரல்லாத பெயர்ப்பகுபதங்களில் பகுதி, விசுதி எனும் இரண்டையும் பிரித்த பின்னர், இடையில் எஞ்சி நிற்பதைப் பெயர் இடைநிலை என குறிப்பிடலாம். இத்தகைய பெயர்ப்பகுபதங்களின் இடைநிலையில் அமைந்திருக்கும் இடைநிலைகளே பெயர் இடைநிலைகள் ஆகும்.

எ.கா - அறி + ஞ் + அன் ,

வினை இடைநிலை

தெரிநிலை வினைச் சொற்களில் பகுதிக்கும் விசுதிக்கும் இடையில் காலத்தைக் காட்டும் இடைநிலை வரும். ஆயினும் வினைச் சொற்களில் காலம் காட்டும் இடைநிலை வராது என்பது குறிப்பிடத் தக்கது.

எ.கா -

- வெல்வான் = வெல் + வ் + ஆன்,

- நின்றான் = நில்(நின்) + ற் + ஆன்

இவற்றில் வ் எதிர்காலத்தையும், ற் இறந்த காலத்தையும் காட்டும் இடைநிலைகள் ஆகும்.

இறந்தகால இடைநிலை

த், ட், ற், இன் ஆகியவை ஐம்பால் மூவிட வினைச் சொற்களில் அமைந்து இறந்த காலத்தைக் காட்டும். எனவே இவை இறந்தகால இடைநிலைகள் ஆகும்.

எ.கா - வை + த் + த் + ஆன் , (வைத்தான்); காண்(கண்) + ட் + ஆன் , (கண்டான்)

பேசு + இன் + ஆன் (பேசினான்); கொல்(ன்) + ற் + ஆன் , (கொன்றான்)

இவற்றில் இறந்தகால இடைநிலைகள் வந்துள்ளன.

நிகழ்கால இடைநிலை

ஆநின்று, கின்று, கிறு என்பன மூவிட, ஐம்பால் வினைச் சொற்களில் நிகழ்காலத்தை உரைக்கும் இடைநிலைகளாகும்.

எதிர்கால இடைநிலை

ப், வ் எனும் மெய்கள் மூவிட, ஐம்பால் வினைச் சொற்களில் எதிர்காலத்தை உரைக்கும் இடைநிலைகளாகும்.

எ.கா - உழை + ப் + ஆன் (உழைப்பான்), செல் + வ் + ஆன் (செல்வான்)

வினைச்சொற்கள் சிலவற்றில் காலம் காட்டும் இடைநிலைகள் வருவதில்லை. அத்தகைய சொற்களில் விசுவகளை ஐம்பால் மூவிடத்தோடு காலத்தையும் உணர்த்தும் இயல்புடையன.

வடமொழி ஆக்கம்

வடமொழிச் சொற்களைத் தமிழில் கலந்து பேசும்பொழுதும் எழுதும் பொழுதும் ஒலி, ஒப்புமை உடைய தமிழ் எழுத்துக்களால் வடமொழி எழுத்துக்களை வழங்குவது வடமொழி ஆக்கம் ஆகும். வடமொழி ஆக்கம் என்பது வடசொற்களைத் தமிழில் அமைத்தல் ஆகும்.

தற்சமம்

வடமொழிக்கும் தமிழுக்கும் பொதுவான எழுத்துக்களால் ஆகி, திரிபு இன்றித் தமிழில் வழங்கும் வட சொற்கள் தற்சமம் எனப்படும்.

எ.கா - அமலம், கமலம், காரணம், குங்குமம், பரம், மலம்

தற்பவம்

வடமொழிக்கு மட்டுமே உரிய சிறப்பு எழுத்துக்களாலும், இரு மொழிகளுக்கும் பொதுவும் வடமொழிக்குச் சிறப்புமாகிய இருவகை எழுத்துக்களாலும் ஆகித் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல்

ஆகிய விகாரமடைந்து தமிழில் வழங்கும் வடசொற்கள் தற்பவம் எனப்படும்.

- சுகி, தேயம், போகி, சபை - வடமொழிச் சிறப்பு

எழுத்துக்களாகி விகாரமடைந்து தமிழில் வழங்குவன

அரன். சயம், ஞானம், மாதம் - இருமொழிகளுக்கும் பொதுவும் வடமொழிக்குச்

சிறப்புமாகிய எழுத்துக்களாலாகி விகாரமடைந்து தமிழில் வழங்குவன.

மாலை , புரி, இரதி, இல்லை - இருமொழிகளுக்கும். பொதுவான எழுத்துக்களாகி,

விகாரமடைந்து தமிழில் வழங்குவன

பொது எழுத்துக்களும் சிறப்பு எழுத்துக்களும்

வடமொழியிலுள்ள 16 உயிரெழுத்துக்களுள் இடையில் உள்ள நான்கும் ஈற்றிலுள்ள

இரண்டுமாகிய 6 நீங்கிய 10 உயிரெழுத்துக்களும், க, ச, ட, த, ப எனும் 5 வர்க்கங்களில்

முதலிலுள்ள 5 மெய்கள் (க, ச, ட, த, ப) மற்றும் ஈற்றிலுள்ள 5 மெய்கள் (ங, ஞ, ண, ந,

ம) ய, ர, ல, வ, ள எனும் 5 மெய்கள் ஆகப் 15 மெய்களுமாகிய 25 எழுத்துக்களும்

வடமொழிக்கும் தமிழுக்கும் பொதுவாகிய எழுத்துக்களாகும். இவை ஒழிந்த 28

எழுத்துக்களும் வடமொழிக்கு மட்டுமே உரிய சிறப்பு எழுத்துக்களாகும்.

சிறப்பெழுத்துக்கள் தம்மை ஒத்த ஒலியுடைய தமிழ் எழுத்துக்களாகத் திரிந்து வழங்கும்.

இரு மொழிகளுக்கும் பொது எழுத்துக்கள் -

25 (உயிர் 10 + மெய் 15)

வடமொழிச் சிறப்பு எழுத்துக்கள்

28 (உயிர் 6 + மெய் 22)

சொல் முதலில் வரும் ரகரத்திற்கு முன்பு அ, இ, உ என்னும் மூன்றில் ஏதேனும் ஒன்று வரும். சொல் முதலில் வரும் லகரத்திற்கு முன்பு இ, உ என்பனவற்றில் ஏதேனும் ஒன்று வரும். சொல் முதலில் வரும் யகரத்திற்கு முன்பு இகரம் வரும்.

எ.கா -

ரங்கள் - அரங்கள்,

ராமன் - இராமன்

ருசி - உருசி,

லாபம் - இலாபம்

லோபம் - உலோபம்

யமன் - இயமன்

சொல் இடையில் விகாரம்

மெய்யெழுத்துக்கள் சேர்ந்து வருமிடத்துப் பின்னின்ற யகர, ரகர, லகரங்களுக்கு முன்னர் இகரம் வரும். மகர, வகரங்களுக்கு முன்னர் உகரம் வரும். ரகரத்திற்கு முன்னர் அகரம் வரும். ரகரத்திற்குப் பின்னர் உகரமும் வரும்.

எ.கா

காவ்யம் - காவியம், வ்யூகம் - வியூகம், ந்யாகம் - நியாயம், வக்ரம் - வக்கிரம்

கிருஷ்ணன் - கிருட்டிணன், சுக்லம் - சுக்கிலம், க்லேசம் - கிலேசம், பத்மம் - பதுமம்,

பக்வம் - பக்குவம், ரத்தம் - அரத்தம்

தமிழ்ச் சிறப்பெழுத்தும் பொதுவெழுத்தும்

ற, ன, ழ எனும் மூன்று மெய்களும் எ, ஓ எனும் இரண்டு உயிர்களும் ஆகிய ஐந்து முதலெழுத்துக்களும் உயிர்மெய், உயிரளபெடை எனும் இரண்டும் அல்லாத எட்டுச் சார்பெழுத்துக்களும் தமிழ் மொழிக்கே உரிய சிறப்பெழுத்துக்களாகும். இவை அல்லாத எழுத்துக்கள் (உயிர் 10 + மெய் 15 + சார்பு 2 = 27) தமிழ் மொழிக்கும் வடமொழிக்கும் பொதுவாகிய எழுத்துக்கள் ஆகும்.

அலகு - 3

உயிரீற்றுப் புணரியல்

புணர்ச்சி வகைகளும் உயீற்றுப் புணர்ச்சியும்

எழுத்தியல் பாகுபடுத்திய எழுத்திலக்கணப் பிரிவுகள் பன்னிரண்டு. அவற்றுள் இறுதியாக இடம் பெறுவது 'புணர்ச்சி' என்பதாகும். இரண்டு சொற்கள் சேரும்போது எழுத்துக்களில் நடைபெரும் மாற்றங்கள் புணர்ச்சி இலக்கணமாக அமைகிறது. முதல் சொல்லான நிலைமொழி

இறுதி எழுத்தும் இரண்டாம் சொல்லான வருமொழியின் முதல் எழுத்தும் புணர்ச்சி இலக்கணத்துக்கு உரியவை. அவ்விரண்டும் சேரும் போது எழுத்து அடிப்படையிலும் சொல் அடிப்படையிலும் பொருள் அடிப்படையிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படும். அவற்றை நன்னூலார் மூன்று இயல்களில் விளக்கியுள்ளார். சொற்களின் எழுத்துக்கள் தோன்றல், திரிதல், கெடுதல் எனும் மூவகை விகாரமாகவோ அல்லது இயல்பாகவோ அமைவதை புணர்ச்சி இலக்கணம் தெளிவுபடுத்துகிறது.

புணர்ச்சி

- இயல்புப் புணர்ச்சி
- விகாரப் புணர்ச்சி
 - தோன்றல்
 - திரிதல்
 - கெடுதல்

இவ்வகைப் புணர்ச்சி அனைத்தும் வேற்றுமைப் பொருளுக்கேற்பவும் வேற்றுமை அல்லாத அல்வழிப் பொருளுக்கேற்பவும் இரு நிலைகளில் அமையும். இதனால் இதனை பொருட்புணர்ச்சி என்பர்,

பொருட்புணர்ச்சி

- வேற்றுமைப் புணர்ச்சி,
- அல்வழிப் புணர்ச்சி

1. உயிரீற்றுப் புணரியல்

2. மெய்யீற்றுப் புணரியல்

3. உருபு புணரியல்

என மூன்றாகப் பிரித்து விவரிக்கின்றார். இவற்றை அறிவதன் வாயிலாக புணர்ச்சி இலக்கணம் பற்றிய தெளிவினைப் பெறலாம்.

உயிரீற்றுப் புணரியல்

உயிரெழுத்துக்களை இறுதியில் பெற்ற நிலைமொழிகளுடன் உயிரெழுத்துக்களையும் மெய்யெழுத்துக்களையும் முதலில் பெற்ற வருமொழிகள் புணரும் நிகழ்வினை விவரிக்கும் இயலே உயிரீற்றுப் புணரியல் ஆகும்.

புணர்ச்சியின் பொது இலக்கணம்

புணர்ச்சி

மெய்யெழுத்துக்களையும் உயிரெழுத்துக்களையும் முதலிலும் இறுதியிலும் உடைய பகாப்பதம் பகுபதம் என்னும் இருவகைச் சொற்களும் தன்னொடு தானும் தன்னொடு பிறவுமாக வேற்றுமைப் பொருள் அல்லது அல்வழிப் பொருளில் சேரும். ஆவ்வாறு சேரும்பொழுது நிலைமொழியும் வருமொழியும் இயல்பாகவோ விகாரமாகவோ சேர்வது புணர்ச்சி எனப்படும்.

எழுத்துப் புணர்ச்சி

நிலைமொழி ஈறு வருமொழி முதல் என்னும் அடிப்படையில் நான்கு வகைப் புணர்ச்சி அமைந்துள்ளன. இப்புணர்ச்சியினை எழுத்துப் புணர்ச்சி என்பர்.

1. உயிர் முன் உயிர்

அணி + ஆடை,

கலை + அழகு

2. உயிர் முன் மெய்

தனி + வீடு ,

காலை + சிறப்பு

3. மெய் முன் உயிர்

என் + உயிர்,

மனம் + அலையும்

4. மெய் முன் மெய்

என் + வீடு ,

மனம் + பெரியது

பதப் புணர்ச்சி (சொல்)

பகுபதம் என்பது பிரிக்கக் கூடிய சொல், பகாப்பதம் என்பது பிரிக்க முடியாத சொல்.

இவ்விரு சொல் நிலைகளின் அடிப்படையிலான வகைப்பாடு நான்காகும்.

1. பகுபதத்துடன் பகுபதம் புணர்தல்

- அவன் + வந்தான், அறிஞன் + முகம்

2. பகுபதத்துடன் பகாப்பதம் புணர்தல்

- அவன் + கண், அறிஞன் + முகம்

3. பகாப்பதத்துடன் பகுபதம் புணர்தல்

- கண் + விழித்தான், பொன் + நல்லது

4. பகாப்பதத்துடன் பகாப்பதம் புணர்தல் - என் + கண், பொன் + அணி

மேற்கண்ட நான்கனுள் 1,4 தன்னொடு தான் புணர்தல். 2, 3 தன்னோடு மறந்து

புணர்தல் பண்பில் அமைந்துள்ளன.

பொருள் புணர்ச்சி

தமிழில் ஒரு தொடர் தரும் பொருளின் அடிப்படையில் வேற்றுமைத் தொடர், அல்வழித்

தொடர் என்னும் இரு நிலைகள் உள்ளன. இத்தன்மைகளின் அடிப்படையில் புணர்ச்சி

இரு வகைப்படும்.

1. அல்வழிப் புணர்ச்சி - (எ.கா) மரம் + காய்ந்தது

2. வேற்றுமைப் புணர்ச்சி - (எ.கா) மரம் + பெட்டி

இயல்பு விகாரப் புணர்ச்சி

புணர்ச்சியினால் சொற்கள் அடையும் மாற்றம் நிலையை ஒட்டிப் புணர்ச்சி

இருவகைப்படும்.

1. இயல்பு புணர்ச்சி - (எ.கா) நிலா + தோன்றியது - நிலா தோன்றியது

2. விகாரப் புணர்ச்சி - (எ.கா) நிலா + தோற்றம் - நிலாத்தோற்றம்

பொருட் புணர்ச்சி

பொருட்புணர்ச்சி இரு வகைப்படும். அவை, வேற்றுமைப் புணர்ச்சி, அல்வழிப் புணர்ச்சி

என்பனவாகும். அவற்றை விளங்கிக் கொள்வது அவசியம்.

வேற்றுமைப் புணர்ச்சி

ஐ. ஆல், கு, இன், அது, கண், எனும் இரண்டு முதல் ஏழு ஈறாக உள்ள ஆறு வேற்றுமைகளின் உருபுகளும், நிலைமொழிக்கும், வருமொழிக்கும் இடையில் மறைந்தோ வெளிப்படையாகவோ நிற்குமாறு சொற்கள் புணர்தல் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி எனப்படும்.

வேற்றுமைத்தொகை (உருபு மறைந்து வருவது).

வேற்றுமை விரி (உருபு வெளிப்படையாக விரிந்து வருவது).

ஐ - கனி தின்றான், கனியைத் தின்றான்

ஆல் - கல் எறிந்தான், கல்லால் எறிந்தான்

கு - இராமன் தம்பி, இராமனுக்குத் தம்பி

இன் - மலைவீழ் அருவி, மலையின் வீழ் அருவி

அது - இலைநுனி, இலையினது நுனி

கண் - ஊர்வந்தான், ஊரின்கண் வந்தான்

அல்வழிப் புணர்ச்சி

வினைத்தொகைத் தொடர், பண்புத்தொகைத் தொடர், உவமைத்தொகைத் தொடர், உம்மைத்தொகைத் தொடர், அன்மொழித்தொகைத் தொடர், எழுவாய்த்தொகைத் தொடர், விளித்தொகைத் தொடர், பெயரெச்சத் தொடர், வினையச்சத் தொடர், தெரிநிலை வினைமுற்றுத் தொடர், குறிப்பு வினைமுற்றுத் தொடர் , இடைச்சொல் தொடர் , உரிச்சொல் தொடர். அடுக்குத் தொடர் ஆகிய 14 தொடர்களிலும் சொற்கள் புணர்தல் அல்வழிப் புணர்ச்சி எனப்படும். அல்வழிப்புணர்ச்சி என்பது வேற்றுமையல்லாத வழிப்புணர்ச்சி ஆகும்.

எ.கா

1. வினைத்தொகைத் தொடர் - கொல்யானை, அலைகடல்
2. பண்புத்தொகைத் தொடர் - செந்தாமரை
3. உவமைத்தொகைத் தொடர் - கயல்விழி

4. உம்மைத்தொகைத் தொடர் - இராம இலக்குவன், மரஞ்செடி
5. அன்மொழித்தொகைத் தொடர் - உயிர்மெய். பூங்குழல்
6. எழுவாய்த்தொகைத் தொடர் - கண்ணன் வந்தான், தமிழரசி படித்தாள்
7. விளித் தொடர் - கண்ணா வா , அம்மா நில்
8. பெயரெச்சத் தொடர் - கண்ட காட்சி, நல்ல பாடம்
9. வினையச்சத் தொடர் - வந்து போனான் , மெல்ல பேசு
10. தெரிநிலை வினைமுற்றுத் தொடர் - சென்றான் தம்பி, வந்தாள் தங்கை
11. குறிப்பு வினைமுற்றுத் தொடர் - கரியன் நல்லன்
12. இடைச்சொல் தொடர் - மற்றொன்று,
13. உரிச்சொல் தொடர் - சால நன்று, உறுபசி
14. அடுக்குத் தொடர் - ஓடு ஓடு , பரி பரி

இயல்புப் புணர்ச்சி

நிலைமொழியும் வருமொழியும் மாற்றங்கள் ஏதும் இன்றி இயல்பாகப் புணர்வது இயல்புப் புணர்ச்சி எனப்படும். இது சொற்கள் எவ்வகை விகாரங்களையும் அடையாமல் புணர்வதாகும்.

எ.கா - புகழ் + மாலை = புகழ்மாலை, பூ + மாலை = பூமாலை

விகாரம் அனைத்தும் மேவது இயல்பே (நன் : 153)

என்னும் நூற்பா இதனை உணர்த்தும்.

விகாரப் புணர்ச்சி

எழுத்து அல்லது சாரியை தோன்றல், ஓர் எழுத்து மற்றோர் எழுத்தாக திரிதல் (மாறுதல்), சொற்களிலுள்ள எழுத்து கெடுதல் எனும் மூவகை மாற்றங்களுடன் அமையும் புணர்ச்சி விகாரப் புணர்ச்சி எனப்படும். இம் மூன்று விகாரங்களும் நிலைமொழி வருமொழிகளின் முதல், இடை, கடை எனும் மூவிடத்திலும் வரும்.

எ.கா

பூ + கோதை = பூங்கோதை = தோன்றல் (புதியதாக ஓர் எழுத்து தோன்றியது)

மணி + ஒளி = மணி + (ய் + இன்) + ஒளி = மணியினொளி

(எழுத்தும் சாரியையும் தோன்றுதல்)

வண்டு + சிறகு = வண்டு + (இன் + சிறகு) = வண்டின் சிறகு (சாரியை தோன்றுதல்)

மரம் + கொத்தி = மரங்கொத்தி - திரிதல் (ம்ங் - எனத் திரிந்தது)

நிலம் + மகள் = நிலமகள் - கெடுதல் (நிலம் என்பதில் 'ம்' கெட்டது)

ஆறு + பத்து = அறுபது - நிலைமொழி முதல் திரிந்து, வருமொழி இடைகெட்டது.

அல் + திணை = அஃறிணை - நிலைமொழி இறுதியும் வருமொழி முதலும் திரிந்தன.

ஒன்பது + நூறு = தொள்ளாயிரம் - நிலைமொழி வருமொழிகள் மூவிடத்தும்

விகாரமடைந்தன.

தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் விகாரம் மூன்றும் மொழி மூவிடத்தும் ஆகும் (நன் : 154)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

செய்யுள் விகாரம்

செய்யுளில் யாப்பிலக்கணம் பிழை ஏற்படாமல் காத்தற் பொருட்டு சொற்களில் வேண்டிய இடத்து விகாரத்தைப் புலவர்கள் செய்தல் செய்யுள் விகாரம் ஆகும். ஆறு வகையான விகாரங்கள் (மாற்றங்கள்) நிகழ்வது உண்டு. அவை பெரும்பாலும் செய்யுளில் மட்டுமே நிகழும். எனவே அவற்றுக்குச் செய்யுள் விகாரம்' என்று பெயர்.

இதனை,

வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல்

விரித்தல், தொகுத்தலும் வரும் செய்யுள் வேண்டுழி (155)

என நன்னூல் நூற்பா விவரிக்கின்றது. பின்வரும் அட்டவணை செய்யுள் விகாரங்கள் ஆறினையும் எடுத்துக்காட்டுடன் விளக்குகிறது. அவை வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல், விரித்தல், தொகுத்தல் என்பனவாகும்.

1. மெல்லினம் வல்லினமாகும் - முந்தை > முத்தை - ந் - த் ஆனது
2. வல்லினம் மெல்லினமாகும் - தட்டை > தண்டை - ட் > ண் ஆனது
3. குறில் நெடிலாதல் - நிழலே > நீழலே
4. நெடில் குறிலாதல் - தீயேன் > தியேன்
5. விரித்தல் - ளையுமே > விளையும்மே

6. குறுக்கல் – சிறியவிலை > சிறியிலை

தொகுத்தல் - பாடெனப் பாடினாள் - பாடுக என என்பது பாடென என்று சுருங்கியது.

ஒரு சொல்லின் முதல், இடை, இறுதி எனும் மூன்றிடங்களில் ஓரிடத்தில் எழுத்துக் குறைதலும் செய்யுள் விகாரமாகும்.

- மரையிதழ் (தாமரை - மரை) - முதற்குறை
- ஓதி முதுபோத்து (ஓந்தி - ஓதி) - இடைகுறை
- நீலுண் துகிலிகை (நீலம் - நீல்) - கடைக்குறை

புணர்ச்சி விகாரம் என்பது தோன்றல், மெலித்தல், செய்யுள் விகாரம் வலித்தல், திரிதல், நீட்டல், குறுக்கல், தொகுத்தல், விரித்தல், முதற்குறை, கெடுதல் என மூவகைப்படும்.

இடைக்குறை, கடைக்குறை என ஒன்பது வகைப்படும்

புணர்ச்சி விகாரங்கள்

ஒரு புணர்ச்சியில் ஒரு விகாரமேயன்றி, இரண்டு அல்லது மூன்று விகாரங்களும் வருவதுண்டு. இதனை சில எடுத்துக்காட்டுகள் வாயிலாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

பொதுப்புணர்ச்சி

உயிற்று, மெய்யீறுகளுக்கும் பொதுவான புணர்ச்சியாக அமைவதால் பொதுப்புணர்ச்சி எனப்படுகிறது. எல்லா ஈறுகளின் முன்னும் மெல்லினமும் இடையினமும் புணரும். இருபத்து நான்கு எழுத்துக்களையும் ஈறாகக் கொண்ட எல்லா வகைச் சொற்களுக்கும் முன்னர் வரும். ஞ, ந, ம, ய, வ எனும் 5 எழுத்துக்களும் இயல்பாகும். குற்றெழுத்தை அடுத்து வரும் யகரம், தனித்து வரும் ஐகாரம், நொ, து ஆகியவற்றிற்கு முன்னர் வரும். ஞ, ந, ம எனும் மெல்லினங்கள் மிகும். ண, ள, ன, ல ஆகிய நான்கு மெய்களின் முன்னர் வரும் நகரம் திரியும். இக்கருத்து அல்வழிக்கும் வேற்றுமைக்கும் பொதுவாகும்.

பொதுப்பெயர், உயர்திணைப் பெயர்கள்

பொதுப் பெயர், உயர்திணைப் பெயர்களின் இறுதியிலுள்ள மெய்யெழுத்துக்கள் முன் வல்லெழுத்துக்கள் வந்தால் இயல்பாகும். அவ்விருவகைப் பெயர்களின் இறுதியிலுள்ள உயிரெழுத்துக்கள் யகரம் ரகரம் ஆகியவற்றின் முன் வருகின்ற வல்லெழுத்துக்கள்

மிகாது. உயிரீறும் மெய்யீறுமுடைய சில உயர்திணைப் பெயர்களின் முன் நாற்கணங்களும் வந்து புணரும்போது நிலைமொழியும் வருமொழியும் விகாரமடையும். பொதுப் பெயர் என்பது விரவுப் பெயர் எனப்படும். இது உயர்திணைக்கும். அஃறிணைக்கும் பொதுவான பெயர் ஆகும். நாற்கணம் என்பது வன்கணம் (வல்லினம்) மென்கணம் (மெல்லினம்) இடைக்கணம் (இடையினம்) உயிர்க்கணம் (உயிர் எழுத்து) நாற்கணம் என்பனவாகும்.

உயிர்முன் உயிர் புணருதல்

உயிர் எழுத்துமுன் உயிர் எழுத்து வந்து புணரும்பொழுது ஏற்படும் மாற்றநங்களை இப்பகுதி விவரிக்கின்றது. இரு உயிர்களையும் இணைப்பதற்கு மெய்யெழுத்து தோன்றுவதால் இதனை உடம்படு மெய் என குறிப்பிடுவர்.

உடம்படு மெய்

உயிர் முன் உயிர் வந்து சேரும் புணர்ச்சியில் 'உடம்படு மெய்' முக்கிய இடம் பெறுகிறது. நிலைமொழி இறுதியிலும் வருமொழி முதலிலும் உயிர் எழுத்தே வருமானால் அவ் இரு உயிரும் உடன்படாது. ஆதனால் அவற்றை உடன் படுத்துவதற்காக இடையில் ஒரு மெய் எழுத்தைச் சேர்ப்பர். அதுவே உடம்படுமெய் எனப்படும். அந்த வகையில் ய், வ் எனும் இரு மெய்யெழுத்துக்களும் உடம்படு மெய்யெழுத்துக்களாக தோன்றும். நிலைமொழி ஈற்றில் இ, ஈ, ஐ எனும் உயிரெழுத்துக்களுக்கு முன்பு ஏதேனும் ஒரு உயிரெழுத்து வந்தால் அவை புணரும் பொழுது யகர உடம்படு மெய் தோன்றும். ஏனைய அ , ஆ, உ, ஊ, ஒ, ஓ, ஔ எனும் ஏழு உயிர்களுக்கு முன்பு உயிரெழுத்து வந்தால் வகர உடம்படு மெய் தோன்றும். ஏகாரத்திற்கு முன் உயிர் வந்தால் மட்டும் யகரம், வகரம் எனும் இரு உடம்படு மெய்களும் வரும்.

சிறப்பு விதி

உயிரீற்று மரப் பெயர்கள்

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் உயிரீற்று மரப் பெயர்கள் வந்தால் அவற்றுக்கு முன்வரும் வல்லின எழுத்துக்களுக்கு இனமான மெல்லின எழுத்துக்கள் மிகுந்து வரும். இப் பெயர்கள் நிலை மொழியாக வந்தால் வல்லினம் மிகும். சில இடங்களில் மெல்லினம் மிகுதல் உண்டு.

- விள + காய் = விள + ங் + காய் = விளங்காய் - வல்லினம் மிகல்
- பலா + பழம் = பலா + ப் + பழம் = பலாப்பழம் - வல்லினம் மிகல்
- மா + பழம் = மா + ம் + பழம் = மாம்பழம் - மெல்லினம் மிகல்
- மா + தோல் = மா + ந் + தோல் = மாந்தோல் - மெல்லினம் மிகல்
- மா + சோலை = மா + ஞ் + சோலை = மாஞ்சோலை - மெல்லினம் மிகல்

குற்றியலுகர ஈற்றுச் சிறப்பு விதிகள்

இயல்பாதல்

வன்றொடர்க் குற்றியலுகரம் நீங்கிய ஐந்து வகைக் குற்றியலுகரங்களுக்கும் முன்னர் வருகின்ற வல்லெழுத்துக்கள் அல்வழிப் புணர்ச்சியில் மிகாமல் இயல்பாகும்.

எ.கா -

1. நெடிற்றொடர்க் குற்றியலுகரம் - காசு + கொடு = காசுகொடு
2. ஆய்தத் தொடர்க் குற்றியலுகரம் - எஃகு + சிறியது = எஃகுசிறியது
3. உயிர்த் தொடர்க் குற்றியலுகரம் - அரசு + தீது = அரசுதீது
4. மென்றொடர்க் குற்றியலுகரம் - குரங்கு + சென்றது = குரங்கு சென்றது
5. இடைத் தொடர்க் குற்றியலுகரம் - செய்து + பார் = செய்துபார்
6. வன்றொடர் குற்றியலுகரம் - எடுத்து + சென்றான் = எடுத்துச்சென்றான் - அல்வழி;

கொக்கு + கால் = கொக்குகால் - வேற்றுமை

திசைப் பெயர்

திசைப் பெயருக்கு முன்னர்த் திசைப் பெயரும் வேறு பெயர்களும் வந்து புணருமிடத்து நிலைமொழியாகிய திசைப் பெயரின் இறுதியிலுள்ள குகர உயிர்மெய், ககர மெய் கெடுதலும் றகர மெய் னகர லகர மெய்யாகத் திரிதலும் ஆகும்.

எ.கா -

வடக்கு + கிழக்கு = வடகிழக்கு - உயிர் மெய்யும் ககர மெய்யும் கெட்டன. - திசைப்பெயர்

தெற்கு + மேற்கு = தென்மேற்கு - உயிர்மெய் கெட்டது;

ந் ன் ஆனது - முன்னர்த் திசைப்பெயர்.

மேற்கு + வானம் = மேல்வானம் - உயிர் மெய் கெட்டது ற் ல் ஆனது

கிழக்கு + திசை = கீழ்த்திசை - உயிர்மெய், ககரமெய், அகரம் கெட்டன முதல் நீண்டது

குணக்கு + திசை = குணதிசை - திசைப்பெயர் முன்னர்

வடக்கு, கிழக்கு, மேற்கு, தெற்கு, குணக்கு, குடக்கு எனும் திசைப்பெயர்களில் க்கு ஈற்று

உயிர்மெய்யுடன் முந்தைய ககர ஒற்று நீங்கும். தெற்கு என்பதில் குகரம் நீங்கி. றகரம்

னகரமாகும். மேற்கு என்பதில் குகரம் நீங்கி, றகரம் லகரமாகும். இந்நூற்பாவில் பிற

என்ற சொல் மிகையாக வருவதனால். கிழக்கு என்பதில் முதல் நீண்டு முகரத்தின் அகரம்

கெடும். (கிழக்கு - கீழ்) என்பதும் கிழக்கு, மேற்கு என்பனவற்றில் மேற்கூறிய

விதிகளோடு ஐகாரம் மிகும் என்பதும் திசைச்சொற்கள் திரியாமல் இயல்பாகப் புணரும்

என்பதும் உணர்த்தப்படுகின்றன.

எ.கா

- கிழக்கு +நாடு = கிழ +நாடு = கீழ் +நாடு =கீழ்நாடு

முதல் நீண்டு முகரத்திலுள்ள அகரம் கெட்டது.

- கிழக்கு + நாடு = கிழ + நாடு = கீழ் + நாடு = கீழை +நாடு = கீழைநாடு

முதல் நீண்டு அகரம் கெட்டு ஐகாரம் மிகுந்தது.

- மேற்கு +நாடு = மேற் +நாடு = மேல் +நாடு = மேலை +நாடு =மேலைநாடு

ஐகாரம் மிகுந்தது.

- வடக்கு + தெற்கு = வடக்குத்தெற்கு; கிழக்கு + மேற்கு = கிழக்கு மேற்கு

- இயல்பாயின

வடக்கு + ஊர் = வடக்கூர்

தெற்கு + ஊர் = தெற்கூர்

திசையொடு திசையும் பிறவும் சேரின்

நிலைஈற்று உயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும்

றகரம் னலவாத் திரிதலும் ஆம்பிற (நன் : 186)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

தெங்கு

காய் என்னும் சொல் வந்து புணருமிடத்து தெங்கு எனும் மரப்பெயரின் முதல் நீண்டு இறுதியிலுள்ள குகர உயிர்மெய் கெடும்

எ.கா - தெங்கு + காய் = தேங் + காய் = தேங்காய்

தெங்குநீண்டு ஈற்றுஉயிர் மெய்கெடும் காய்வரின் (நன் : 187)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

எண்ணுப் பெயர்ப் புணர்ச்சி

ஒன்று, முதல் பத்து வரை உள்ள எண்ணுப் பெயர்களும் ஏழு தவிர்த்த பிற யாவும் குற்றியலுகரச் சொற்களே ஆகும். எண்ணுப்பெயர்ப் புணர்ச்சி குற்றியலுகரப் புணர்ச்சியுள் அடங்கும். எண்ணுப்பெயர்முன் எண், நிறை, அளவு, பிற பெயர்கள் முதலியன வரும். அத்தகைய எண்ணுப் பெயர்கள் நிலைமொழியாக நிற்க வருமொழியில் எண்ணுப் பெயர்களோ, பிற சொற்களோ வந்து சேரும்போது நிகழும் மாற்றங்களைக் விளங்கிக் கொள்வது அவசியம். ஒன்று முதல் எட்டு ஈறாக உள்ள எண்ணுப் பெயர்களுக்கு முன்னர் எண்ணுப்பெயர் நிறுத்தலளவுப்பெயர் முதலிய பிற அளவுப் பெயர்கள் மற்றும் பிற பெயர்களும் வந்து புணருமிடத்து நிலைமொழி எண்ணுப்பெயர்கள் விகாரமடையும். அவற்றுள் ஒன்று, இரண்டு எனும் இரு பெயர்களிலும் முதலெழுத்து நீளம் (ஓ - ஓ, இ-ஈ) மூன்று, ஆறு, ஏழு எனும் மூன்று பெயர்களிலும் முதலெழுத்து குறுகும். (மூ-மு, ஆ-அ, ஏ-எ) ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு , ஐந்து, எட்டு எனும் ஆறு பெயர்களிலும் இறுதியிலுள்ள உயிர்மெய் (று, டு, மு, கு, து) கெடும். ஏழு என்பதன் இறுதியிலுள்ள உகரம் கெடும். இவ்விகாரங்களை எண்ணுப் பெயர்கள் ஏற்புடைய இடங்களில் கொள்ளும். இதனை அட்டவணை வாயிலாக விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

ஒன்று + ஆயிரம் – ஓராயிரம் - முதல் நீண்டது

மூன்று + தமிழ் – முத்தமிழ் - முதல் குறுகியது

மூன்று + உலகு – மூவுலகு - முதல் குறுகாமல் பிற கெட்டன

நான்கு + ஆயிரம் - நாலாயிரம் | 'கு' கெட்டு ன் > ல் ஆனது

ஐந்து + பால் - ஐம்பால் - 'து' கெட்டு 'ந்' - வருமொழிக்கேற்ப மெல்லினமானது

எட்டு + வகை - எண்வகை | 'டு' கெட்டு 'ட் - ண்' ஆனது

பத்து ஒன்று - பதினொன்று 'து' கெட்டு 'இன் சாரியை ஆனது.

பன்னிரண்டு | 'து' கெட்டு 'த்' - 'ன்' ஆனது

ஒன்று - ஒன். ஒன்

இரண்டு - ஈரண், இரண்

மூன்று - முன், மூன்

நான்கு - நான்

ஐந்து - ஐந்

ஆறு - அறு

எ

ஏழு - எழு . ஏழு

எட்டு - எட் இக்கருத்து நிலைமொழி எண்ணுப் பெயர் அடையும் விகாரமாகிய பொது விதியை விவரிக்கிறது.

பனை

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் பனை எனும் மரப்பெயருக்கு முன்னர், கொடி என்பது புணருமிடத்துக் ககரம் மிகும். வல்லெழுத்துக்களை முதலாகக் கொண்ட சொற்கள் புணருமிடத்துப் பனை எனும் சொல்லில் ஐகாரம் கெட்டு அம்சாரியை வரும். திரள் எனும் சொல் புணருமிடத்துத் தகரமெய் வருதலும் பனை எனும் சொல்லில் ஐகாரம் கெட்டு அம் சாரியை வருதலுமாக உறழும். அட்டு என்பது புணருமிடத்துப் பனை எனும் சொல்லின் ஐகாரம் கெட்டு

- அட்டு என்பதன் அகரம் ஆகாரமாகி நீளும்.

எ.கா - பனை + கொடி = பனைக்கொடி

- பனை + காய் = பன் + அம் + காய் = பனம் + காய் = பனங்காய்
- பனை + பழம் = பன் + அம் + பழம் = பனம்பழம்
- பனை + திரள் = பன் + அம் + திரள் = பனந்திரள்

- பனை + அட்டு = பன் + ஆட்டு = பனாட்டு

பனைமுன் கொடிவரின் மிகலும் வலிவரின்

ஐபோய் அம்முன் திரள்வரின் உறழ்வும்

அட்டு உறின் ஐகெட்டு அ நீளவும்ஆம் வேற்றுமை (நன் : 203)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

அலகு - 4

மெய்யீற்றுப் புணரியல்

மெய்யீற்றுச் சொற்கள் புணரும் இலக்கணம் மெய்யீற்றுப் புணரியலில் இடம் பெற்றுள்ளது.இங்கு மெய்யீற்றுச் சொற்களின் பொதுமையான புணர்ச்சி கூறப்பட்ட பின்னர் ணகர, னகர ஈற்றுச் சொற்களின் புணர்ச்சியும் விளக்கப்படுகின்றன. தனிக்குறிலை அடுத்துள்ள மெய்யெழுத்து உயிர்வரும்போது இரட்டிக்கும் என்பது புணர்ச்சி விதிகளுள் குறிக்கத் தக்கது. அன்றியும் மெய்களை இறுதியில் உடைய தொழிற்பெயர்களின் புணர்ச்சியும், ணகர, னகர மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சியும் இங்கு இடம் பெற்றுள்ளன. பிழையின்றி எழுதுவார்க்கும் தமிழை அறிய முயல்வார்க்கும் பழைய இலக்கியங்களைச் சுவைப்போருக்கும் ணகர, னகர ஈற்றுப் புணர்ச்சி விதிகள் அவசியமானவை.

- வல்லினம் 6, மெல்லினம் 6, இடையினம் 6, மூவகைப்பட்ட 18 மெய் எழுத்துக்களில் மொழி இறுதியில் இடம் பெறுபவை 11 மெய்களே.
- வல்லினம் - மொழி இறுதியில் இடம் பெறாது.
- மெல்லினம் - ஞ், ண், ந், ம், ன் என்னும் 5 எழுத்துக்களும் மொழி இறுதியில் இடம் பெறும்.
- இடையினம் - ய், ர், ல், வ்,ழ்,ள் ஆறும் இறுதியில் இடம் பெறும்.

அவ்வாறு இறுதியில் இடம் பெறும் 11 மெய்களின் புணர்ச்சி மாற்றங்களை அறிந்து

கொள்வது அவசியம்.

நிலைமொழி இறுதியில் மெய்யெழுத்து நின்று வருமொழியோடு சேர்வது. மெய்யீற்றுப் புணர்ச்சி எனப்படும். தனித்தனி மெய்யீறுகளின் புணர்ச்சி விரிவாக விளக்கப்படுகிறது.

முன்னதாகச் சில பொது விதிகளும் சிறப்பு விதிகளும் இப்பகுதியில் இடம் பெறுகின்றன.

மெய்யீற்றின் முன் உயிர்

பொதுவிதி

இயல்பு புணர்ச்சி

நிலை மொழி இறுதியில் உள்ள மெய்யெழுத்தோடு வருமொழி முதலில் உள்ள உயிரெழுத்து இணைவது இயல்பானது.

எ.கா

- தமிழ் + இனியது = தமிழினியது - அல்வழிப் புணர்ச்சி
- ஆல் + இலை = ஆலிலை - வேற்றுமைப் புணர்ச்சி

மெய்யும் உயிரும் இணைந்து உயிர்மெய்யாக மாறுவதும் இயல்பு புணர்ச்சி ஆகும்.

உடல் மேல் உயிர் வந்து ஒன்றுவது இயல்பே (நன் : 204)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

தனிக்குறில் முன் மெய் இரட்டுதல்

நிலைமொழியில் தனிக்குறிலின் பின் ஒற்றெழுத்து நிற்க - வருமொழி முதலில் உயிர் எழுத்து வருமானால், நிலைமொழியில் உள்ள ஒற்று இரட்டும் (இரண்டுமுறை வரும்)

எ.கா

- பொய் + இல்லை = பொய்ய் + இல்லை = பொய்யில்லை - அல்வழிப் புணர்ச்சி
- கள் + உண்ணாதே = கள்ள + உண்ணாதே = கள்ளுண்ணாதே - வேற்றுமைப் புணர்ச்சி

தனிக் குறில் முன் ஒற்று உயிர்வரின் இரட்டும் (நன் : 205)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

மெய்யீற்றின் முன் மெய்

பொது விதி

யகரம் தவிர்த்த ஞ, ண, ந, ம, ன, ர, ல, வ, ழ, ள பத்து மெய்களையும் இறுதியில் உடைய நிலைமொழிகளோடு யகரத்தை முதலில் உடைய வருமொழிகள் புணருமிடத்து இடையில் இகரம் வரும். பிற மெய்களோடு யகரம் வந்து புணருமிடத்து இகரம் இடையில் தோன்றுவதும் உண்டு.

எ.கா -

- அவன் + யார் = அவன் + இ + யார் = அவனியார்
- வேள் + யாவன் = வேள் + இ + யாவன் = வேளியாவன்
- இரண்டாம் + யாண்டு = இரண்டாம் + இ + யாண்டு = இரண்டாயிண்டி
அல்வழி
- செந்நீர் + யாறு = செந்நீர் + இ + யாறு = செந்நீரியாறு
- பொன் + யாழ் = பொன் + இ + யாழ் = பொன்னியாழ் - வேற்றுமை
- செய்யுள் + யாப்பு = செய்யுள் + இ + யாப்பு = செய்யுளியாப்பு

முதலிலைத் தொழிற்பெயரும் ஏவல் வினையும் உகரச்சாரியை பெறல் ஞ, ண, ந, ம, ல, வ, ள, ன எட்டு மெய்களையும் இறுதியாக உடைய முதலிலைத் தொழிற்பெயர்களுக்கும் ஏவல் வினைகளுக்கும் முன்னர் யகரம் அல்லாத க, ச, த, ப, ஞ, ந, ம, வ எனும் எட்டு மெய்களும் வந்து புணருமிடத்து நிலைமொழி ஈற்றுடன் உகரச் சாரியைச் பெரும்பான்மையும் பொருந்தாது.

எ.கா -

- உரிஞ் + கடிது = உரிஞ் + உ + கடிது = உறிஞ் + க் + கடிது = உறிக்கடிது
- மண் + சிறிது = மண் + உ + சிறிது = மண்ணூர் + ச் + சிறிது = மண்ணூர்ச் சிறிது
- பொருந் + தீது = பொருந் + உ + தீது = பொறு + த் + தீது = பொருநுத்தீது
- திரும் + பெரிது = திரும் + உ + பெரிது = திருமு + ப் + பெரிது = திருமுப்பெரிது
- புல் + ஞான்றது = புல் + உ + ஞான்றது = புல்லுஞான்றது
- தெவ் + நீண்டது = தெவ் + உ + நீண்டது = தெவ்வுநீண்டது
- துள் + மாண்டது = துள் + உ + மாண்டது = துள்ளுமாண்டது
- துன் + வலிது = துன் + உ + வலிது = துன்னுவலிது

இவை அல்வழியில் தெரிமுற்பெயர்கள் உகரம் பெற்று வந்துள்ளன.

- உரிஞ் + கடுமை = உரிஞ் + உ + கடுமை = உரிஞு + க் + கடுமை =
உரிஞுக்கடுமை
- மண் + சிறுமை = மண் + உ + சிறுமை = மண்ணு + ச் + சிறுமை =
மண்ணுச்சிறுமை பொருந் + தீமை = பொருந் + உ + தீமை = பொருநு + த் +
தீமை = பொருநுத்தீமை திரும் + பெருமை = திரும் + உ + பெருமை = திருமு + ப்
+ பெருமை = திருமுப்பெருமை புல் + ஞாற்சி = புல் + உ + ஞாற்சி = புல்லுஞாற்சி
- தெவ் + நீட்சி = தெவ் + உ + நீட்சி = தெவ்வுநீட்சி
- துள் + மாட்சி = துள் + உ + மாட்சி = துள்ளுமாட்சி
- துன் + வலிமை = துன் + உ + வலிமை = துன்னுவலிமை

இவை வேற்றுமையில் தொழிற் பெயர்கள் உகரம் பெற்று வந்துள்ளன. மேலும் விகுதி பெற்ற தொழிற் பெயர்கள் சாரியை பெறா.

- உரிஞ் + கந்தா = உரிஞ் + உ + கந்தா = உரிஞுகந்தா
- உண் + சேரா = உண் + உ + சேரா = உண்ணுசேரா
- பொருந் + தேவா = பொருந் + உ + தேவா = பொருநுதேவா
- திரும் + பூதா = திரும் + உ + பூதா = திருமுபூதா
- வெல் + ஞொள்ளா = வெல் + உ + ஞொள்ளா = வெல்லுஞொள்ளா
- வவ் + நண்பா = வவ் + உ + நண்பா = வவ்வுநண்பா
- துள் + மாதவா = துள் + உ + மாதவா = துள்ளுமாதவா
- தின் + வேலா = தின் + உ + வேலா = தின்னுவேலா

ஞணநம லவளன ஒற்று இறு தொழிற் பெயர்

ஏவல் வினைநனி யவ்அல் மெய்வரின்

உவ்வுறும் ஏவல் உறாசில சில்வழி (நன் : 207)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

நகர ஈற்றுத் தொழிற் பெயர் அகரச்சாரியை பெறுதல்

நகரத்தை இறுதியாக உடைய முதனிலைத் தொழிற் பெயருக்கு வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் உகரச் சாரியை மட்டுமன்றி அகரச்சாரியையும் வரும்.

எ.கா -

- பொருந் + கடுமை = பொருந் + அ + கடுமை = பொருந் + க் + கடுமை = பொருநக்கடுமை
- பொருந் + பொருநுதல் என்பது ஒருவர் போன்று வேடம் கொள்ளுதல் அதாவது ஒத்திருத்தலைக் குறிக்கும்.

நவ் இறு தொழிற்பெயர்க்கு அவ்வும்ஆம் வேற்றுமை (நன் : 208)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

ணகர னகர ஈறுகள்

பொதுவிதி

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் ணகர, னகர வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து முறையே டகரமும் றகரமும் ஆகத் திரியும். மெல்லினமும் இடையினமும் வந்து புணருமிடத்தும் அல்வழிப் புணர்ச்சியில் எல்லா மெய்களும் வந்து புணருமிடத்தும் இயல்பாகும்.

மண்+குடம் =மட்குடம் – ணகரம் டகரமாதல்

பொன் + குடம் = பொற்குடம்

பொன் + சிலை = பொற்சிலை

பொன் + பொடி = பொற்பொடி

ணகரம் றகரமாகிறது.

அல்வழிப் பொருளில்

பெண்+மெலிந்தாள் =பெண்மெலிந்தாள் பெண்+யார் = பெண்யார் பொன் + பெரிது = பொன்பெரிது பொன் +மறைந்தது = பொன்மறைந்தது பொன் + வலிது = பொன்வலிது

ணன வல்லினம் வர டற வும் பிறவரின்

இயல்பும் ஆகும் வேற்றுமைக்கு அல்வழி

அனைத்து மெய்வரினும் இயல்பாகும்மே (நன் : 209)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

தனிக்குறிலைச் சாரா ணகர னகரங்களின் முன் நகரம்

தனிக்குறிலைச் சாராமல் பிற எழுத்துக்களைச் சார்ந்து வரும் ணகரமும் னகரமும் வருமொழி முதலிலுள்ள நகரம் திரிந்துவிடத்துக் கெடும். வருமொழி முதலிலுள்ள நகரம் ணகரத்திற்கு முன்னர் ணகரமாகவும் னகரத்திற்கு முன்னர் னகரமாகவும் திரியும். அவ்விடத்து நிலைமொழியிலுள்ள ணகரமும் னகரமும் கெடும்.

எ.கா

- தூண் + நீண்டது = தூண் + ணீண்டது = தூ + ணீண்டது = தூணிண்டது
- பசுமண் + நல்லது = பசுமண் + ணல்லது = பசும + ணல்லது = பசுமணல்லது
- அவன் + நல்லவன் = அவன் + னல்லவன் = அவ + னல்லவன் = அவனல்லவன்
- கோன் + நல்லவன் = கோன் + னல்லவன் = கோ + னல்லவன் = கோனல்லவன்
- இவை அல்வழியில் ண, ன கெட்டமைக்குச் சான்றுகள் ஆகின.
- தூண் + நீட்டம் = தூண் + ணீட்டம் = தூ + ணீட்டம் = தூணீட்டம்
- பசுமண் + நன்மை = பசுமண் + னன்மை = பசும + ணன்மை = பசுமணன்மை
- வலியன் + நன்மை = வலியன் + னன்மை = வலிய + னன்மை = வலியனன்மை
- கோன் + நாடு = கோன் + னாடு = கோ + னாடு = கோனாடு

குறில் அணைவு இல்லா ணனக்கள் வந்த

நகரம் திரிந்து நண்ணும் கேடே (நன் : 210)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

சிறப்பு விதிகள்

சாதி, குழு, பரண், கவண் பெயர்கள்

சாதிப் பெயர்கள், குழுப்பெயர்கள், பரண் , கவண் ஆகியவற்றின் இறுதியிலுள்ள ணகரம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியிலும் வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து இயல்பாகும். உணவுப் பொருளாகிய எண் என்பதிலும் நீட்டலளவுப் பெயராகிய சாண் என்பதிலும் உள்ள ணகரம் அல்வழிப் புணர்ச்சியில் டகரமாகத் திரியும்.

எ.கா

- பாண் + குடி = பாண்குடி,
- பாண் + சாதி = பாண்சாதி

- உமண் + குடி = உமண்குடி,
- உமண் + பெருமை = உமண்பெருமை (சாதி)
- அமண் + சேரி = அமண்சேரி. அமண் + தேயம் = அமண்தேயம் (குழு)
- பரண் + கால் = பரண்கால்,
- கவண் + கல் = கவண்கல்

இவை அல்வழியிலும் திரிந்தமைக்கு சான்றுகளாகும்.

- எண் + செடி = எட்செடி ,
- சாண் + கோல் = சாட்கோல்
- அல்வழியில் ணகரம் டகரமாகத் திரிந்துள்ளன.
- எண் + கடது = எண்கடிது,
- சாண் + கோல் = சாண்கோல்

இவ்வாறு இயல்பாக வருதலே பெருவழக்காகும். எண் என்பது எள்ளைக் குறிக்கும். மேலும் பிற என மிகையாகக் குறிப்பிட்டமையால் சாதிப் பெயர்களும் குழுப்பெயர்களும் அகரச்சாரியை பெற்று வருதலும் உண்டு எனக் கொள்ளலாம்.

எ.கா

- பாண் + குடி = பாண் + அ + குடி = பாணக்குடி,
- அமண்+சேரி = அமண் + அ + சேரி = அமணச்சேரி

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் சாதிப் பெயர்களின் இறுதியிலுள்ள ணகரம் இயல்பாகவும் அகரச்சாரியை பெற்றும் புணரும்.

எ.கா

- எயின் + குடி = எயின்குடி,
- எயின் + அ + குடி = எயினக்குடி
- எயின் + சேரி = எயின்சேரி,
- எயின் + அ + சேரி = எயினச்சேரி
- எயின் + தாய் = எயின்தாய்,
- எயின் + அ + தாய் = எயினத்தாய்

- எயின் + பெருமை = எயின் பெருமை, எயின் + அ + பெருமை =
எயினப்பெருமை
- எயின் + மரபு = எயின் மரபு ,
- எயின் + அ + மரபு = எயினமரபு
- எயின் + வாழ்வு = எயின்வாழ்வு,
- எயின் + அ + வாழ்வு = எயினவாழ்வு
- எயின் + அணி = எயின் அணி,
- எயின் + அ + அணி = எயினவணி

எயின் எனும் சாதிப் பெயர் முன்னர் நாற்குணமும் வர, அகரச்சாரியை வந்தது.
வல்லினம் வர இயல்பாகவும் புணர்ந்தது. கிளைப்பெயர் என்பது சாதிப்பெயர் ஆகும்.

என ஃகான் கிளைப்பெயர் இயல்பும் அஃகான்

அடைவும் ஆகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே (நன் : 212)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

மீன்

மீன் என்னும் பெயர்ச் சொல்லிலுள்ள னகரம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் இயல்பாகவும்
றகரமாகத் திரிந்தும் உறழும்.

எ.கா

- மீன் + கண் = மீன்கண் , மீற்கண்
- மீன் + செதில் = மீன் செதில், மீற்செதில்
- மீன் + தலை = மீன்தலை, மீற்தலை
- மீன் + தோல் = மீன்தோல், மீற்றோல்

மீன் றவ்வொடு பொரு உம் வேற்றுமை வழியே(நன் : 213)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

தேன்

அல்வழி வேற்றுமை ஆகிய இருவகைப் புணர்ச்சியிலும் தேன் எனும் சொல் மூவின மெய்களும் வந்து புணருமிடத்து இயல்பாகும். மெல்லினம் வந்து புணரும்போது இயல்பாதல் மட்டுமன்றி இறுதியிலுள்ள னகரம் கெடும். வல்லினம் வந்து புணரும்போது இயல்பாதல் மட்டும் அன்றி னகரம் கெட்டு வரம் வல்லினத்திற்கு இனமான மெல்லினம் வரும்.

எ.கா

அல்வழி

வேற்றுமை

- தேன் + கசிந்தது = தேன் கசிந்தது
- தேன் + குடம் = தேன்குடம்
- தேன் + மொழி = தேன்மொழி
- தேன் + மலர் = தேன்மலர்
- தேன் + வாங்கி = தேன்வாங்கி
- தேன் + வண்டு = தேன்வண்டு

இவை மூவின மெய்களும்வர னகரம் இயல்பாகப் புணர்ந்தமைக்குச் சான்றுகளாகும்.

அல்வழி

வேற்றுமை

- தேன் + மொழி = தேமொழி. தேன்மொழி,
- தேன் + மலர் = தேன்மலர்

இவற்றில் மெல்லினம் வர னகரம் இயல்பும் கெடுதலும் ஆனது.

- தேன் + குழம்பு = தேன் குழம்பு, தேக்குழம்பு, தேங்குழம்பு - அல்வழி
- தேன் + குடம் = தேன்குடம், தேக்குடம், தேங்குடம்

வேற்றுமை இவற்றில் வல்லினம் வர இயல்பும் வல்லினம் மெல்லினம் மிகுதலும் ஆயின.

தேன்மொழி மெய்வரின் இயல்பும் மென்மை

மேவின் இறுதி அழிவும் மிகலும் வலிவரின்

ஈறுபோய் வலிமெலி மிகலும் ஆம் இருவழி (நன் : 214)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

எகின்

மரத்தை உணர்த்தாத எகின் என்னும் சொல் அல்வழி வேற்றுமை ஆகிய இருவகைப் புணர்ச்சியிலும் இயல்பாகவும் அகரச்சாரியை மிகுந்து வர வல்லினமாவது இனமெல்லினமாவது மிகுதலும் ஆகும். மரம் அல்லாத எகின் என்பது அன்னம், நாய், கவரிமான் ஆகியவற்றைக் குறிக்கும்.

எ.கா -

- எகின் + பறவை = எகின் + அ + பறவை = எகினப்பறவை, எகினும் பறவை
- எகின் + புள் = எகின் + அ + புள் = எகினப்புள், எகினம்புள்

இவை அல்வழிப் புணர்ச்சிக்கு சான்றாகும்.

- எகின் + கால் = எகின் + அ + கால் = எகினக்கால் , எகினங்கால்
- எகின் + தலை = எகின் + அ + தலை = எகினத்தலை , எகினந்தலை

இவை வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்குச் சான்றாகும்.

மரம்அல் எகின்மொழி இயல்பும் அகரம்

மருவ வலிமெலி மிகலும் ஆகும் (நன் : 215)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

குயின், ஊன்

குயின், ஊன் எனும் இரு பெயர்களும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியிலும் இயல்பே ஆகும்.

எ.கா -

- குயின் + குழாம் = குயின்குழாம்

- குயின் + சீற்றம் = குயின் சீற்றம்
- ஊன் + குறைவு = ஊன்குறைவு
- ஊன் + தீமை = ஊன் தீமை

இருபெயர்களும் எவ்விதத் திரிபுமின்றி இயல்பாயின. குயின் என்பது மேகத்தைக் குறிக்கும்.

குயின் ஊன் வேற்றுமைக் கண்ணும் இயல்பே (நன் : 216)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

மின், பின், பன், கன்

மின், பின், பன், கன் எனும் நான்கு சொற்களும் தொழிற்பெயர்களைப் போன்று உகரச்சாரியை பெறும். அவற்றுள், கன் எனும் சொல் உகரச்சாரியையே அன்றி, அகரச்சாரியையும் பெற்று வந்து புணரும் வல்லெழுத்தாவது அதற்கு இனமான வல்லெழுத்தாவது மிகுந்து உறழும்.

எ.கா

- மின் + கொடியது = மின்னுக்கொடியது
- பின் + சிறியது = பின்னுச் சிறியது
- அல்வழியில் உகரச்சாரியை
- பன் + நன்று = பன்னுநன்று

தன் , என், நின்

தன் , என், நின் எனும் சொற்களின் இறுதியிலுள்ள னகரம் வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து இயல்பாகியும் றகரமாகத் திரிந்து உறழும். நின் எனும் சொல்லின் இறுதியிலுள்ள னகரம் இயல்பாகவே புணரும்.

எ.கா

- தன் + கை = தன்கை , தற்கை
- தன் என் இரண்டும் உறழ்ந்தன

- தன் + பகை = தன்பகை , தற்பகை என் + கை = என்னை , எற்கை என் + பகை = என்பகை , எற்பகை நின் + கை = நின்னை
- நின் + பகை =நின்பகை - நின் இயல்பாயிற்று

தன் , என், நின் என்பன முறையே தான், யான், நீ என்பனவற்றின் வேற்றுமை வடிவங்களாகும்.

தன்என் என்பவற்றின் ஈற்றுனல் வன்மையோடு

உறமும் நின்று ஈறு இயல்புஆம் உறவே (நன் : 218)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

மெய்யீற்றுப் புணரியலில் எஞ்சியுள்ளவை இப்பகுதியில் விளக்கப்படுகின்றன. இங்கு விளக்கப்படும் இலக்கண விதிகளுள் ம், ல்,ள் ஆகிய மூன்றையும் இறுதியில் கொண்ட சொற்களுக்கானவையும் அடங்கும். இவற்றுள் அங்கை, கஃறீது, வேடியன், வேணாடு, பொற்றாலி (முதலிய தொடர்கள் இடம் பெற்றுள்ளன.) இவை தமிழ் மொழி கற்கும் மாணாக்கர்க்கு அவசியமானவை ஆகும்.

மகர ஈறு

பொது விதி

நிலைமொழி இறுதியில் மகரம் நாற்கணங்களும் வந்து புணருமிடத்துக் கெட்டு உயிர் ஈறு போலப் புணரும், வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து அதற்கு இனமான மெல்லினமாகத் திரியும். உயிரீறு போல் புணர்தல் மகரம் கெட்டவிடத்து உயிரீற்றுச் சொல்லாக நின்று உயிர் வந்து புணருமிடத்து உடம்படு மெய்யும் வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து வல்லினம் மிகுதலும் மெல்லினமும் இடையினமும் புணருமிடத்து இயல்பாகி புணர்கிறது.

எ.கா

- வட்டம் + ஆழி = வட்ட + வ் + ஆழி = வட்டவாழி
- வட்டம் + கல் = வட்ட + க் + கல் = வட்டக்கல் - அல்வழி
- வட்டம் + முரசு = வட்டமுரசு

- வட்டம் + வீடு = வட்டவீடு
- மரம் + அடி = மரவடி
- மரம் + கிளை = மர + க் + கிளை = மரக்கிளை - வேற்றுமை
- மரம் + நார் = மரநார்
- மரம் + வேர் = மரவேர் - மகரம் கெட்டும் உயிர் ஈறு போன்று புணர்ந்துள்ளது.
- மரம் + செடி = மரஞ்செடி - அல்வழியில் வல்லினம் புணர்தல்

நம் + தேயம் = நந்தேயம் - வேற்றுமையில் இனமெல்லினமாகத் திரிதல்

மவ்வீ றுஒற்று அழிந்து உயிர்ஈறு ஒப்பவும்

வன்மைக்கு இனமாகத் திரிபவும் ஆகும் (நன் : 219)

என்னும் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்.

சிறப்பு விதிகள்

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து நிலைமொழி இறுதியிலுள்ள மகரம் கெட்டு வல்லினமாவது அதற்கு இனமான மெல்லினமாவது மிகுந்து உரமும். அல்வழிப் புணர்ச்சியில் உயிரும் இடையினமும் வந்து புணருமிடத்து மகரம் கெடாமல் இயல்பாகும்.

எ.கா

- குளம் + கரை = குள + கரை = குளக்கரை - வேற்றுமையில் மகரம் கெட்டு
- குளம் + கரை = குள + கரை = குளங்கரை வல்லினமும் மெல்லினம் உறழ்ந்தன
- குளம் + அகன்றது = குளமகன்றது

அல்வழியில் இயல்பானது

- குளம் + விரிந்தது = குளம் விரிந்தது

வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி உறழ்வும்

அல்வழி உயிர்இடை வரின் இயல் பும்கள (நன் : 220)

என்னும் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

நும், தம், எம், நம்

நும், தம், எம், நம் என்பனவற்றின் ஈறாகிய மகரம் ஞ, ந எனும் இரண்டும் வந்து புணருமிடத்து ஞகரமாகவும், நகரமாகவும் திரியும்.

எ.கா

- நும் + ஞாண் = நுஞ்ஞாண்,
- தம் + ஞாண் = தஞ்ஞாண்
- எம் + ஞாண் = எஞ்ஞாண்,
- நம் + ஞாண் = நஞ்ஞாண்
- நும் + நூல் = நுந்நூல்,
- தம் + நூல் = தந்நூல்
- எம் + நூல் = எந்நூல்
- நம் + நூல் = நந்நூல்

நும், தம், நம் என்பன முறையே நீர் , தாம், யாம், நாம் என்பனவற்றின் வேற்றுமை வடிவங்களாகும்.

அகம் எனும் சொல்லின் முன்னர்ச் செவி கை என்பன வந்து புணருமிடத்து அகம் என்பதன் மகரம் இனமெல்லினமாகத் திரிவதோடு இடையிலுள்ள ககரமும் அகரமும் கெடும்.

எ.கா

- அகம் + செவி = அகஞ் + செவி = அஞ்செவி
- அகம் + கை = அகங் + கை = அங்கை

அகம் முன்னர்ச் செவிகை வரின் இடையன கெடும் (நன் : 222)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா இதனை விவரிக்கின்றது.

ஈம், கம், உரும்

ஈம், கம், உரும் எனும் மூன்று சொற்களும் அல்வழிப் புணர்ச்சியிலும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியிலும் தொழிற்பெயர்ப் புணர்ச்சியைப் போன்ற உகரச் சாரியை பெறும். ஈம்,

கம் ஆகிய இரண்டும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் உகரச் சாரியையே அன்றி அகரச் சாரியையும் பெறும்.

எ.கா

- ஈம் + கொடிது = ஈம் + உ + கொடிது = ஈமுக்கொடிது
- ஈம் + நீண்டது = ஈம் + உ + நீண்டது = ஈமுநீண்டது
- ஈம் + வலிது = ஈம் + உ + வலிது = ஈமுவலிது
- கம் + கொடிது = கம் + உ + கொடிது = கம்முக்கொடிது

அல்வழிப் புணர்ச்சியில்

- கம் + நீண்டது = கம் + உ + நீண்டது = கம்முநீண்டது

- உகரச்சாரியை

- கம் + வலிது = கம் + உ + வலிது = கம்முவலிது
- உரும் + கொடிது = உரும் + உ + கொடிது = உருமுக்கொடிது
- உரும் + நீண்டது = உரும் + உ + நீண்டது = உருமுநீண்டது
- உரும் + வலிது = உரும் + உ + வலிது = உருமுவலிது
- ஈம் + கொடுமை = ஈம் + உ + கொடுமை = ஈமுக்கொடுமை
- ஈம் + நீட்சி = ஈம் + உ + நீட்சி = ஈமுநீட்சி
- ஈம் + வன்மை = ஈம் + உ + வன்மை = ஈமுவன்மை
- கம் + கொடுமை = கம் + உ + கொடுமை = கம்முக்கொடுமை

வேற்றுமை புணர்ச்சியில்

- கம் + நீட்சி = கம் + உ + நீட்சி = கம்முநீட்சி

உகரச்சாரியை

- கம் + வன்மை = கம் + உ + வன்மை = கம்முவன்மை
- உரும் + கொடுமை = உரும் + உ + கொடுமை = உருமுக்கொடுமை
- உரும் + நீட்சி = உரும் + உ + நீட்சி = உருமுநீட்சி
- உரும் + வன்மை = உரும் + உ + வன்மை = உருமுவன்மை
- ஈம் + குடம் = ஈம் + அ + குடம் = ஈமக்குடம்

யகர ரகர முகர ஈறுகள்

பொது விதி

ய, ர, ழ என்பனவற்றின் முன்னர்க் க, ச, த, ப ஆகியன வந்து புணருமிடத்து அல்வழிப் புணர்ச்சியில் இயல்பும் வல்லினம் மிகுதலும் ஆகும். வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் வல்லினம் மிகுதலும் வல்லினமாவது மெல்லினமாவது மிகுந்து உறழ்தலும் ஆகும்.

எ.கா

- நாய் + கடிக்கும் = நாய்கடிக்கும்
- வேர் + சிறிது = வேர் சிறிது - அல்வழியில் இயல்பாயின
- ஊழ் + தீயது = ஊழ்தீயது
- ஊழ் + பெரியது = ஊழ்பெரியது
- மெய் + கீர்த்தி = மெய்கீர்த்தி
- பொய் + செய்தி = பொய்ச்செய்தி
- கார் + பருவம் = கார்ப்பருவம்
- யாழ் + கருவி = யாழ்க்கருவி - அல்வழியில் வல்லினம் மிகுந்தது
- நாய் + செவி = நாய்ச்செவி
- தேர் + தட்டு = தேர்த்தட்டு
- ஊழ் + பயன் = ஊழ்ப்பயன்
- தாய் + பாசம் = தாய்ப்பாசம்
- வேய் + குழல் = வேய்க்குழல், வேய்ங்குழல்
- ஆர் + கோடு = ஆர்க்கோடு, ஆர்ங்கோடு

வேற்றுமையில் வல்லினம்

- குமிழ் + கோடு = குமிழ்க்கோடு, குமிழ்ங்கோடு - மெல்லினம் உறழ்ந்தன.

ஆர், குமிழ் என்பவை தாவரவகைகள் ஆகும்.

கோடு என்பது கிளை ஆகும்.

தமிழ் - தாழ்

தமிழ் எனும் சொல் நாற்கணங்களும் வந்து புணருமிடத்து வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் அகரச்சாரியை மிகுதலையும் பெறும். தாழ் எனும் சொல் முன்னர்க் கோல் என்பது வந்து

புணருமிடத்து அகரச்சாரியைப் பெறும். தாழ் என்பதற்கு வருமொழி கோல் என்று சுட்டியமையால் தமிழ்க்கு நாற்கணங்களும் என்பது கொள்ளப்பட்டது.

எ.கா

- தமிழ் + அரசன் = தமிழ் + அ + அரசன் = தமிழ்வரசன்
- தமிழ் + பிள்ளை = தமிழ் + அ + பிள்ளை = தமிழ்ப்பிள்ளை
- தமிழ் + நாகன் = தமிழ் + அ + நாகன் = தமிழ்நாகன்
- தமிழ் + வளவன் = தமிழ் + அ + வளவன் = தமிழ்வளவன்
- தாழ் + கோல் = தாழ் + அ + கோல் = தாழக்கோல்

கீழ்

கீழ் என்னும் சொல்லுக்கு முன் வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து இயல்பும் மிகுதலும் ஆகி உறழ்தலையும் அடையும்.

எ.கா

- கீழ் + கணக்கு = கீழ்கணக்கு, கீழ்க் கணக்கு
- கீழ் + குலம் = கீழ்குலம், கீழ்க்குலம்
- கீழ் + சாதி = கீழ்சாதி, கீழ்ச்சாதி

லகர ளகர ஈறுகள்

நிலைமொழி இறுதியிலுள்ள வகரமும் ளகரமும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து முறையே றகரமாகவும் டகரமாகவும் திரியும். அல்வழிப் புணர்ச்சியில் றகர, டகரங்களாகத் திரிந்தும் திரியாமலுமாகி உறழும். வேற்றுமை, அல்வழி எனும் இருவகைப் புணர்ச்சியிலும் மெல்லினம் வந்து புணருமிடத்து முறையே னகரமாகவும், ணகரமாகவும் திரியும். இடையினம் வந்து புணருமிடத்து இயல்பாகும்.

எ.கா

- கால் + குறை = காற்குறை
- முள் + குறை = முட்குறை - வேற்றுமையில் வல்லினம் வர, றகர, டகரங்களாயின.
- கால் + சிறிது = கால் சிறிது, காற் சிறிது

- முள் + சிறிது = முள்சிறிது , முட்சிறிது - அல்வழியில் வல்லினம் வர றகர, டகரங்களாயின
- கல் + நீண்டது = கண்ணீண்டது
- வாள் + மழுங்கும் = வாண்மழுங்கும் - அல்வழி

இருவகைப் புணர்ச்சியிலும்

- கல் + மலை = கன்மலை - மெல்லினம் வர னகர, ணகரங்களாயின.
- வாள் + மாட்சி = வாண்மாட்சி - வேற்றுமை
- கால் + யாது = கால்யாது
- முள் + வலியது = முள்வலியது - அல்வழி
- கல் + யானை = கல்யானை

(இருவகைப் புணர்ச்சியிலும் இடையினம் வர இயல்பாயின)

சிறப்பு விதிகள்

ஆய்தக் குறுக்கம்

அல்வழிப் புணர்ச்சியில் தனிக்குறிலின் பின்னே நின்ற லகரமும் ளகரமும் தகரம் வந்து புணருமிடத்து ஆய்தமாகத் திரியும்.

எ.கா - கல் + தீது - கற்றீது,

முள் + தீது - முடீது

பொது விதிப்படி லகரம் றகரமாகவும் ளகரம் டகரமாகவும் திரியும்

கல் + தீது = கற்றீது,

முள் + தீது = முற்றீது

லகர ளகரங்கள் கெடுதல்

தனிக்குறிலைச் சாராத லகரமும் ளகரமும் அல்வழிப்புணர்ச்சியில் வருமொழி முதலில் உள்ள தகரம் முறையே றகரமாகவும், டகரமாகவும் திரிந்த பின்னர்க் கெடும். அல்வழிப் புணர்ச்சியிலும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியிலும் வருமொழி முதலில் உள்ள நகரம் னகரமாகவும் ணகரமாகவும் திரிந்து பின்னர்க் கெடும். வருமொழி முதலில் வல்லினம்

வந்தால் அல்வழிப் புணர்ச்சியில் இயல்பாகவும் திரிந்தும் புணரும். வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் இயல்பாகப் புணரும்.

எ.கா

- தோன்றல் + தீயன் = தோன்றல் + றீயன் = தோன்ற + றியன் = தோன்றறீயன்
- பால் + திரிந்தது = பால் + றிரிந்தது = பா + றிரிந்தது = பாறிரிந்தது
- திங்கள் + தீயது = திங்கள் + டீயது = திங்கட் + டீயது = திங்கடீயது
- வேள் + தீயன் = வேள் + டீயன் = வே + டீயன் = வேடீயன் இவை அல்வழியில் தகரம் திரிய ல,ள கெட்டன.

தொழிற் பெயர்

லகரத்தையும் ளகரத்தையும் இறுதியில் உடைய தொழிற்பெயர்கள் அல்வழிப் புணர்ச்சியிலும் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியிலும் உகரச் சாரியை பெறாமல் புணரும். வல்லினம் வந்து புணருமிடத்து அல்வழிப் புணர்ச்சியில் இயல்பாகப் புணரும் சில தொழிற்பெயர்களும் உள்ளன.

எ.கா

- பாடல் + சிறந்தது = பாடல் சிறந்தது -
- ஆடல் + நல்லது = ஆடல் நல்லது

அல்வழியில்

- கோள் + பெரியது = கோள் பெரியது

உகரச் சாரியை பெறாமல் புணர்ந்தன

- ஆடல் + சிறப்பு = ஆடற்சிறப்பு

வேற்றுமையில் உகரச்சாரியை

பாடல் + மாண்பு = பாடன்மாண்பு

நெல், செல், கொல், சொல்

நெல், செல், கொல், சொல் எனும் நான்கு சொற்களிலும் இறுதியிலுள்ள லகரம்

அல்வழிப் புணர்ச்சியிலும் றகரமாகத் திரியும்.

எ.கா

- நெல் + கடிது = நெற்கடிது
- செல் + சிறிது = செற்சிறிது கொல் + தீது = கொற்றீது
- சொல் + பெரிது = சொற்பெரிது

சுட்டுப் பெயர்கள்

சுட்டுப் பெயர்களின் இறுதியிலுள்ள வகரம் வல்லினம், மெல்லினம், இடையினம் ஆகியவை வந்து புணருமிடத்து முறையே ஆய்தமும் இயல்பும் மெல்லினம் ஆகும். அவ், இவ், உவ் என்னும் சுட்டுப் பெயர்கள் நிலைமொழியாக நிற்கும்

எ.கா

- அவ் + கடிய = அகடிய, அஃடிய
- அவ் + ஞானம் = அஞ்ஞானம்
- அவ் + யாளி = அவ்யாளி

இவ் , உவ் ஆகியவற்றிற்கும் இவ்வாறு எடுத்துக்காட்டுகள் அமைத்துக் கொள்வது அவசியம்.

தெவ்

தெவ் என்னும் சொல் புணர்ச்சியில் தொழிற்பெயர் போன்று உகரச் சாரியை பெறும். மகரம் (ம்) வந்து புணருமிடத்து உகரச் சாரியை பெறுதலேயன்றி, பெறாமல் வகரம் மகரமாகத் திரியும்.

எ.கா

- தெவ் + கடிது = தெவ் + உ + கடிது = தெவ்வுக் கடிது
- தெவ் + நன்று = தெவ் + உ + நன்று = தெவ்வுநன்று - அல்வழி
- தெவ் + வலிது = தெவ் + உ + வலிது = தெவ்வுவலிது
- தெவ் + கடுமை = தெவ் + உ + கடுமை = தெவ்வுக்கடுமை
- தெவ் + நன்மை = தெவ் + உ + நன்மை = தெவ்வுநன்மை - வேற்றுமை
- தெவ் + வலிமை = தெவ் + உ + வலிமை = தெவ்வுவலிமை
- தெவ் + மன்னர் = தெம்மன்னர்
- தெவ் + நன்று = தெந்நன்று - அல்வழி

வருமொழி திரிபு - சிறப்பு விதி

தகரமும் நகரமும் திரிதல்

வருமொழி முதலில் உள்ள தகரமும் நகரமும் னகர , லகரங்களுக்கு முன்னர் வருமிடத்து

முறையே றகரமாகவும், னகரமாகவும் திரியும். னகர ளகரங்களுக்கு முன்னர் வருமிடத்து

முறையே டகரமாகவும் னகரமாகவும் திரியும்.

எ.கா

- பொன் + தீது = பொன்றீது - அல்வழி
- பொன் + தாலி = பொற்றாலி - வேற்றுமை
- பொன் + நன்று = பொன்னன்று - அல்வழி
- பொன் + நான் = பொன்னான் - வேற்றுமை
- கல் + தீது = கற்றீது - அல்வழி
- கல் + தாழி = கற்றாழி - வேற்றுமை
- கல் + நன்று = கன்னன்று - அல்வழி
- கல் + நாய் = கன்னாய் - வேற்றுமை
- மண் + தீது = மண்டீது - அல்வழி
- மண் + தாழி = மண்டாழி - வேற்றுமை
- மண் + நன்று = மண்ணன்று - அல்வழி
- மண் + நாய் = மண்ணாய் - அல்வழி
- முள் + தீமை = முட்டீமை - வேற்றுமை
- முள் + நன்று = முண்ணன்று - அல்வழி
- முள் + நன்மை = முண்ணன்மை - வேற்றுமை

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியும் உருபு புணர்ச்சியும்

உருபு புணரியலில் கூறப்படும் வேற்றுமை உருபு புணர்ச்சியின் முடிவுகள் அவ்வுருபுகள்தொக்கி நின்று அவ்வேற்றுமைப் பொருள் தோன்றப் புணரும்

சொற்புணர்ச்சியிலும் ஒத்து முடியும். எல்லாம் என்பது உருபு புணர்ச்சியில் அற்றுச் சாரியை பெறும். இது உருபு புணரியலில் கூறப்படும் செய்தி ஆகும்

எ.கா -

- எல்லாம் + ஐ = எல்லாம் + அற்று + ஐ = எல்லாவற்றையும்

இம்முடிபு சொற்புணர்ச்சிக்கும் ஒத்து முடியும்.

- எல்லாம் + கிளை = எல்லாம் + அற்று + கிளை = எல்லாவற்றுக் கிளை

சொற்புணர்ச்சி (பதப்புணர்ச்சி) உயிரீற்றுப் புணரியல் மெய்யீற்றுப் புணரியல் எனும் இரு இயல்களிலும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வியல்களில் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி என சுட்டப்படுவன அனைத்தும் வேற்றுமை உருபுநோக்கி வேற்றுமைப் பொருள் தோன்றநிற்கும் வேற்றுமைத் தொகைத் தொடர்களுக்கு உரியனவாகும்.

புணரியல்களுக்குப் புறனடை

இடைச்சொல், உரிச்சொல், வடசொல் ஆகிய சொற்களுள் உயிரீற்றுப் புணரியலிலும் மெய்யீற்றுப் புணரியலிலும் கூறப்பட்ட புணர்ச்சி இலக்கணங்கள் பொருந்தாமல் வேறுபட்டு வருவனவும் இலக்கணப் போலிச் சொற்கள். மருஉ மொழிகள் ஆகியனவும் உலக வழக்கு. செய்யுள் வழக்கு எனும் இருவகை வழக்குகளிலும் நடக்கும் முறைமைக்குப் பொருந்தும்படி புணர்ச்சி முடிபுகளை அமைத்துக்கொள்ளுதல் யாவருக்கும் ஏற்புடைய முறையாகும்.

எ.கா - வண்டு + கால் = வண்டு + இன் + கால் = வண்டின்கால்

வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் இன் எனும் சாரியை இடைச் சொல்லின் னகரம் இயல்பாயிற்று.

மழ + களிறு = மழகளிறு

தட + தோள் = தடந்தோள்

உரிச் சொல்லின் ஈற்று உயிர்முன் வல்லினம் வர இயல்பாயும் மெல்லினம் மிகுந்தும் வந்தன.

- அளி + குலம் = அளிகுலம்

வட சொல்லின் ஈற்று உயிர்முன் வல்லினம் வர இயல்பாயின

- இல் + முன் = முன்றில் ,
- பொது + இல் = பொதியில்

- வேட்கை + அவா = வேணவா

இலக்கணப்போலி மொழிகள், முன்னர்க் கூறப்பட்ட விதிகளை ஏற்காமல் தமக்கு ஏற்றவாறு விகாரமாயின.

- அருமருந்து + அன்ன = அருமருந்த
- குணக்கு + உள்ளது = குணாது,
- சோழன் + நாடு = சோணாடு
- வடுகன் + தந்தை = வடுகந்தை
- மலையமான் + நாடு = மலாடு

மருஉ மொழிகள் முன்னர்க் கூறப்பட்ட விதிகளை ஏற்காமல் தமக்கு ஏற்றவாறு விகாரமாயின.

அலகு - 5

உருபு புணரியல்

சொல்லுடன் சொல் புணர்தலாகிய பதப்புணர்ச்சி இலக்கணம் புறப்புணர்ச்சி எனப்படும். இப்பகுதி நன்னூல் எழுத்ததிகாரத்தில் இறுதி இயலான 'உருபு புணரியலில்' இடம் பெற்ற செய்திகளை விளக்குவதாக அமைகிறது. உருபுகளின் எண்ணிக்கை, அவை வரும் முறை, பெயரும் உருபும் சேரும் போது நிகழும் மாற்றங்கள். உருபுப் புணர்ச்சியில் இடையில் இடம் பெறும் சாரியைகள், உருபுடன் சேரும் சில பெயர்ச் சொற்களுக்கான சிறப்பு விதிகள் முதலான இலக்கணப் பகுதிகள் ஆகியவை விவரிக்கப்படுகின்றன. பெயர்ச்சொல்லுடன் வேற்றுமை உருபுகள் புணரும் இலக்கணம் உருபுப் புணரியல் ஆகும். உருபுகள் பகுபதத்தின் ஓர் உறுப்பாகக் கொள்ளப்படுவதால் ஒரு சொல்லுக்குள் இடம்பெறும் புணர்ச்சி என இதனைக்கருதி அகப்புணர்ச்சி எனக்குறிப்பிடுவர். வேற்றுமை உருபுகள் புணருமிடத்து சாரியைகள் பெரும்பான்மையும் பெயர்ச்சொல்லை அடுத்து வரும். எனவே உருபுப்புணரியலில் சாரியைகள் புணர்ச்சியில் பெரும் இடம் பெரிதும் விவரிக்கப்படுகின்றது.

உருபு புணரியல்

பெயர்ச் சொற்களுக்கு முன்னர் வேற்றுமை உருபுகள் புணர்வதை விவரிக்கும் இயல் உருபுப் புணரியல் ஆகும். வேற்றுமை உறுபுகள், ஆண்பால், பெண்பால், பலர்பால், ஒன்றன்பால், பலவின்பால் ஆகிய ஐவகைப்பாலுடன் தொடர்புடைய பெயர்களோடு

எழுவாய் முதல் விளி ஈறாக உள்ள எட்டு வேற்றுமைகளையும் பெருக்கிட வேற்றுமை உருபுகள் நாற்பதாகும். வேற்றுமை எட்டு வகைப்படும். முதல் வேற்றுமைக்கும் எட்டாம் வேற்றுமைக்கும் உருபு இல்லை. எஞ்சிய 2 முதல் 7 வேற்றுமைகளுக்கே உருபுகள் உள்ளன. பெயர் வகை 5 : வேற்றுமை வகை 8 = 40 உருபுகள்

எ.கா - சேரன், சேரனை, சேரனோடு, சேரனுக்கு , சேரனின், சேரனது, சேரன்கண், சேரா

- ஆண்பால் பெயருடன் உருபு

சீதை, சீதையை, சீதையோடு, சீதைக்கு, சீதையின், சீதையது, சீதைகண் , சீதா

- பெண்பால்பெயருடன் உருபு

அவர், அவரை, அவரோடு, அவருக்கு, அவரின், அவரது, அவர்கண் , அவரே

- பலர்பால் பெயருடன் உருபு

குயில், குயிலை, குயிலொடு, குயிலுக்கு, குயிலின், குயிலது, குயிலின்கண், குயிலே

- ஒன்றன் பால் பெயருடன் உருபு

முயல்கள், முயல்களை, முயல்களொடு, முயல்களுக்கு - பலவின்பால் பெயருடன் உருபு

முயல்களின், முயல்களது, முயல்களின்கண் , முயல்களே,

உருபுகள் வரும் இடம்

வேற்றுமை உருபுகள் தமக்குரிய வேற்றுமைப் பொருளைத் தருதற்குப் பெயர்ச் சொற்களின் பின்னர் வரும்.

உருபுகள் பெயர்ச் சொற்களுக்குப் பின்னர் வரும் என்பது கருத்து.

வேற்றுமைப் பொருள் என்பது எழுவாய், செயப்படுபொருள் போல்வன ஆகும்.

எ.கா.

நம்பி. நம்பி + ஐ, நம்பி + கு , நம்பி + இன் , நம்பி + அது, நம்பி + கண் , நம்பி + ஏ

எழுவாய் வேற்றுமைக்குப் பெயர்ச்சொல்லே உருபு ஆகும்.

உருபு புணர்ச்சி வேற்றுமைப் புணர்ச்சி முடிபு பெறும். உயிரையும் மெய்யையும் முதலாகவும் இறுதியாகவும் கொண்ட வேற்றுமை உருபுகள் நிலைமொழியோடும் வருமொழியோடும் புணரும். அவ்வமயம் உயிரீற்றுப் புணரியல், மெய்யீற்றுப்

புணரியல் ஆகிய இரு இயல்களிலும் (பதப்புணர்ச்சியில்) பெயர்ச் சொற்கள் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் பெறும் புணர்ச்சி முடிபுகளை வேற்றுமை உருபுகளும் பெரும்பான்மையும் ஏற்கும். பெயர்ச் சொற்களின் புணர்ச்சி முடிபுகளுள் பெரும்பான்மையானவற்றை வேற்றுமை உருபுகள் பெறும். நிலைமொழிக்கும் வருமொழிக்கும் இடையே வேற்றுமை உருபுகள் வருதலால் அவ்விருவகை மொழிகளோடும் உருபுகள் புணரும்.

வேற்றுமை உருபுகள் இடைச்சொற்கள் பெயர், வினைச் சொற்களை நிலைமொழியாகக் கொண்டு பெரும்பான்மையும் புணர்ச்சி இலக்கணம் முந்தைய இயல்களில் கூறப்பட்டதால் இங்கு இவ்விதி சுருங்கச் சொல்லி விளங்க வைக்கின்றது.

எ.கா - நம்பி + கண் + வாழ்வு = நம்பிக்கண் வாழ்வு

புணர்ச்சியின் சாரியை வருதல்

பதத்தின் முன்னர் விசுதியாவது, பதமாவது, உருபாவது புணரும். புணருமிடத்து அவற்றிற்கு இடையே ஒரு சாரியையோ பல சாரியைகளோ வரும். அல்லது சாரியை வராது. அல்லது சாரியை வருதலும் வராமையும் ஆகிய உறழ்ச்சியாகி வரும். வருமொழியின் அடிப்படையில் புணர்ச்சி மூவகைப்படும்.

1. விசுதிப் புணர்ச்சி = பதம் + விசுதி (ஒரு சொல்லினுள் அமைவது)

உறுப்பிலக்கணத்தில் சாரியை இடம் பெறும்

எ.கா - செய் + க = செய்க, செய் + த் + ஆன் = செய்தான்

செய் + த் + அன் + அன் = செய்தனன்

2. பதப்புணர்ச்சி = பதம் + பதம் (சொற்களுக்கு இடையில் தொடரில் அமைவது)

பதப்புணர்ச்சியில் சாரியை இடம் பெறும்

எ.கா - புளி + பழம் = புளி + அம் + பழம் = புளியம்பழம்

புளி + க் + கறி = புளிக்கறி ,

குளம் + கரை = குளக்கரை, குளம் + அத்து + அம் + கரை = குளத்தங்கரை

குளம் + கரை = குள + கரை = குளக்கரை

3. உருபு புணர்ச்சி = பதம் + வேற்றுமை உருபு சொல்லுடன், உருபு புணருதல்

எ.கா - அவை + ஐ = அவை + அந்து + ஐ = அவற்றை

கிளி + ஐ = கிளியை, கிளி + ஐ = கிளி + இன் + ஐ = கிளியினை

மூவகைப் புணர்ச்சியிலும் சாரியை வராமலும் வருதலும் உறழ்தலும் அமைந்துள்ளன. விசுவகாசி புணர்ச்சியும் உருபு புணர்ச்சியும் அமைந்த வடிவம் ஒரு சொல்லாகக் கருதப்படுவதால் இவ்விரு புணர்ச்சிகளையும் அகப்புணர்ச்சி (Internal sandhi) ஒரு சொல்லுக்குள் புணர்ச்சி என்றும் பதப்புணர்ச்சி இரு சொற்கட்கு இடையில் இடம் பெறுவதால் புறச்சந்தி (external sandhi) என்றும் கூறப்படும்.

சாரியைகள்

அன், ஆன், இன், அல், அற்று, இற்று, அத்து, அம், தம், நம், நும், ஏ, அ, உ, ஐ, கு, ன ஆகிய பதினேழும் அவை போன்ற பிறவும் சாரியைகளாகும். இச்சாரியைகள் விசுவகாசிப்புணர்ச்சி, பதப்புணர்ச்சி, உருபுப் புணர்ச்சி எனும் மூவகைப் புணர்ச்சிகளுக்கும் பொதுவானவையாகும்.

- ஒன்று + கூட்டம் = ஒன்று + அன் + கூட்டம் = ஒன்றன் கூட்டம்,
- ஒன்று + ஐ + ஒன் + அன் + ஐ = ஒன்றனை
- ஆன் - பரணி + கொண்டான் = பரணி + ஆன் + கொண்டான் = பரணியாற்கொண்டான்
- ஒருபது + ஐ = ஒருபது + ஆன் + ஐ = ஒருபாளை
- இன் - வண்டு + கால் = வண்டு + இன் + கால் = வண்டின்கால்
- வண்டு + ஐ = வண்டு + இன் + ஐ = வண்டினை
- அல் - தொடை + அல் = தொடையல்
- அற்று - பல + கோடு = பல + அற்று + கோடு = பலவற்றுக்கோடு
- பல + ஐ = பல + அற்று + ஐ = பலவற்றை
- இற்று - பத்து + பத்து = பத்து + இற்று + பத்து = பதிற்றுப் பத்து
- அத்து - மரம் + கிளை = மரம் + அத்து + கிளை = மரத்துக்கிளை
- மரம் + ஐ = மரம் + அத்து + ஐ = மரத்தை
- அம் - பனை + காய் = பனை + அம் + காய் = பனங்காய்
- தம் - எல்லாரும் + கை = எல்லாரும் + தம் + கை = எல்லார்த்தங்கையும்
- எல்லாரும் + ஐ = எல்லாரும் + தம் + ஐ = எல்லார்த்தையும்
- நம் - எல்லாம் + கை = எல்லாம் + நம் + கை = எல்லார்நங்கையும்
- எல்லாம் + ஐ = எல்லீரும் + நும் + ஐ = எல்லீர்நும்மையும்
- ஒன்று + கால் = ஒன்று + ஏ + கால் = ஒன்றேகால்

- செய் + த் + அ + து = செய்தது,
- குன்று + கூகை = குன்று + அ + கூகை = குன்றக்கூகை
- சேரன் + கு = சேரன் + உ + கு = சேரனுக்கு
- ஐ - ஒன்று + கொம்பு = ஒன்று + ஐ + கொம்பு = ஒற்றைக்கொம்பு
- கோ + முடி = கோ + ன் + முடி = கோன்முடி
- கோ + ஐ = கோ + ன் + ஐ = கோனை
- இவை போன்ற பிற சாரியைகள் ஆன தன், தான், தாம், ஆம் முதலியனவும் வரும்.

எ.கா - அவன் + ஐ = அவன் + தன் + ஐ = அவன்றனை, அவன் தாம், அவர்தாம்,

மண் + கட்டி = மண் + ஆம் + கை + கட்டி = மண்ணாங்கட்டி

எல்லாம்

அஃறிணையில் வரும் எல்லாம் எனும் பெயருடன் வேற்றுமை உருபுகள் புணருமிடத்து எல்லாம் என்பதன் இடையில் அற்றுச்சாரியையும் உருபுகளும் நிற்க. ஈற்றில் உம் வரும். அப்பெயர் உயர்திணையாயின், இடையில் நம் சாரியையும் உருபுகளும், ஈற்றில் உம்மும் வரும்.

எ.கா

- எல்லாம் + ஒடு = எல்லா + அற்று + ஒடு + உம் = எல்லாவற்றோடும் - அஃறிணை
- எல்லாம் + ஒடு = எல்லாம் + நம் + ஒடு + உம் = எல்லாநம்மோடும். - உயர்திணை

எல்லாரும் - எல்லீரும்

எல்லாரும் - எல்லீரும் எனும் பெயர்களுடன் வேற்றுமை உருபுகள் புணருமிடத்து அவ்விரு பெயர்களும் உள்ள உம் விலகி இறுதியில் நிற்க இடையே முறையே தம் - நும் என்னும் சாரியைகளும் உருபுகளும் பெற்று வரும்.

- எல்லார் + ஐ = எல்லார் + தம் + ஐ + உம் = எல்லார் தம்மையும்
- எல்லீர் + ஐ = எல்லீர் + நும் + ஐ + உம் = எல்லீர் நும்மையும்

எல்லாரும் எல்லீரும் என்பவற்று உம்மை

தள்ளி நிரலே தம்நும் சார்ப்

புல்லும் உரிபின் பின்னர் உம்மே (நன் : 246)

என்னும் நன்னூல் நூற்பா வாயிலாக இதனை அறியலாம்

மூவிடப் பெயர்கள் (தான், தாம். நாம்)

தான், தாம். நாம் என்னும் மூன்று பெயர்களும் உருபுகளுடன் புணருமிடத்து முதலிலுள்ள நெடில் குறுகி தன், தம், நம் என ஆகும். யான், யாம், நீ, நீர் என்பன முறையே என், எம், நின், நும் என ஆகும். நான்காம் வேற்றுமை உருபான கு புணருமிடத்து இடையில் அகரச்சாரியை வரும். கு, அது எனும் உருபுகள் புணருமிடத்து நிலைமொழி இறுதியிலுள்ள மெய்யெழுத்து இரட்டிப்பாகாது.

எ.கா -

- தான்+ஐ = தன்னை , தான்+ஓடு = தன் +ஓடு = தன்னோடு , தான் + கு = தன் + அ + கு = தனக்கு
- தான்+இன் = தன்+இன் = தன்னின், தான்+அது = தன்+அது = தனது , தான்+கண் = தன்+கண் = தங்கண்
- தாம்+ஐ = தம்+ஐ = தம்மை , தாம்+ஆல் = தம்+ஆல் = தம்மால், தாம்+கு = தாம்+அ+கு = தமக்கு

ஆ, மா, கோ

ஆ, மா, கோ எனும் மூன்று ஓரெழுத்து பெயர்களுடன் வேற்றுமை உருபுகள் புணரும்பொழுது இடையில் நகரச் சாரியை இணையவும் பெரும்.

எ.கா

- ஆ + ஐ = ஆ + ன் + ஐ = ஆனை
- மா + ஐ = மா + ன் + ஐ = மானை
- கோ + ஐ = கோ + ன் + ஐ = கோனை
- ஆ + ஐ = ஆவை , மா + ஐ = மாவை, கோ + ஐ = கோவை

அமைத்துக்கொள்வது அவசியம். இவ்வாறு பிற உயிர்களுக்கும் எடுத்துக்காட்டுகளை அணையவும் என்ற உம்மை சாரியை வராமலும் புணரும்.

ஒன்று முதல் எட்டு ஈறாக உள்ள எண்களோடு சேர்த்து வரும் பத்து அதாவது ஒருபது, இருபது என வரும் எண்ணுப் பெயர்களின் பின் உருபுகள் சேரும் போது இடையில்

'ஆன்' சாரியை வந்தால் பத்து என்பதன் பகர மெய் ஒழிந்த எல்லா எழுத்துக்களும் கெடும்.

எ.கா

- ஒருபது + ஐ = ஒருபது + ஆன் + ஐ = ஒருப் + ஆன் + ஐ = ஒருபாணை
- இருபது + ஐ = இருபது + ஆன் + ஐ = இருப் + ஆன் + ஐ = இருபாணை
- முப்பது + ஐ = முப்பது + ஆன் + ஐ = முப்ப் + ஆன் + ஐ = முப்பாணை
- நாற்பது + ஐ = நாற்பது + ஆன் + ஐ = நாற்ப் + ஆன் + ஐ = நாற்பாணை
- ஐம்பது + ஐ = ஐம்பது + ஆன் + ஐ = ஐம்ப் + ஆன் + ஐ = ஐம்பாணை
- அறுபது + ஐ = அறுபது + ஆன் + ஐ = அறுப் + ஆன் + ஐ = அறுபாணை
- எழுபது + ஐ = எழுபது + ஆன் + ஐ = எழுப் + ஆன் + ஐ = எழுபாணை
- எண்பது + ஐ = எண்பது + ஆன் + ஐ = எண்ப் + ஆன் + ஐ = எண்பாணை
- ஒன்பது + ஐ = ஒன்பது + ஆன் + ஐ = ஒன்ப் + ஆன் + ஐ = ஒன்பாணை

இங்குப் பது என்பதில் உள்ள அது கெட்டு பகரமெய் நின்றது. பிற உருபுகளுக்கும் இவ்வாறே அமைத்துக் கொள்ளலாம்.

சுட்டுப்பெயர்

அவ், இவ், உவ்

வகர ஈற்றுச் சுட்டுப் பெயராகிய அவ், இவ், உவ், என்பவற்றிற்கு முன்னர் வேற்றுமை உருபுகள் புணருமிடத்து இடையில் அற்றுச் சாரியை வரும்.

எ.கா

- அவ் + ஐ = அவ் + அற்று + ஐ = அவற்றை
- இவ் + ஐ = இவ் + அற்று + ஐ = இவற்றை
- உவ் + ஐ = உவ் + அற்று + ஐ = உவற்றை

பிற உருபுகளுக்கும் இவ்வாறு சான்று அமைத்துக் கொள்வது அவசியம். இவை பன்மைச் சுட்டுப் பெயர்கள் ஆகும்.

அஃது இஃது உஃது

அஃது, இஃது, உஃது முதலான சுட்டுப் பெயர்களோடு வேற்றுமை உருபுகள் புணருமிடத்து இடையில் அன் சாரியை வந்தால் சுட்டுப் பெயர்களிலுள்ள ஆய்த எழுத்து மறையும்.

எ.கா

- அஃது + ஐ = அஃது + அன் + ஐ = அது + அன் + ஐ = அதனை
- இஃது + ஐ = இஃது + அன் + ஐ = இது + அன் + ஐ = இதனை
- உஃது + ஐ = உஃது + அன் + ஐ = உது + அன் + ஐ = உதனை

இவை ஒருமைச் சுட்டுப் பெயர்கள் ஆகும். அன்சாரியை வந்தால் ஆய்தம் கெடும் என்றமையால் வராமலிருந்தால் ஆய்தம் கெடாது என கொள்ள வேண்டும்.

அத்துச் சாரியை

நிலைமொழி இறுதியிலுள்ள அகரத்தின் முன்ன வரும் அத்துச்சாரியையின் அகரம் கெடும்.

எ.கா

- மக(ம்) + ஐ = மகம் + அத்து + ஐ = மக + அத்து + ஐ = மக + த்து + ஐ = மகத்தை
- மர(ம்) + ஐ = மரம் + அத்து + ஐ = மர + அத்து + ஐ = மர + த்து + ஐ = மரத்தை
- குள(ம்) + நீர் = குளம் + அத்து + நீர் = குள + அத்து + நீர் = குள + த்து + நீர் = குளத்துநீர்

புறனடை

சாரியைகளை அறிதல்

விகுதிப் புணர்ச்சி. பதப்புணர்ச்சி, உருபுப் புணர்ச்சி எனும் மூன்றிலும் இதற்கு இதுவே சாரியை என வரையறுத்தற்கு ஓர் அளவு இல்லை. எனவே இம்மூவகைப் புணர்ச்சிகளையும் பிரித்து, இடையில் வரும் எழுத்து, பதம் ஆகியவற்றைச் சாரியை என்று கொள்ளுதலும் அவற்றின் இயல்பினைத் தெளிவாக அறிவித்தலும் அறிஞர்கள் வகுக்கும் இலக்கணமாகும். இச்சாரியை

1. எழுத்துச்சாரியை

2. பதச்சாரியை

என இருவகைப்படும். ஓரெழுத்து உடையது எழுத்துச்சாரியை, பல எழுத்துக்கள் கொண்டு சொல்லாக வருவது பதச்சாரியை ஆகும்.

எ.கா - எழுத்துச்சாரியைகள் அ, உ, ஏ, ஐ போல்வன

பதச்சாரியைகள் அன், இன், அம் போல்வன

பதப்புணர்ச்சிகளில்

ஒன்று + ஏ + முக்கால்

எழுத்துச்சாரியைகள்

பார்த் + த் + அன் + அன்

- அன் விகுதி, உருபு

அவ் + அற்று + ஐ - அற்று

விகுதிப் புணர்ச்சி, பதப்புணர்ச்சி, சாரியைப் புணர்ச்சி, உருபு புணர்ச்சி ஆகியவற்றில் பொதுப்படக் கூறப்பட்ட விதிகளை ஆராய்ந்தரிந்து எதற்கு எவ்விதி பொருந்துமோ அவ்விதியையே அதற்கு ஏற்றதாகக் கொள்ள வேண்டும்.

விகுதிப் புணர்ச்சியில் றவ்வொடு உகர உம்மை நிகழ்பல்லவும் (நன்:145) என பொதுப்படக் கூறப்பட்டது. எனினும் 'சென்று ' எனும் சொல்லில் றுகரம் இறந்த காலத்திற்கும் 'சேறு' எனும் சொல்லில் றுகரம் எதிர்காலத்திற்கும் பொருந்தும். பதப்புணர்ச்சியில் அல்வழி இஐம் முன்னராயின், இயல்பும் மிகலும் விகற்பமும்' ஆகும் (நன் : 176) என பொதுப்படக் கூறப்பட்டது. எனினும் "யானைக் குதிரைகள்" என உம்மைத் தொகை இயல்பாகியும் "ஆடித்திங்கள் " எனப் பண்புத் தொகையில் வல்லெழுத்து மிகுந்தும் "கிளிக்குறிது" எனச் சில எழுவாய்த் தொடர்களில் உறழ்ந்தும் வரும். சாரியைப் புணர்ச்சியில் பதம் முன் விகுதியும் பதமும் உருபும் புணர்வழி ஒன்றும் பலவும் சாரியை, வருதலும், தவிர்தலும் விகற்பமும் ஆகும் (நன் : 243) என பொதுப்படக் கூறப்பட்டது. எனினும் "நாட்டின் கண் வாழ்ந்தான்" என்பதில் கண் உருபிற்கு இன்சாரியை வரும் எனவும்

"காட்டின் நீங்கினான்" என்பதில் இன வேற்றுமை உருபிற்குப் பெரும்பான்மையும் இன்சாரியை வராது எனவும் கொள்ளலாம். என உருபு புணர்ச்சியில் "ஒற்று உயிர் முதல் ஈற்று உருபுகள் புணர்ச்சியின், ஒக்குமன் அப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்பே (நன் : 242) என பொதுப்படக் கூறப்பட்டது. எனினும் "நம்பிகண்" எனக் கண் உருபுவரின் வல்லினம் மிகாது எனவும் "நம்பிக்கு" எனக் குவ்வுருபு வரின் மிகும் எனவும் கொள்ளலாம்.

இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி

இரண்டாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி பொது விதிப்படி முடியும். அதோடு பொதுவிதியில் இயல்பு என கூறப்பட்டதில் விகாரமாகியும் விகாரம் என கூறப்பட்டதில் இயல்பாகியும் முடியும். மேலும் உயர்திணை, விரவுத் திணை எனும் இருவகைப் பெயர்களுடன் உருபு வெளிப்படும் மறைந்தும் வரும். அவை போன்ற பிற வேறுபட்ட புணர்ச்சி விதிகளும் வரும்.

எ.கா

- நின் + புறம்காப்ப = நிற்புறக் காப்ப - இதில் நின் என்பது விகாரமாயிற்று. நின் என்பதன் எனகரம் இயல்பாகும் (நன் : 218) என்பது பொது விதி ஆகும்.
- மண் + சுமந்தான் = மண்சுமந்தான், பொன் + கொடுத்தான் = பொன் கொடுத்தான்.
- நம்பி + ஐ + கண்டான் = நம்பியைக் கண்டான் - உயர்திணையில் உருபு வெளிப்பட்டது.
- மகன் + பெற்றாள் = மகற்பெற்றாள் - உயர்திணையில் உருபு மறைந்தது.
- சாத்தன் + ஐ + கண்டான் = சாத்தனைக் கண்டான் - விரவுத் திணையில் உருபு வெளிப்பட்டது.
- ஆண் + பெற்றாள் = ஆண் பெற்றாள் - விரவுத் திணையில் உருபு மறைந்தது.

மூன்றாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சி

மூன்றாம் வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில் உயிரையும் மெய்யையும் இறுதியாகக் கொண்ட நிலைமொழி முன்னர்க் கருத்தாவாலாகிய தொழிலைக் குறிக்கின்ற வல்லினத்தை முதலாக உடைய வினைச் சொற்கள் வந்தால், அவ்வல்லினம் மிகாமையும் மிகுதலுமாகிய உறழ்ச்சியும் இயல்பு ஆகும். கருத்தாவால் ஆகிய தொழிலைக் குறிக்கும் வினைச் சொற்கள் செயப்பாட்டு வினைச்சொற்கள் ஆகும்.

எ.கா

- புலி + கோட்பட்டான் = புலி கோட்பட்டான், புலிக்கோட்பட்டான்
- சூர் + கோட்பட்டான் = சூர் கோட்பட்டான், சூர்க்கோட்பட்டான் - உறழ்ச்சி
- புலி + கடிக்கப்பட்டான் = புலி கடிக்கப்பட்டான்
- நாய் + கடிக்கப்பட்டான் = நாய் கடிக்கப்பட்டான் - இயல்பு

இப்புணர்ச்சி மூன்றாம் வேற்றுமைத் தொகையில் அமைந்துவரும்.

எழுத்ததிகாரப் புறனடை

இதற்கு இதுவே இலக்கணம் என்று எல்லாவற்றிற்கும் குறைவின்றி இலக்கணம் கூறுதல் இயலாது. ஆதலால் இவ்வதிகாரத்தில் கூறப்பட்ட விதிகளைக் கொண்டு கூறப்படாதவற்றிற்கும் விதிகளை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இதற்கு இது முடிபு என்று எஞ்சாது யாவும்

விதிப்பு அளவு இன்மையின் விதித்தவற்று இயலான்

வகுத்து உரை யாதனவும் வகுத்தனர் கொளலே (நன் : 257).